

הפצות המעינות הוצה

THE KEY TO KABBALAH

BOOK ONE

DISCOVERING
JEWISH MYSTICISM

RABBI NISSAN DOVID DUBOV

KABALA'YA ANAHTAR
“Yahudi Mistisizmi'ni Keşif”

Nissan Dovid Dubov

İÇİNDEKİLER

KABALA'YA ANAHTAR.....	2
“Yahudi Mistisizmi’ni Keşif”	2
GİRİŞ.....	4
Lubavitcher Rebbe'den bir mektup.....	4
Sık Sorulan Sorular.....	6
Kabala'nın Tarihi.....	8
Adam.....	8
Avraam.....	11
Moşe.....	13
Sözlü Gelenek.....	15
Zohar.....	17
Arizal.....	19
Baal Şem Tov.....	20
ChaBaD.....	22
Maşiah.....	25
Kabala'nın İlkeleri.....	27
Aşem.....	27
Merdiven.....	28
Tzimtzum.....	29
Dört Dünya:.....	32
Sefirot.....	33
Dört Dünya.....	44
Melekler ve Takımyıldızlar (Mazalot).....	48
Kelipot ve Sitra Ahra.....	50
Derin Gerçeklik.....	54
Yaratılış'ın Amacı.....	59
Ruh ve Diğer Dünya.....	63
Reenkarnasyon.....	66
Pratik Kabala.....	69
Yahudi Meditasyonu.....	69
Benoni.....	72
Sevinç.....	75
Tora Çalışması.....	78
Mitsvalar (Emirler).....	84
Ahavat Yisrael.....	89
Tikkun HaMiddot (Karakterin Düzeltilmesi).....	92
Teşuva.....	97

GİRİŞ

Aşem'e şükranla, Kabala'ya Anahtar - Birinci Kitap -Yahudi Mistisizmi'ni Keşif'i sunuyorum. Bugün, binlerce Yahudi'nin yaşama daha derin anlamlar aradığı manevi arayışı çağını yaşıyoruz. İnsanlar Kabala kelimesinden bahsettiğinizde dikkat kesiliyorlar, cazibesinden gerçekten etkileniyorlar. Bu mevcut cilt de bu içsel bilgeliğin tarihine, ilkelerine ve pratik uygulamasına bir giriş sunuyor.

Kasım ayında, New York'taki Uluslararası ChaBaD temsilciliklerinde düzenlenen Safed İsrail Ascent Enstitüsü tarafından düzenlenen bir atölyeye katıldım. Rabbi Şaul Leiter, Yerachmiel Tilles ve Eyal Reiss, binlerce genç Yahudi'nin Yahudi mistisizmi arayışı içinde iken Yahudi kökenlerini bulma deneyimlerini paylaştılar. Atölye çalışması bana İngiltere'de KabbalahUK.com adlı bir kuruluş kurmamı sağladı. KabbalahUK.com'un amacı, bu web sitesini bir ağ geçidi olarak kullanarak İngiltere'de Kabalistik ve Hasidik öğretilerin yaygınlaştırılmasıdır.

Kurulduğu günden bu yana, çok sayıda ders ve okuma materyalleri talepleriyle karşılaştık. Bu kitap, bu dersler için araştırmanın bir ürünü ve çoğunlukla seküler olarak eğitilmiş, geleneksel Yahudilerden oluşan izleyici kitlesine uyarlanmasıdır. Metni, daha popüler kullanıma sunmak için bilerek ek açıklama yapmadım; ancak okuyucu, kaynak materyal için web sitesi aracılığıyla bizimle iletişime geçebilir.

Bu çalışmanın, Hasidizm'in köklerinin yaygınlaştırılmasında önemli bir katkı olarak görev yapacağını ve bunun da günümüzde Maşiah'ın gelişini hızlandırması için ısrarla dua ederim. Amen.

Rabbi Nissan Dovid Dubov
Direktör - Güney Londra ChaBaD Lubavitch
ve KabbalahUK.com
ChaBaD Evi Wimbledon
Chai Elul 5765

Lubavitcher Rebbe'den bir mektup

Rabbi Menachem M. Schneerson

Aşem'in lütufuyla
10. Nisan 5741
Brooklyn, NY 11213

Tüm katılımcılara
Uluslararası Sempozyum
Yahudi mistisizm

Tarafından sponsor olunan
Lubavitch Vakfı
Londra, İngiltere.

Kutlama ve Kutsama:

Gelecekteki Yahudi Mistisizm Sempozyumu'ndan haberdar olmaktan ve başarıya ulaşması için dua içeren dileklerimi sunmaktan memnunum. Ve başarı, daha doğrusu Yahudi konseptinde hatzlachah, ki Tora'ya dayanmaktadır, eylemin önceliğini ısrarla vurgular - "esas olan eylemdir."

Mistisizmin genel olarak çeşitli çağrışımları vardır, ancak Yahudi mistisizmi mutlaka Nistar Tora - Tora'nın iki ana yönünden biri: Nigleh ve Nistar, ortaya çıkan ve saklı olan - ile ilgisi olan spesifik konular açısından tanımlanmalıdır. Söylemeye gerek yoktur ki, bu ikisi arasında çelişki olamaz, çünkü ikisi birlikte Aşem tarafından "yeryüzündeki bir topluluğa" verilen bir Tora'dandır. Baal Şem Tov'un yorumuna göre, "yeryüzünde bir topluluk" sözcükleri dünyevi şeylerin çoğulluğundaki birliği ortaya koyma kapasitesine sahip olan Yahudi ruhunun mistik doğasına atıfta bulunmak içindir.

Yahudi mistisizmi, ruhun dünyaya inmesinin amacının, "küçük dünya" dan, yani Nigleh ve Nistar'dan, beden ve ruhtan oluşan insandan başlayarak, yaratılmış olan dünyada varolan uyumu ortaya çıkarmak olduğunu öğretir.

İç kişisel barış ve uyum, ancak şeylerin doğasında ve düzeninde gönüllü olarak ruhun vücut üzerindeki üstünlüğüyle, ve gerçek bir mistikte hevesle sağlanabilir; ancak tam tersi olamaz.

Yahudi mistisizmi maddenin ruhsal yönünün nasıl farkına varılması gerektiğini öğretirken, ruhun - cansız nesnelere bile, her fiziksel şeyde, bir yaratıcı kuvvet tarafından yaratılan - yokluktan var eden- ve önceki yokluk durumuna dönmesini engelleyen bir "ruh" vardır - sözü edilen amacını gerçekleştirmeye yardımcı olur. Bu Tanrisal "kıvılcım", her şeyin hakiki özü ve tüm şeylerin ardındaki gerçekliktir. Bu kıvılcım, fiziksel maddenin Yaratıcı'nın iradesine uygun olarak yüce bir amaçla veya eylemde kullanıldığında açığa çıkar; örneğin bir Mitzva'nın yerine getirilmesinde.(tefillin, vb.)

ChaBaD'nin amaçlarından biri, Tora'nın ve Mitzvalar'ın'un ezoterik yönlerini ortaya koymak ve anlatmaktır; böylece üç entelektüel yetiden -Hokmah, Binah, Daat ile kavranabilir ve rasyonel kategorilere ve Mitzvalar'ın eyleme geçirilmesine indirgenebilir. Son analiz, Aşem'in, Yahudi ve Yahudi olmayan mistisizm arasındaki temel farklardan biri olan, meditasyondan çok eylemle (Mitzvalar'ın yerine getirilmesi) daha iyi kavranabileceğini göstermektedir.

Kutlamak üzere olduğumuz Özgürlük Bayramımız Pesah'ta Yetziat Mitzrayim'in ("metzarim" "sıkıntılar" anlamında) sürekli bir Yahudi yaşam süreci olduğu, Tora ve

Mitzvaların gerçek eylem vurgusu ile gündelik olarak tecrübe edilmesi ile sürekli artan ölçüde özgürlüğün elde edilmesi bize hatırlatılmaktadır.

Koşer ve esin kaynağı

Pesah için kutsama ve saygı ile

/ İmza: Menachem Schneerson /

Sık Sorulan Sorular

Kabala nedir?

Kelime anlamı "Alınan" olup, Kabala, Yahudi mistik geleneğidir.

Torahın ruhu ve içsel boyutudur. Kabala insan tarafından tasarlanmış bir teoloji değil, tersine Aşem tarafından iletilen ve insanlar tarafından alınan İlahi bilgidir.

Kabala'dan ne bahsediyor?

Kabala, yaratılışın amacı, Aşem'in dünyayı nasıl yarattığı, ruhun inişi, İlahi takdir ve Tora ve Mitzvalar'ın anlam ve yararları gibi temel konuları ele alır.

Kim Kabala'yı çalışabilir?

Kabala, Sözlü Tora geleneğinin bir parçasıdır ve her Yahudi'nin, Tora'nın tüm alanlarını, Kabala'yı da kapsayacak şekilde, Yahudi yasası kurallarında belirtildiği üzere kişisel kabiliyetleri nispetince incelemesi vazifesidir.

Kabala çalışmak için 40 yaşın üzerinde olmak gerekiyor mu?

Hayır. Geçmiş çağlarda Kabala'yı kimin çalışabileceği konusunda sınırlamalar vardı. Bununla birlikte, bu sınırlamalar büyük Kabalistler ve liderler tarafından kaldırılmıştır. İsmine kısaltması Arizal olarak bilinen Rabbi Isaac Luria, 16. yüzyılın önde gelen Kabalistiydi. Bu çağda, bu bilgeliği açığa çıkarmanın bir Mitzva olduğunu ve Hasidizm hareketinin kurucusu Baal Şem Tov da, MaŞiach'ın gelişinin onu çalışmaya bağlı olduğunu ortaya koydu. Bu nedenle, başarılı, işini iye bilen bir bilge ve deneyimli bir öğretmen tarafından yönlendirilmesi koşuluyla, geçmiş nesillerin sınırlamaları geçerli değildir.

Yahudi olmayan bir kişi Kabbala'yı çalışabilir mi?

Yahudi olmayan herkes, Sina'da vahiy olarak tüm dünyaya iletilen Yedi Noahid Yasasını yerine getirmekle yükümlüdür. Onlar, bu yasaları incelemekle ve içerdikleri mantıksal ve manevi aksiyonları kavramakla yükümlüdürler. Bu yedi yasada putlara

ve küfre karşı yasaklar yer almaktadır. Dolayısıyla, Yahudi olmayan bir kişinin Aşem'in birliği ve monoteistik ahlakın temelleri ile ilgili doktrinler hakkında sağlam bir anlayışa sahip olması gerekir. Tek tanrı kavramını ve Aşem'in emirlerine uyma sonuçlarını açıklayan ve geliştiren metinler okuyabilir. Buna Kabala çalışması dahildir, bununla birlikte doğru bir yol gösterici ile yapılmalıdır.

Kabalistik metinleri anlayamadığı halde çalışmaya devam etmeli midir?

Zohar'dan pasajları anlamadan okumanın ruhsal bir geçerliliği olsa da, bu bir öncelik değildir ve kısıtlı zamanını metni kavrayacak ve onu içselleştirmesini sağlayacak şekilde Tora'yı çalışması daha doğrudur.

Mitzvalara bağlı olmayan, itaat etmeyen bir Yahudi Kabala çalışabilir mi?

Kabala, Yahudi uygulamalarından kopuk bir din değildir. Yahudi kanunlarıyla (Halaka) el ele gider.

Mitzvalara bağlı olmayan, itaat etmeyen Yahudiler, günlük yaşamı düzenleyen pragmatik yasaların yanında Yahudiliğin mistik tarafını keşfetmek için aktif olarak teşvik edilirler. Çoğu zaman, bu yoldan geçerek gelişme arzuları uyandırılır. Tora'nın "ruhu", "vücudunu" aydınlatır ve ikisi birlikte kişinin Yahudiliğini canlandırmaya yardımcı olur.

Bir kişi tek başına çalışabilir mi, yoksa bir öğretmene mi ihtiyaç duyar? Kabala'yı çalışmak büyük özen gerektirir. Kabala, ruhsallık ve soyut teoloji konusunu ele aldığından, fikirleri kolayca yanlış anlaşılabilir, hatta bayağılaştırılabilir. Bazı amatör öğretmenler ve daha da kötüsü, hırslı fırsatçılar ne yazık ki Kabala'nın öğretilerini yanlış yorumlayan ve fikirlerini bozan bir tür "fast food Kabala" yı popülerleştirmektedirler. Yukarıdakilerin ışığında, yaratılış gizemlerine yaklaşırken son derece temkinli olunmalıdır. Konuyla ilgili tanıtım kitaplarını okumak yararlı olabilir, ancak sonuç olarak nitelikli bir öğretmen tarafından incelenmelidir.

Kim bir Kabalist olabilir?

Ön koşul olarak, gerçek bir Kabalist bütünüyle Tora çalışması ve pratiğine dalmış bir Tora dindarıdır. Tora'nın sırlarını inceleyen önde gelen Kabalistlerin rehberliğinde uzun yıllar ciddi bir çalışma geçirmiş olmalıdır. Kardeşlerine, diğer insanlara karşı davranışlarında üstünlük gösteren biri olmalıdır. Çünkü insan sevgisi Aşem'e açılan kapıdır. Gerçek bir Kabalacı bu dünyanın beyhudeliğinden, gösterişinden uzak durur, maddi kazanç, itibar veya benzeri unsurlar tarafından motive edilmez ve bunlara heves etmez.

Farklı Kabalistik düşünce okulları var mıdır?

Evet. Tıpkı bir nehrin çok sayıda kolu olduğu gibi, Kabala'nın da yaklaşıma önem veren çok sayıda düşünce ve çeşitliliği vardır. Bu kitapta, Tora'nın içsel boyutuna ortalama bir akıl tarafından anlaşılmasını sağlayan ChaBaD okulunu izliyoruz.

Hasidizm ve Kabala arasında bir fark var mıdır?

Evet. Kabala, Aşem'i rakamlar, sayılar ve şemalar içeren çok teknik ve anatomik bir şekilde tartışır. Hasidizm, insan psikolojisi modelini kullanır ve kendi bilinç ve bilinçdışımızın derinliklerine inerek görkemli özellikleri anlamamıza yardımcı olur. Bu kitapta Kabala'yı hem Hasidizm hem Kabala için genel bir terim olarak kullanıyoruz.

Neden bazı ana akım Yahudi grupları kendilerini Kabala çalışmasından uzak tutuyor?

Geleneksel olarak, Kabala'yı çalışan kişinin Kutsal Yazılar, Mişna ve Talmud konularında sağlam temele sahip olması şarttı.

Bu nedenle bazıları Kabala'yı yeni başlayanlara öğretmeye karşıdılar.

Bununla birlikte, uyuklayan Yahudi ruhunun uyanması gereği ve Maşiah'ın gelişine hazırlık nedeniyle "Tora'nın içsel boyutu" (Pnimitiyut HaTorah) çalışması bir hayat iksiri haline gelmiştir. Talmudik çalışmada henüz tam yetkinliğe ulaşmamış olanlar için bile çağdaş toplumda artık bir zorunluluktur. Kabala ve Hasidizm, bugün mevcut olan geniş Judaica dizisi içerisine kesinlikle girmişlerdir.

Ya Madalyonlar ve kırmızı ipler takmak?

Ne yazık ki, bu tür uygulamalara aşırı ve sağlıksız derecede önem verilmiştir. Bazı durumlarda, bazı gruplar tarafından mali kazanç için yanlış şekilde yayılmaya çalışılmıştır. En önemli olan konu, Mitzva'nın - Yahudi Kanunu'nun gerekliliklerini (Şulchan Aruch) - bütün ayrıntılarıyla yerine getirilmesidir. Kabalistik düşüncenin tüm okullarına göre, bu şekilde Mitzva'nın yerine getirilmesi Aşem'in kutsaması ve koruması için en emin araçtır.

Kabala'nın Tarihi

Adam

Tanrı, "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım" dedi...

Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı.

Yaratılış 1:26-27

Maimonides üçüncü inanç ilkesinde, Aşem'in bir bedenine sahip olmadığını ve fiziksel konseptlerin O'na uygulanmadığını belirtmektedir. O'na benzeyen hiçbir şey yoktur. O halde "Kendi suretimizde yaratalım" sözcüklerinin anlamı nedir? Kitap hangi "suretten-imgeden" bahsediyor?

Klasik yorumlar, insanın tek başına yaratıcısı gibi, akıl, ahlak duygusu ve özgür irade ile donatılmış olduğunu açıklar. Bu açıdan, insanın Aşem'in suretinde yaratıldığı açıklanmıştır. "Suret,imge" kavramının Kabalistik yorumu farklı ve derinliktir. Burada ifade edilen Aşem imgesi, her türlü kavrayışın ötesinde olan Aşem'in Kendisi değil, daha ziyade yaratıcı süreçtir. Ruh ve beden içindeki insan, dünyaların ruhsal altyapısını ve yaratılış dizisi ya da zinciri düzenini yansıtmaktadır.

Iyov'un sözleri ile: "Bedenimden Aşem'i algılıyorum" (Iyov 19:26). Bu söz, insan psikolojisi ve fizyolojisinin incelenmesinin, bunların yüksek alemlerdeki paralel ruhsal kaynaklarını anlamasını sağladığı anlamına gelir. Yaratılışın farklı evrelerini anlamak için Kabalistler insanın modelini referans alarak onu İlahi Olan'a uyarlarlar. Bu süreç çok dikkatli olmayı gerektirir, çünkü daha önce belirtildiği gibi, Aşem'in özüne herhangi bir insan niteliği atfedilemez.

Adam HaRiŞon, "ilk insan", bu yaratma sürecinden keskin bir şekilde haberdardı. Bilgisayar benzetmesini kullanırsak, sabit sürücüsü bu bilgilerle programlanmıştı. Onun işletim sistemi, kutsal dil, yaratılış dili olan İbranice dili ile konuştu.

"Ve Aşem "Işık olsun" dedi" (Yaratılış 1: 3).

Aşem'in fiziksel ağzı veya ses telleri yoktur. "Ve Aşem dedi" sözlerinin anlamı nedir? Kabala, Sınırsız Işık'ın daralmasının ve sonlu Kaplara akmasının konuşma süreciyle karşılaştırılabilir olduğunu açıklamaktadır. Konuşulan sözde, binlerce düşünce birkaç kelimeye damıtılır, süzülür. Yaratılış'ın on emirinde, Aşem, yaratıcı paketlere büyük enerjileri aktardı ve onları Alef Bet (İbranice alfabe) harfleriyle yapılandırdı.

Alef Bet'teki her harf bir İlahi Gücü ifade eder.

Harflerin kombinasyonları, yaratılışın çeşitliliğine yol açan İlahi Güçlerin kombinasyonlarını temsil eder. Bunu, kimyadaki farklı elementlerin kombinasyonu ile farklı materyallerin oluşumuna benzetebiliriz.

Sodyum hidroksit ile hidroklorik asit karışımı tuz ve su ile sonuçlanır. Sodyum, uçucu bir metal ve klor zehirli bir gazdır, ancak birleştirildiğinde hem sonsuza dek sürecek tuz hem de yaşamı sürdüren su oluştururlar. Örnekte, Alef Bet'in her harfi İlahi yaratıcı enerjinin belirli bir konfigürasyonunu içerir. Harfler birleştirildiğinde, bu enerji yaratılış için katalizör olur. Sefer Yetzirah, Alef Bet'in 22 harfini beş kelime sonu harfi ile beraber yapı taşları ile karşılaştırır. Bu tuğlaların kombinasyonları çok sayıda "ev" inşa edebilir. Bunu bir sonraki bölümde ayrıntılı olarak tartışacağız. Adam, bundan böyle mistik gelenek olarak adlandıracağımız bu bilginin farkındaydı.

"Aşem yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adam'a getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı "(Yaratılış 2:19).

Aşem neden Adam'a hayvanlara isim koymasını istedi? Adları fikir birliği ile kararlaştırılmamalı mıydı? Cevap, Adam, her hayvanı yaratan yaratıcı ruhun ruhsal

bileşenlerini algıladı ve ruhsal konfigürasyonu ile bağdaştırarak her hayvanı isimlendirdi. Böylece, yaratılmış olan her şey İbranice isimlerinden ve isimlerindeki bileşen harflerinden doğrudan etkilenir oldu.

Şekinah veya "İlahi Mevcudiyet" Aden Bahçesi'nde tümüyle tezahür etmişti. Adam'a göre mineral, sebze ve hayvan krallıklarının her yönü İlahi yaratıcılığın harika tezahürleriydi. Bu kozmik orkestranın şefi olarak, Adam yaratılmış olanlara O'nun hükümdarlığına secde etmelerine, yere kapanmalarına yönlendirdi.

"Aşem Adam'ı topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adam yaşayan varlık oldu "(Yaratılış 2: 7).

Adam Yaratılış kavşağında durdu. Vücudu topraktan oluştu - "min ha'adamah"- dolayısıyla Adam adını aldı. Aşem'in burun deliklerine üflediği Ruhu, Aşem'in en derin yönünden, tavrından kaynaklanıyordu. Zohar, "İnsanın dışa vurduğu en içten, en derin canlılığı kuvvet ile üfleyerek." der. İnsanın ruhu İyov tarafından "yukarıdaki Aşem'in bir parçası" olarak tanımlanmaktadır (İyov 31: 2). Bu İlahi kıvılcım, dünyevi bir kabuk içine alınmıştır. Dolayısıyla insan kaba hedonizm ve ruhsal zevk arasında salınabilir. Günahından önce, Adam'ın ruhu vücudu ve tüm bedensel işlevleri vasıtası ile ışığıyordu. Bütün organları İlahi amacı yerine getiriyordu.

"Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu. Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." Yaratılış 2:16

Yasak meyveyi yemeden önce kötülük, Bilgi Ağacı ve yılanın içinde saklı olarak dışsal idi. Yasak meyveyi yeme üzerine insan, iyiyle kötüyü belirlemek için mücadeleyi içselleştirdi. Adam'ın günahı etkili bir şekilde Şekinah'ın dünyadan ayrılmasına neden oldu ve insanın durumunu iyileştirmek ve dünyayı Yaratacı ile tekrar uyuşturmak için çok eski savaşı başlattı. Aden Bahçesi'nden atıldı ve soyundan gelenlerinin, yaşamını sürdürecektir sıkıntılar yoluyla Aşem'i aramaları gerektiği belirtildi.

Bununla birlikte, Adam'a programlanan mistik gelenek, çocuklarına aktarıldı. Şit'in oğlu ve Adem'in torunları olan Enoş'un günlerinde, dünyada putperestlik ortaya çıkmaya ve yayılmaya başlamıştı. Gününün filozofları, Aşem'in üstün bir Varlık olduğunda hemfikir olsalar da, çeşitli kozmik kolları astlarına devretmiş olması gerektiğini düşünürlerken yanılıyorlardı; takımyıldızlar, güneş, ay ve yıldızlar gibi. Bilgisiz halk, yıldız gözlemciliği ile o kadar megul olmuştur ki, sonuçta takımyıldızlara tapmalarına ve Aşem'i unutmalarına ulaşacak kadar bu astlara hayranlık duydular ve taptılar.Eylemlerinin sonucu olarak Adam'ın günahı yüzünden dünyamızdan bir derece uzaklaşmış olan Şekinah, insanlığın hataları yüzünden tekrar tekrar uzaklaşmıştır. Midraş, Talmud'la birlikte yedi göğün mevcudiyetinden bahsederken, bu süreci Ezgilerin Ezgisi'ne yapılan yorumda şöyle anlatıyor:

Adam'ın günahı boyunca, Şekinah dünyadan birinci göğe geçti. Kayin ve Abel'in günahları üzerine Şekinah ilk gökten ikinci göğe geçti.

Enoş günahı ile Şekinah, ikinci gökten üçüncü göğe geçti vb. Sonunda, ardışık nesillerdeki günahlar aracılığıyla Şekinah, yedinci kubbeye kadar uzaklaştı. İbrahim geri dönüş sürecini başlattı; yedinci kubbedeki Şekinah'ı altıncı göğe getirdi, altıncıdan beşinci göğe İşak getirdi; yedinci nesilde Moşe ile Şekinah yeryüzüne geri göndü ve Mişkan'a indi.

"Şekinah'ın uzaklaşması" kavramının, Aşem'in Kendisi'ni dünyadan uzaklaştırdığını ima etmediğini belirtmek gerekir; çünkü dünya daha sonraki bir bölümde açıklanacağı gibi varolabilmek için sürekli olan İlahi yaratıcı enerjiye tamamen bağımlıdır. Aksine, Şekinah'ın kaldırılması, dünya toplumlarının İlahi olana duyarsızlaşması demektir. Düzen açıktır: günah duyarsızlık yaratır. Bununla birlikte, erdemliler dünyayı hakiki gerçeklik ile uyumlu hale getirirler. Kabalistik sözlükte, bu genelde Tikkun Olam ya da "dünyanın onarılması,düzeltilmesi" olarak adlandırılır. Amaç, dünyayı günah öncesi kusursuz haline döndürmektir..

Adam ile Noah arasındaki on nesilde gerçeğin farkında olan sadece bir avuç erdemli insan vardı. Sonunda dünya o kadar şiddetle doldu ki, saf olmayan bir Kap'ın mikvaya batırılması gibi Aşem onu arıtmak için sular altında bıraktı. Bir erdemli adam, Noah, üç oğlu Şem, Ham ve Yafet ile birlikte Gemi ile kurtuldu. Noah, mistik geleneği oğlu Şem'e aktardı ve O da akabinde büyük torunu Ever'e iletti.

Avraam

Noah'tan on nesil sonra Avraam, Mezopotamya'da doğdu. Babası Terah'tı. Terah, Kral Nimrod tarafından yönetilen bir krallıkta yaşayan bir putperest idi. Üç yaşındayken, İbrahim içgüdüsel olarak ahşap ve taş heykellerini ibadet etmenin mantıksız olduğunu hissetti. Zihni merak etmeye ve keşfetmeye başladı ve zaman içinde, sonunda Bir Tanrıcılık (monoteizm) kavramı, bir Tanrı, her şeye gücü yeten bir Yüce Varlık olduğuna ikna oldu.

En başından beri Avraam, yaygın akıma karşı mücadele etti ve bu O'nun soyundan gelenlere bir özellik olarak miras kaldı.

Bütün dünya bir tarafta ve kendisi de bir tarafta olduğundan "İvri" ("diğer taraf" anlamında) olarak çağrılmaya başlandı. Nimrod, "sapkın" inançları nedeniyle onu ateşli bir fırına attı; ancak mucizevi bir şekilde yara almadan çıktı ve inançlarını halka ilan etmeye başladı. Avraam büyük bir filozof ve astrologdu. Talmud, "Avraam kalbinde büyük bir astroloji bilgisi taşıyordu ve doğudaki ve batıdaki tüm krallar O'nun kapısına geliyordu" diye yazar. Yetmiş beş yaşındayken Haran'a taşındı. Aşem kendisi ile konuşmuş, vatanını terk etmesini ve Kutsal Topraklara girmesini söylemişti. Aşem, Avraam'a kendisini ifşa ettiğinde, kendisine söylediği ilk şeylerden biri, O'nun ve torunlarının kaderinin takımyıldızlarının etkisini aşmış olmasıydı.

Bu nedenle, Avraam astrolojik tahminlerle ilgilenmemeliydi.

Kutsal Topraklar'da, Yüceler Yücesi Aşem'in kahini, Şalem Kralı Melkisedek'le tanıştı (Yaratılış 14:18). Bilgelerimiz, Melkisedek'i Noah'ın oğlu Şem olarak tanımlıyor. Mistik geleneğin Şem tarafından İbrahim'e öğretildiğine dair kanıtlar vardır. Bazı yetkililere göre, İbrahim Kabala'nın temel eserlerinden biri olan Sefer Yetzirah'ı (Oluşum Kitabı) yazmıştır.

Talmud, Avraam, YitŞak ve Yaakov'un Şem ve Ever'in akademilerinde eğitildiklerini belirtmektedir. Talmud, ayrıca Atalarımız Avraam, YitŞak ve Yaakov'un henüz Tora verilmeden önce Tora'nın tümünü yerine getirdiklerini belirtmektedir. Bu nasıl mümkün olmuştur? Kabalistler, onların Tora'yı ruhsal olarak yerine getirdiklerini, çünkü ancak Musa aracılığıyla Mitzvaların fiziksel olarak yerine getirilmesi ile Tora öğretilerinin görülür biçimde ortaya çıktığını belirtmektedir. Ancak Atalarımız, Mitzvaların yerine getirilmesi ile tesir edilen ruhsal akışın farkındaydılar. Zohar, Yaakov'un çubuklar, yalaklar ve çizgili koyunlar ile ilgili Kutsal Kitap bölümü ile Tefilin takma mitzvası arasında paralellik kurar. Her ikisi de benzer bir ilahi yayılım, südur ortaya çıkarmış, ancak Sinay'dan sonra, ilahi irade, bu manevi akışın fiziksel Tefilin çiftinin takılmasına bağlı olmasına hükmetmiştir.

Avraam de bu gizemlerden türetilebilecek, büyüye dayanan putperest kullanımlardan tam olarak haberdardı ve Talmud, Avraam'ın 400 fasıldan oluşan ve putperestlik konulu bir risaleye sahip olduğunu belirtir. Avraam'ın cariyelerin çocuklarına "temiz olmayan isimler" içeren gizemleri öğrettiği Talmudik bir öğreti vardır. Bu öğreti, Yaradılış 25: 6 "Avraam, cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu Yitzhak'tan uzaklaştırıp doğuya gönderdi." ayetine dayanmaktadır. Bu hediyeler daha sonra doğu Asya'da yayılmış olan okült gizemlerden oluşuyordu. Bu nedenle, Doğu dinlerinin çoğunda Kabalistik öğretilere paralellik bulmamız şaşırtıcı değildir. Okült iletiminin en basit ve çarpıcı örneklerinden biri, her çocuğun bildiği sihribazların kullandığı "Abrakadabra" cümlesidir

Avram, göçebe olarak, toprakları enine boyuna dolaştı ve inancını ilan etti ve binlerce kişiyi tek tanrılı inanca döndürdü. Yöntemi iyilikti - bir konaklama alanı kurdu ve yolculara yiyecek ve içecek sunduktan sonra onları gerçek inanç ve bu nimetleri sağlayan Aşem ile tanıştıyordu. Avraam, erkekleri ve Sara kadınları tek tanrılı inanca döndürüyor, birlikte birçok ruhu Şekinah'ın kanatları altına getiriyor; böylece dünyayı Tanrı'ya tekrar duyarlı hale getiriyordu.

Bu kutsal çalışma, Avraam'ın sünnetinden sonra mucizevi bir şekilde doğan, gelecek nesilin sünnet edilip, mucizevi bir şekilde ayakta kalacağına işaret eden, Avraam'ın ikinci oğlu Yitzhak tarafından devam ettirildi. Yitzhak, Akidah'da (Yitzhak'ın bağlanması) şaşırtıcı bir kendini zapt, kısıtlama ve kendini feda göstermişti. Bu nitelikler sonsuza kadar Yahudi ruhuna kazınmıştır. Yitzhak'ın oğlu Yaakov, Mezopotamya'daki tehlikeli yolculuğuna amcası Laban'a başlamadan önce, on dört yıl Şem ve Ever'in akademisinde çalıştı. Bu yolculukta, ileride Tapınak Dağı olacak olan şey üzerinde uyurken, merdiven ve melekler için bir rüya - daha sonraki bir bölümde açıklanacak Kabalistik gizemlerle dolu bir rüya gördü. Sürgün esnasında on iki kavimi yetiştirdi ve daha sonra daha ileri şekilde denenmek için geri döner. Sonunda, Mısır'a iner, orada bir çalışma evi kurar ve burada geleneğe göre oğlu

Levi'yi özel olarak eğitir. Levi kabilesi İsrail'in kohenleri olur. Artık sahne, Levi'nin büyük torunu Moşe'nin İsrailileri Mısır esaretinden kurtarması için hazırdır.

Moşe

"Musa Tora'yı Sina'da aldı."
(Bilgelerimizin Öğretileri (Pirke Avot) 1: 1)

Tora, "ders" veya "öğretim" anlamına gelir. Tora, Aşem'in İnsanoğlu'na talimatıdır. Tora'da Yahudiler için mitzvalar ve Yahudi olmayanlar için yedi mitzva yer alır. Mitzva emir demektir, ancak daha derin anlamda bağlantı anlamına gelir.

Bir Yahudi, Aşem ile insan faaliyetinin tüm yelpazesini benimseyen yollarla bağlantı kurabilir. Yahudi emirlerine / bağlantılarına bakarak, Yahudi günlük yaşamında Şekina'yı sürekli olarak yansıtacak, ilahi örneği taklit edecek ve maddi olan ile manevi olan birbirinin içine işleyecektir.

Bu, Seçilmiş Halk ünvanının anlamıdır. Ancak, bu ünvan ne anlama gelmektedir? Aşem, Yahudi halkı "kohen ve kutsal ulus" olarak seçti (Mısır'dan Çıkış 19: 6). Burada "kohen" kelimesi, kelimenin sözlük karşılığı olarak bir rahip anlamına gelmiyor; çünkü bütün Yahudiler, Kohen kabilesi olan Levi kabilesinin torunları değildir. Daha çok bir "kohen işlevi" anlamına gelir. Bir kohenin görevi, insanları Aşem'e daha yakın hale getirmek ve Aşem'i halka yakınlaştırmaktır. Ulusal düzeyde, Yahudi halkı, ulusların arasında kohen olarak hizmet edecek, ya da Peygamber Yeşaya'nın belirttiği gibi "uluslara bir ışık" olarak hizmet edecektir.

Yahudi halkı kutsal bir ulus olduğundan dolayı, Aşem'in buyruklarına göre kutsallıkla davranır ve tutum sergilerlerse bu sorumluluk tamamen yerine getirilmiş olur. Kutsal kelimesi ayrı veya farklı anlamına gelir. Mitzva, bir Yahudiyi ayırt edip, onu her faaliyet alanında dünyanın geri kalanından ayırır.

Bir Yahudi Mitzva'yı korurken kendisini ayırt eder ve İlahi Olan'a bağlanır, dolayısıyla bu dünyada Aşem için bir ikamet yeri yaratır ve böylece yaratılış amacını yerine getirir.

Moşe, Sina'da Tora'yı aldığı anda, kabul ettiğinde O'nu beden ve ruh olarak aldı; Tora'nın bedeni yasalarında, Tora'nın ruhu mistik boyutundaydı. Moşe, yaşayan en mütevazı adam olduğu için, bu bilgeliğin mükemmel haznesi idi. Ego'yu tamamıyla söndürmüştü ve İlahi irade için bir yoldu. Levi'nin torunları gibi; Musa, kardeşi Aaron ve kızkardeşi Miriam, mistik geleneğin ve kehanet deneyiminin farkındaydılar, ancak Musa, peygamberlerin en büyüğü idi. Diğerleri kehanetlerini bir bilmece veya vizyon formunda uyarırken aldılar, oysa Musa kehanetini uyanık ve net bir şekilde aldı.

Bu "Moşe, Sina'da Tora'yı aldı" sözünün anlamıdır. İbranice olarak, "aldı, kabul etti" kelimesinin orijinali "kibel" kelimesi, Tora'nın diğer tüm bölümleri gibi herhangi bir

insan zihninin ürünü olmayan, ancak; çok yönlü ve içerikli olan mistik gelenek Kabala sözcüğünün de kök kelimesidir.

Aksine, vahiy yoluyla alınan bir gelenektir. Aşem, İnsan'a elini uzattı, tam tersi değil, İlahi bilgeliği en içkin ve en pratik seviyelerde Musa'ya açık bir şekilde gösterdi, vahiy etti. Sınırlı zihin sonsuzu kavrayamasa da, Her Şeye Gücü Yeten Aşem, İnsan ile bir köprü oluşturabilir ve bu, Yaratıcı ile bağlantı kurmanın yolu, vasıtasıdır. Tora, tüm Yahudi topluluğuna dünyada nasıl yaşayacaklarını ve yine de onun üstünde nasıl kalacaklarını öğretmiştir. Bu, Yahudi'yi bedensel konularda hedonistçe debelenmemesini, aynı zamanda da sofı biçimde ruhsal konulara kaçmamasını sağlamış, aksine; onun bedeni tümüye kucaklamasına ve onun tüm işlevlerini İlahi amaç için yükseltmesine izin vermiştir. Yahudi, dünyadaki günlük, sıradan sayısız faaliyetleri içerisinde, Tora'nın bedeni olan ilkelerinin rehberliği ile yaşar. Aynı zamanda, Tora, insanlığı yükseltir ve onu daha derin bir gerçekliğe odaklar; maddi karanlığı İlahi ışık ile aydınlatır.

Yasanın verildiği yer Sina olmasına rağmen, Kutsal Kitap metinlerinin yakından incelenmesi, Sina'dan önce verilen bir takım emirlerin bulunduğunu ortaya koyacaktır. Yaakov, siyatik sınırı yememesi yönünde emir almış ve Şabat yasalarının bazıları Marah'ta verilmiştir. Pesah ritüeli, Mısır'dan Çıkış öncesi yasaklanmıştı. Peki Sina'da ne oldu? Moşe, Sina'da Tora'yı aldığı anda, kabul ettiğinde O'nu beden ve ruh olarak aldı; Tora'nın bedeni yasalarında, Tora'nın ruhu mistik boyutundaydı. Moşe, yaşadığı en mütevazı adam olduğu için bu bilgeliğin mükemmel haznesi idi. Ego'yu tamamıyla söndürmüştü ve İlahi irade için bir yoldu. Levi'nin torunları gibi; Musa, kardeşi Aaron ve kızkardeşi Miriam, mistik geleneğin ve kehanet deneyiminin farkındaydılar, ancak Musa, peygamberlerin en büyüğü idi. Diğerleri kehanetlerini bir bilmece veya vizyon formunda uyurken aldılar, oysa Musa kehanetini uyanık ve net bir şekilde aldı.

Öncelikle, bu, Moşe ile olan iletişimin doğruluğunun kanıtlanma anıydı. O noktaya gelene kadar Yahudi halkı Aşem'in kulu Moşe tarafından yapılan büyük mucizelere tanık olmuştu, ancak Aşem'den doğrudan hiçbir şey duymamıştı. Yahudi halkı, Moşe'nin iletişimini kurduğu gibi Aşem'den doğrudan On Emir'i duyduğunda, Moşe'ye olan inançları ve bunu izleyen sonraki tüm vahiyleri sağlamış oldu. İkincisi, Yahudi halkı resmen bir ulus oldu. Yaakov soyundan gelen bir grup olan "Bene-Yisrael"in, Mitzvalar ile ezeli bir şekilde bağlı bir varlık haline, antlaşma halkına dönüşmesiydi.

Fakat Kabalistik olarak, Sinay'daki vahiy bir bariyerin kırılmasıydı. Midraş'ın sözlerinde, Sinay'dan önce üst alemlerin iniş yapamayacağı ve alt alemlerin yukarı çıkamayacağı kararlaştırılmıştı. Sinya'da yukarıdaki alemler aşağıya indi ve alttaki alemler yükseldi.

Bu gizemli Midraş'ın anlamı şudur: Sinay'dan önce, beden ile ruh arasında, fiziksel ve ruhsal arasında, yer ile gök arasında bir ayırım vardı. Maddi nesnelere doğuştan gelen, özünde olan ruhsallığın sağlanması mümkün değildi. Tora'yı vermeden önce Atalarımız tarafından yerine getirilen Mitzvalar öncelikli olarak esasen ruhsal boyuttaydı.

Ruhsal olarak seçkin kişiler, mistik boyuttan tam olarak haberdar olan güçlü ruhlara ve zihinlere sahiplerdi, ancak bu sistemi tüm insanlık için uygulanabilir bir pratiğe dönüştürmemiş, kaynaştırmamışlardı. Sinay her şeyi değiştirdi.

Aşem, Moşe'ye gök ile yeryüzünü, maddi ile ruhsal olanı kaynaştırma planını bildirdi. O andan itibaren, bu iki görünüşte karşıt bölge artık iki ayrı bölge olmayacak, birbirine kaynaşacak ve Şekinah bir kez daha insanlar arasında ikamet edecekti. Aşem, daha sonra Moşe'ye, İlahi Olan için bir ev gibi olacak olan Mişkan'ı inşa etmesi için talimat verdi. Mişkan'ın en iç kısmında, Kutsalın Kutsalı olarak bilinen yerde, On Emir'in üzerine işlenmiş olduğu tabletleri içeren Sandık vardı.

Aşem'in doğrudan Moşe ile konuştuğu yer burasıydı. Aşem, tüm Yaratılış'ın tamamını doldurduğuna göre, O'nun ikamet etmesi, yaşaması için belirli bir yer yaratmanın amacını merak edebiliriz. Bununla birlikte, Aşem'in talimatları Mişkan ile ilgili derin bir sırrı ortaya koymaktadır. Aşem, Moşe'ye, "Benim Adıma bir Kutsal Mekan yapınlar; böylece içlerinde barınacağım" diye buyurmuştu. Çoğul "onların içlerinde" sözünün kullanımı, amacın, halkın Aşem'in varlığına duyarlı hale getirilmesi olduğuna işaret etmektedir.

Mişkan ve Sandığın yapımında, günümüzde birçok yaşama uygulanabilir ve makrokozmos öğretiyi mikrokozmos seviyesinde temsil eden bir diğer ders vardır. Sandığın üstünde bir erkek ve bir kadın olmak üzere iki figür vardı. Aşem ile İnsan arasında mesafe olduğu zaman bu figürler birbirine sırtlarını dönerdi. Fakat Aşem halktan memnun olduğunda figürler yüz yüze döner ve orada Şekinah otururdu. Bütün bu tasvirler, toplumun ve hayatın temelini oluşturan aile birimini, Tora değerleri, ahlak ve barış ile dolu bir evliliği temsil eder ve böyle bir evlilik de, Şekinah'ın varlığını hak edecektir.

Sözlü Gelenek

Tora'yı alırken Moşe'ye Tora'nın içeriğini iki farklı paket ile sunması emredildi.

"Yazılı Yasa" -Tora Şebitav

"Sözlü Gelenek" -Tora ŞeBeal Pe

Yazılı Yasa ile genel olarak Moşe'nin beş kitabı kastedilmektedir: Yaratılış (Bereşit), Çıkış (Şemot), Levililer (Vayikra), Sayılar (Bamidbar) ve Yasa'nın Tekrarı (Devarim) Tora olarak bilinir. Moşe'nin kendisi, kitabın düzenli olarak ibadet yerlerinde okunmasını başlatmıştır, bugün de haftada dört kez Tora okuruz; Şabat sabahı, Şabat öğleden sonra, Pazartesi ve Perşembe sabahları. Bununla birlikte, Yazılı Yasa biraz şifreli ve açıklama gerektirmektedir. Yazılı Yasa ile birlikte Aşem, Moşe'ye Yazılı Yasa'nın her yönünü açıklayan tüm bir Sözlü geleneği iletti. Örneğin, Yasanın Tekrarı kitabında evlerimizin kapısına Mezuzah takacağımız belirtilmektedir: "Evlerinizin kapı

sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın" (Yasa'nın Tekrarı 6: 9). Metinde açık olmayan ve detaylandırılmamış olan şey, tam olarak neyin yazılması gerektiği, neye yazılması gerektiği, nerede ve nasıl kapının üzerine yerleştirileceğidir. Bütün bunlar Sözlü geleneğe açıklanmaktadır.

Sözlü gelenek içerisinde yer alan Kabala, Adem'e programlanmış, Avraam tarafından alınmış ve artık Tora'ya dahil edilmiştir. Aslında, Moşe'ye Tora'nın her alanında dört seviyede yorumlama bilgisi verilmiştir. Bu dört seviyeye "meyve bahçesi" anlamına gelen Pardes denir. Pardes sözcüğünün İbranice harfleri, dört kelimenin kısaltmasıdır;

Peşat - Basit anlam

Remez - İma - metnin içinde ima, işaret edilen,

Draş - Vaaza yönelik, Homiletik yorum

Sod - Mistik boyut

Bu, yazılı metnin katmanlı açıklamalara sahip olduğu anlamına gelir. Moşe,almış olduğu bu geleneği Yeoşua'ya aktarmış, Yeoşua da nesiller yoluyla Yaşlılar ve Peygamberler'e iletmıştır. Her zaman mistik geleneği bilen bir iç çevre vardı. Bir sonraki bölümde, bu dört yorum seviyesini derinlemesine inceleyeceğiz.

Konumuzu daha iyi anlamak için, Yahudi tarihinin kayıtlarını inceleyelim. Tora, İbrani yılı 2448 yılında (1312 M.Ö.) verildi. Yahudiler 2488 yılında İsrail topraklarına girdiler. Mabet 14 yıl Gilgal'da, 369 yıl Şiloh'da bulundu. Sandık daha sonra Nov'a, Gibeon'a sonra Yeruşalayim'e taşındı. Burada, Kral Şlemo, Babil Kralı Nebukadnezar tarafından yıkılıncaya kadar 410 yıl kalacak olan ilk Tapınağı inşa etti. Yaklaşan yıkımdan önce, Sandık, Yahudi geleneğine göre bugüne kadar kalmış Tapınak Dağı'nın altındaki yeraltı mezarlarda gizlendi. İlk Tapınağın yıkılmasından hemen önce peygamber Ezekiel tarafından alınan ve kaydedilen vizyon, Kabalistik geleneğe çok önemlidir. Bu vizyon, savaş arabası üzerinde bir insanın yer aldığı, hayvanlar tarafından desteklenen ve "Disiplin" veya "Savaş Arabasının İşleri" (Maaseh Merkavah) olarak bilinir. Hezekiel semboller ve kısaltmalar ile daha yüksek dünyaları anlatmakta, Pardes'e girme ve peygamberlik deneyimi için anahtarlar sağlamaktadır.

Halk, yetmiş yıl süren Babil sürgününden sonra, ikinci tapınağı inşa etmek için Ezra ve Nehemya önderliğinde İsrail Topraklarına döndü. Bu dönemde AnŞei Kneset Hagedola ya da "Büyük Meclis" olarak adlandırılan büyük bir Rabi Meclisi vardı. Toplam 120 Rabi ve Peygamberler, Kutsal Yazıları toplayıp düzenlemişler ve günlük dualarımızda okuduğumuz resmi İbranice metni hazırlamışlardır. Bu meclis üyeleri mistik gelenek konusunda çok deneyimliydi ve duaların yapısı, ifadeleri ve içeriği Kabalistik açıdan düzenlenmişti. Hazırladıkları ayinlerin her ayrıntısı, mistik anlam ve kuvvetli Kabalistik güç ile yüklüdür.

İkinci Tapınak 420 yıl ayakta kaldı ve M.S. 69'de Romalılar tarafından yıkıldı. Romalılar İsrail topraklarını kirletmişler ve sistematik olarak Tora öğretmenlerini ve öğrencilerini yok etmeye çalışıyorlardı. Bu noktaya kadar, yazılı ve sözlü kanunları birbirine bağlayan kesintisiz bir gelenek zinciri var olmuştu. Bununla birlikte, Roma zulmünden dolayı Sözlü geleneğin bozulma tehlikesi vardı. Rabi Yehudah Hanassi

olarak da bilinen, sadece Rebbi olarak bilinen büyük bir Rabi, o noktada muazzam bir karar verdi. Tarihte ilk kez, Sözlü geleneği yazılmasının zorunluluğuna karar verdi ve bunu Mişna adını verdiği kısa özet kitabı ile yaptı.

Mişnah döneminin rabilerine (Milat'tan sonraki ilk asırlarda) Tannaim deniyordu ve Rebbi onların öğretilerini topladı ve onları Mişna'ya dahil etti.

Mişna, Yahudi dünyasında kabul edildi ve Rebbi'nin vefatından birkaç yüz yıl sonra, Mişna çevresinde muazzam miktarda tartışma toplandı, düzenlendi ve sonunda Talmud olarak bilinen bir eserde yayınlandı. Aslında iki Talmud yapıldı, Yerusalayim Talmudu ve Babil Talmudu. Bu öylesine engin bir bilgi derlemesidir ki, Babil Talmud'unu günde bir sayfa oranında okursanız, bitmesi 7 yılı aşkın bir süre alır! Mişna'da mistik geleneğe ilişkin birkaç referans vardır. Örneğin, Mişna, "Yaratılış İşleri" nin (Maaseh BereiŞit) iki öğrencinin huzurunda açıklanamayacağını ve Savaş Arabasının İşleri'nin (Maaseh Merkavah), bilgeliği, anlayışı ve bilgisi tam olmadığı sürece, bir kişiye bile açıklanamayacağını belirtir. "Savaş Arabasının İşleri" terimi, daha yüksek ruhsal alemlere yükselmek için kullanılan meditatif yöntemleri ifade eder ve pek çok otoriteye göre "Yaratılış İşleri", Sefer Yetzirah'ın gizemlerini ifade eder.

Mişna, Yahudi hukukunun bedenini oluştursa da, dönemin diğer Bilgeleri de yasanın ruhunu yazma görevini yerine getirmişlerdir. Özel olarak değinmeye değer olan, Rabi Akiva'dır (50-135 M.S.) Tora'nın hem gizli hem de açık yönlerinin ustasıydı. Rabi Akiva, Yaratılış İşleri geleneğinin birincil koruyucusuydu; yaygın görüş, Avraam'dan gelen Sefer Yetzirah'ın kendisi tarafından yeniden düzenlenmiş olmasıdır. Rabi Nechunia ben Hakanah ve öğrencisi olan Kohen Gadol Rabi YiŞmael ben EliŞa, meditatif egzersizler, mistik disiplinler ve peygamberlik haline girmek için talimatlar içeren Savaş Arabasının İşlerini araştırmanın ana metinlerinden biri olan Sefer HaBahir (Aydınlanma Kitabı) ve Pirkei Heichalot Rabati'yi (İlahi Odaların Büyük Kitabı) yazmıştır.

Talmud öncelikli olarak yasanın bedenine odaklanmasına rağmen, içerisinde mistik geleneğin çok fazla kaydı vardır. Talmud, Rabi Chaninah ve Rabi HoŞia'nın her Cuma günü Şabat'tan önce Sefer Yetzirah öğrenip bu erken dönem Kabalistik çalışmada tarif edilen yöntemleri kullanarak daha sonra Şabat'ta yiyebilecekleri kendi buzağılarını yarattıklarını belirtir.

Bu yazımların yüceliğine rağmen, o dönemde derlenmiş olan Kabalistik metinlerin en ünlüsü Zohar'dır.

Zohar

Tannaik döneminde Kabala'nın en ünlü metni olan Zohar'ın Rabi Şimon Bar Yochai (RaŞbi olarak da bilinir) tarafından yazıldığı düşünülüyordu. RaŞbi, Roma devleti

öğretmeni Rabbi Akiva'nın da aralarında bulunduğu tüm Tora öğretmenlerini idam ettiği kargaşalı dönemde yaşadı.

RaŞbi'nin kendisi Roma zulmünden kaçmak zorunda kaldı ve on beş yıl boyunca oğlu Rabbi Elazar ile birlikte bir mağarada saklandı. Bu süre zarfında İlahi İlham (Ruach HakodeŞ) 'ı aldı ve Peygamber Eliyahu'nun ilhamına layık oldu ve kutsal Zohar'ı derledi.

Moşe'nin beş kitabını temel alan ve İbrani Aramice yazılan Zohar'ın metni mistik geleneği en gizemli biçimde araştırıyor ve anlatıyordu. Yahudi mistisizmindeki seçkin yeri, yalnızca eski oluşundan veya yazarından kaynaklanmaz. Sefer Yetzirah ve Sefer HaBahir gibi Kabala'nın diğer eserleri daha önce yazılmış eserlerdi. Zohar'ın önemi onun kapsamlılığı ile açıklanmalıdır.

Zohar, hemen hemen sonraki tüm otoritelerin, Arizal ve diğerlerinin Kabalistik öğretilerinin kaynağı olmuştur.

Zohar yüzyıllarca gizlenmiş ve Kabala'nın çalışması seçkin az sayıda kalifiye şahısla sınırlanmıştı. Sadece onüçüncü yüzyılda ortaya çıkmış ve İspanya'da yaşayan önde gelen Kabalistlerden biri olan Rabi Moşe de Leon tarafından yayınlanmıştır. Bazıları, kendisi de ünlü bir Kabalist olan Ramban'ın (Rabi Moşe ben Nachman,1194-1270 MS) Zohar'ı, Yisrail'den Katalonya'daki oğluyla gemi ile gönderdiği, ancak; geminin yön değiştirdiğine ve metinlerin yönlendirilmesine neden olarak Rabi Moşe de Leon'ın eline geçtiğine inanmaktadır. Diğerleri, bu el yazmalarının bin yıl boyunca bir tonozda gizlendiğini ve bir Arap kökenli kral tarafından keşfedildiğini ve bu kişilerin deşifre edilmesi için onları Toledo'ya gönderdiklerini açıklamaktadır. Yine de diğerleri, İspanyol fatihlerinin Heidelberg'deki bir akademide Zohar'ın el yazmalarını keşfetmiş olduğunu ileri sürmüştür. Hangi teori doğru olursa olsun, metin, seçkin tüm Yahudi alimler tarafından orjinal, güvenilir kabul edilmiştir.

Mistikler, Zohar'ın çalışılmasına özel bir önem ve etki atfederler.

Kötücül hükümleri iptal eder, sürgün sancılarını hafifletir, kurtuluşu hızlandırır ve İlahi kutsamaları çeker. Bazı mistik çevrelerde, Zohar'ın kutsal metinlerinin anlaşılmasına dahi sadece okunmasına büyük bir değer atfedilir. Bununla birlikte, ideal olarak metinleri anlamak ve anlamak için çaba gösterilecektir. Metin İbranice ve İngilizce'ye çevrilmiştir. Gerçekte, bugün, birçok tanıtım, açıklama ve daha sonraki ustaların aydınlatmaları olmaksızın kapalı bir metin olarak kalmaktadır.

Özetle, tarihin bu aşamasında, Sefer Yetzirah, Sefer HaBahir, Pirkei Heichalot Rabati ve Zohar'ın önemli metinleri, Moşe'den peygamberler ve bilgiler aracılığıyla aktarılan temel öğretileri içeriyordu. Ve yine de, mistik geleneği yazmak onu yok olmaktan kurtarmış olsa da, hala ezoterik geleneğin inceliklerini bilenler haricindeki herkes için kapalı bir kitaptır. Ana hatlar, çerçeve yazılmış ancak; geleneğin anahtarları küçük bir çevre içerisinde sözlü olarak kalmıştır.

Bu durum, Kabala'nın bir sonraki büyük patlamasına kadar, ondokuzuncu yüzyılda Kuzey Yisrail'de bulunan Safed şehrinde gerçekleşene kadar devam etmiştir.

Arizal

1492'de Yahudiler İspanya'dan sürüldü. Bazıları Batı'ya Amerika'yı keşfetmek için giderken çoğunluğu toplu halde Doğu'ya Türkiye'ye gittiler ve onaltıncıyüzyılın başında, bir dizi Yahudi Kutsal Topraklar'da Safed şehrine yerleşti.

Yahudi dünyasını değiştirecek ve şekillendirecek bu mistik kentte seksen yıllık bir dönem boyunca Yahudi yaşamı ve etkinliği için bir rönesans gerçekleşti.

Şehrin Rabi'si, ünlü Rabi Joseph Karo'dan başkası değildi. Çağdaş Yahudi Yasası'nın kaynağı ve kökeninin izini takip ettiği Bet Yosef adlı anıtsal eserini yazdıktan sonra, Yahudi Yasa Kanununun yasalara harfiyen uyan uygulamalarını özetlediği Yahudi Yasa Kanununu (Şulchan Aruch) yazdı.

Şehrin mistikleri daha az ünlü değildi. Ramak olarak bilinen Rabi Moses Cordevero, Pardes Rimonim adlı anıtsal bir Kabalistik eser yazdı. Bununla birlikte, o günün en meşhur Kabalisti, dünyaca "Kutsanmış Hatırası ile İlahi Rabbi Isaac) kelimelerinin akronimi olan Arizal (1534-1572) olarak bilinen kişi idi.

Arizal 38 yıl boyunca yaşamış olmasına rağmen olağanüstü bir ruha sahipti ve yaratılışın tüm sırları ona açıktı. Hayatının yalnızca son iki yılında en başta gelen öğrencisi Rabi Chaim Vital ile tanıştı. Arizal'in kendisi hiçbir zaman kitap yazmazken, tüm sözleri Rabi Chaim Vital tarafından sadakatle kaydedildi ve Kitvei Ari'ye dediğimiz "Arizal'ın yazıları" na kaydedildi.

Zohar'ı kapsamlı bilgi ve rehberlik olmadan çözmek zordur. Kitvei Ari ve Zohar arasındaki ana ilişki, Arizal'in öğretileri olmadan Zohar'ın fazla anlamlı olmamasıdır. Çok şiirsel bir metin olan Zohar'ı inceleyebiliriz, ancak herhangi bir sistemi veya yapıyı tespit etmek zordur. Kitvei Ari'yi tanıdıktan sonra, Zohar'ın bilgisi açılmaya, gözlerimizin önüne açılmaya başlanır.

Kitvei Ari'nin ana çalışması Etz Chaim'tir (Yaşam Ağacı). Bu eser Kabala'nın kuramsal temelini açıklamaktadır. Bu eserin içeriğine hakim biri için, gerisi açığa çıkmış demektir. Daha sonra, Pri Etz Chaim (Yaşam Ağacı'nın Meyveleri) ve Şaar HaKavanot (Meditasyon Kapısı), Etz Chaim'in çeşitli öğretilerini, tsitsit ya da tefilini taktığında, dua ettiği ya da matzah yediğindeki meditasyonlar gibi her türlü günlük duruma nasıl uygulayacağını gösterir.

Bu noktada Şemonah Şearim (Sekiz Kapı) olarak bilinen eserler üretildi. İlk kapı olan Şaar HaHakdamot (Girişler Kapısı), Etz Chaim ile aynı teorik zemini kapsamaktadır. İkincisi, Şaar Maamarei RaŞbi, "Zohar Öğretileri Kapısı"; Üçüncüsü ise "Talmud Öğretileri Kapısı" olan Şaar Maamarei Chazal'dır; Dördüncüsü Şaar HaPesukim, "Kutsal Kitap Ayetleri Kapısı"; Beşincisi Şaar HaMitzvot, "Buyrukların Kapısı"; Altıncı,

"Meditasyon Kapısı" olan Şaar HaKavanot'tur; Yedincisi Şaar Ruach HaKodeŞ, "İlahi İlham Kapısı"; Sekizinci ise "Reenkarnasyon Kapısı" olan Şaar HaGilgulim'dir. Pek çok açıdan, genel bir tekrar olan ve Arizal'ın sistemini meditatif bir disiplin olarak nasıl kullanılacağını anlatan Şaar Ruach HakodeŞ, tüm Kitvei Ari'nin anahtarıdır, çünkü önceki kapıların tümü teori ile ilgilenirken Şaar Ruach HakodeŞ bunun nasıl uygulanacağını öğretmektedir.

Kabalayı kapsamlı bir sistem haline getiren Arizal'dı. Bugün bu sisteme Lurianik Kabala deniyoruz. Rabi Chaim Vital, Arizal'ın adına "Bu bilgeliği açığa çıkarmanın bir Mitzvah" olduğunu yazmaktadır. Bunun anlamı, Arizal dönemine kadar Kabala'nın sadece kapalı bir çevrede tutulmasına rağmen artık Kabala öğretilerinin yaygın olarak öğretilmesinin zamanının gelmiş olmasıdır. Arizal'ın öğretilerini ve öğrencilerini takip eden Kabala'nın Lurianik okulu, Yahudi dünyasında devrim yapmış ve Kabala çalışmalarını yaygınlaştırmıştır.

Baal Şem Tov

Safed şehri bir depremle yıkıldı ve Yahudi hayatının kısa ve öz rönesansı sona erdi.

Bununla birlikte, kısa sürede üretilen edebi eserler Yahudi dünyasına yayıldı. Dünyaca kabul edilen Yahudi Yasa Kuralları (Şulchan Aruch) Rabi Joseph Karo tarafından yazılmıştı ve Rabi Moses Isserles'in (Krakow, Polonya Hahambaşısı) Aşkenazi veya Avrupalı Yahudi gelenekleri ile yaptığı açıklamalar ile daha da geliştirildi. İlginçtir ki, Tora'nın açık olan kısmını ortaya koyan Yahudi Yasa Kuralları'nı yazan Rabi Karo ile mistik geleneği açıklayan Arizal, birlikte ortaya koydukları bütüncül sentezi işaret edecek biçimde Safed'deki Yahudi mezarlığında birbirlerine çok yakın gömülmüştür.

Bir Kabalist, Yahudi Yasa Kuralları'nın rehberliğinde davranır ve yasaları sayan bir kişi de Kabala ile ilham alır ve ruhsal aleme girer.

Zaman geçtikçe, Yahudilerin büyük kısmı Avrupa'da çoğaldı. Yer değiştiren toplum Kabala'yı beraberinde götürdü ve önde gelen Yahudilerin birçoğu metnin öğretilerinde çok tecrübeli idi. Arizal, mistik geleneğin öğretilmesine izin verse de yazıların karmaşıklığı ve toplumun genel olarak cehaleti yüzünden, Kabala'nın büyük kısmı küçük, seçkin çevrelerde kaldı. Kabala, bu zaman zarfında karşıtlar kazandı çünkü bazıları okült güçlerini ilan etmeye başlamıştı. Bu başıbozukluklar uzaklaştırılmış ve bazı durumlarda topluluk dışına itilmişlerdi.

Belki de en kötü şöhretli durum Kabalistik güçlere sahip olduğunu ve Maşiah olduğunu iddia eden Sabetay Sevi olayıydı. İslam'a yaptığı nihai dönüşüm, Kabala'nın sadece Talmud çalışmasında ustalaşmış gerçek alimler ile sınırlandırılması durumunu daha da ikna eden bir çürüme ile sonuçlandı.

Bir dizi yıkıcı katliam, geniş ölçüde yerinden etme ve manevi düşüş nedeniyle Yahudi cemaatinde gittikçe açılan bir ayrılık gelişti. Yahudiler esasen iki sınıfa ayrıldı: Bilginler

ve cahiller ("Amei Haaretz" denilen küçültücü bir terim ile adlandırılan- kelime anlamı "toprağın insanları"dır.)

Eğitimsiz bu sınıf samimi ve dindar olsa da, çoğunlukla okuma yazmayı bilmeyen ve ezoterik veya bilimsel çalışmalara değil, hayatta kalmak için günlük mücadeleye odaklanmış çiftçiler veya esnaflardan oluşuyordu. Tıbbi terminolojiye göre, o dönemde Yahudi halkı bitkindi denebilir- Yahudi ruhu sadece hayatta kalma çabasının yükü altında kaldığını söylemek doğru olacaktır. Gezgin Yahudi bir deyim haline gelmiş ve sürgün sıkıntısı (Galut) gündelik bir gerçeklik olmuştu. Bitkin bir kişiyi canlandırmak için, onlara ruhunu derinden uyandıracak, keskin kokulu bir tuz vermek gerekir. Bir mesel ile anlatmak gerekirse:

Bir zamanlar tek oğlu olan bir kral vardı. Bu oğul, kralın göz bebeğiydi ve en iyi geleneğin içinde yetiştirildi. Bir gün, oğul ölümcül şekilde hastalandı ve ülkenin tüm hekimleri kendisini tedavi etmek için çağrıldı, ancak başarıya ulaşamadılar.

Sonunda, bir doktor garip bir çare önerdi: "Birisi kıymetli bir mücevher alsın, ezsin ve suyla karıştırın ve ardından prensin dudaklarına damlatsın, belki bu onu iyileştirebilir." Kral, "Böyle bir taş nerede bulunabilir?" diye sordu. "Majestelerinin tacının taşı böyle bir mücevherdir. Çocuğunu kurtarmak için onu çıkarıp, ezmeye hazır mısınız?" diye yanıtladı Doktor. "Elbette, bu benim çocuğum!" dedi Kral ve ilaç başarılı bir şekilde uygulandı.

Örnekte, çocuk manevi olarak bitkin Yahudi halkını temsil ederken, tacın mücevheri Tora'nın en derin öğretilerini temsil eder ve hiçbir şeye benzemez biçimde ruha dokunabilir. Yahudi halkını kurtarmak için taş mücevherini yerinden çıkarmak, ezmek ve zayıf ve bitkin çocuğun emebileceği küçük damlalar halinde "paketleyerek" çocuğu canlandırmak için Yukarı'dan izin verilmiştir.

Bu nedenle Her Şeye Gücü Yeten, Rabi İsrail Ben Eliezer'in, Baal Şem Tov olarak da bilinen kutsal ruhunu dünyaya gönderdi. Babası Eliezer ölmeden hemen önce küçük İsrail'e, "Herhangi bir varlıktan değil, sadece Aşem'den kork, kardeşin Yahudi'yi tüm yüreğinle sev" dedi. Bu son istek ve vasiyet, Baal Şem Tov'un yaşam felsefesinin - içkin ve yakın Yaratıcı'nın sürekli farkındalığı ve Ahavat Yisrael'in "kardeş Yahudi sevgisi" temeli olmuştur. Baal Şem Tov, beş yaşında babasını kaybetmiş ve kardeşlerini daha iyi yapma amacı taşıyan gizli kabalistlerden oluşan Nistarim adlı bir grup tarafından büyütülmüştü. Baal Şem Tov, Nistarim'in tanınmış lideri olduğunda ve şöhreti yayılmaya başladı.

Mezibuz kasabasına yerleşti, fakat sık sık Yahudi cemaatlerini dolaşarak Hasidizm iksiri ile ruhları uyandırdı. Tora'nın açık olan bölümlerinde derin bir bilgin olarak, çevresinde toplamış olduğu diğer parlak Tora bilginlerine Tora'nın en derin kısımlarını öğretti. Ruhlarını ateşledi ve Aşem'e sınırsız sevinç ve şevkle hizmet ettiler. Bilginleri aydınlatırken Baal Şem Tov, aynı zamanda sıradan halkı eğlendirip, özgüvenlerini oluştururken, ruhlarını yükseltti.

Çoğunlukla mucize yaratan biri olarak tanındı ve binlerce kişi tavsiye ve kutsamalar için kendisine akın etti. Bugün Baal Şem Tov'un mucizevi bir şekilde bir kasabayı

göksel bir karardan kurtardığı ya da çocuksuz bir çifti kutsadığı gibi birçok mucizevi olayı anlatan hikayelerini içeren kitaplar bulunmaktadır.

Tanınmadığı bir kasabaya vardığında ve şehir meydanına gider, etrafına halkı toplar ve Aşem'in onları ne kadar sevdiğini basit fakat anlamlı ifadelerle anlatırdı. Geçmiş, dine riayeti veya dini bilgisi ne olursa olsun "Bir yahudinin bir yahudiyi sevmesinin önemi"nden, Ahavat Yisrael'den ve her bir Yahudinin Aşem'in değerli bir çocuğu olmasından bahsetti. Hem kozmik hem de mikrokozmetik düzeyde, kalp ve samimiyetle gerçekleştirilen her bir eylemin öneminden bahsetti. Herkesten Aşem'e teşekkür etmesini, Baruh Aşem demesini teşvik etmiştir.

Baal Şem Tov ritüelleri ruh, sevinç ve samimiyet ile dolduran bir hareket yaratmayı başarmıştır.

Öğrencilerine, sürekli devam eden, yokluktan yaratılış ve cansız nesnelere için geçerli olan İlahi yönetimin bilgisini aştı. Kendisi hiç kitap yazmamış da olsa, öğretileri başta Mezritch Maggid'i Rabi Dovber olmak üzere öğrencileri tarafından korunmuştur. Baal Şem Tov'dan sonra da hasidik hareketin lideri olmuştur.

Bununla birlikte, en önemli olay, bir Roş Aşana'da gerçekleşti. Baal Şem Tov Kabala'yı ruhun göksel alemlere yükselmesini deneyimlemek için kullandı. Burada Maşiah'la karşılaştı. Baal Şem Tov, "Ne zaman geleceksiniz?" diye sordu. Maşiah, "Öğretileriniz yaygınlaştığında" diye yanıtladı. Bu, Baal Şem Tov'a, mistik geleneğin dünyayı doldurması için yayılma zamanı geldiğini belirtti. Maşiah döneminin başlayabilmesi için Tora'nın iç boyutunun yaygınlaşması gerekiyordu.

Bu nedenle, mümkün olan en geniş çapta "Tora'nın İç Boyutu" nun (Pnimityut HaTorah) ortaya çıkması için İlahi iznin iki nedenden dolayı verildiğini söyleyebiliriz: Birincisi, bitkin Yahudi kitleleri canlandırmak ve ikincisi, dünyayı Maşiah'ın gelişi için hazırlamak. Bu noktalar, bu öğretilerin neden daha önce ortaya çıkmadığı sorusuna cevap vermektedir.

Birçok kişi, Hassidizmin yeni bir oluşum olduğunu ve Yahudi halkının bundan önce binlerce yıldır hayatta kaldıklarını iddia etmekte ve bu nedenle onun gerekliliğini sorgulamaktadır. Bu inancı karşıt, sürgünün karanlığından ötürü karanlık güçlerle savaşmak için çok güçlü bir panzehir gerektiği ve gelecekteki Maşiah'ın kurtuluşunun yakınlığı nedeniyle, Yahudi halkının Maşiah'ın gelişi için hazırlanmak ve onun öğretilerini tadararak Maşiah'ın gelişi yaklaştırmak olduğu fikridir. Baal Şem Tov ve Maggid bu süreci başlattı, ancak ChaBaD hareketinin kurucusu Liadi'den Rabi Schneur Zalman'ın öğretileri ile tamamen yeni bir ivme kazandı.

ChaBaD

Liadi'den Rabi Schneur Zalman ya da hasidimleri (hasidik hareketi takip edenleri) tarafından sevgiyle bilindiği gibi Alter Rebbe, Baal Şem Tov'un kurduğu hareketin

lideri olan Mezritch Maggid'i Rabi Dovber'i takip etti. Dahi bir çocuk olarak Alter Rebbe, olağanüstü belleği ve Tora'nın tüm yönlerini derinlemesine kavraması ile şaşkınlık yaratmıştı. Genç bir adam olarak Mezritch'in çekimine kapılmış, burada Maggid'in en önde gelen öğrencilerinden biri olmuş ve Baal Şem Tov'un öğretilerini özümsemiştir. Maggid, kendisine Karo'nun yasalarını içerecek Yahudi Yasası Kurallarını ve yasanın nedenlerini kısaca açıklamalarla yazması talimatını verdi. Eseri, dünyaca bir başyapıt olarak kabul edildi ve Alter Rebbe'nin Tora bilgeliği konusundaki dehası tartışılmazdı.

Maggid'in vefatından sonra, Rus hasidimin büyük çoğunluğu Alter Rebbe'yi kendi liderleri olarak seçti. Binlerce kişi ona rehberlik ve kutsamalar için akın etti ve Alter Rebbe, manevi sorularına ve ikilemlerine cevap veren yazılar yazmaya başladı. Bu yazılar Tanya kitabının temelini oluşturdu.

Tanya, Hassidizm'in "Yazılı Yasası" -Tora Şebitav- olarak kabul edilir. Çalışmanın ilk bölümü olan Likutei Amarim(Sözler Derlemesi) kişinin durumunu ve kişinin karakterini iyileştirme ve böylece yaratılma amacını yerine getirme mücadelesi ile ilgilidir. İkinci bölüm, Şaar HaYichud Ve'haemuna (Birlik ve İnanç Kapısı), yokluktan yaratılış ve Üçüncü Bölüm, Teşuva'nın dinamiğiyle (Tövbe) ile ilgili olan Igeret HaTeŞuvah'tır (Tövbe Mektubu). Dördüncü bölüm olan Igeret HaKodeŞ (Kutsal Mektuplar), Alter Rebbe tarafından takipçilerine gönderilen ve o dönemde yoksullaşan İsrail'deki hasidik topluluk için fon talep eden birçok mektubun derlemesidir. Beşinci bölüm olan Kuntres Acharon (Son Kitapçık), birçok karmaşık Kabalistik metinlerin derinlemesine bir açıklamasıdır.

Alter Rebbe, Hassidizme ChaBaD adı verilen yeni bir yol katarak devrim yarattı. ChaBaD, Chochmah-bilgeliği, Binah-anlayışı ve Daat-bilgi kelimelerinin kısaltmasıdır. Mistik kavramları entelektüelleştiren mantıksal bir yaklaşım, insan ruhundan ve tecrübelerinden çıkan paralellikler ve benzetmeler kullanarak. Baal Şem Tov ve Maggid'in ezoterik öğretileri ateşli, şifreli kapsüller içinde iken, Alter Rebbe'nin Tora'sı sade, hesaplı, ortalama zihin tarafından kolaylıkla sindirilirdi.

Alter Rebbe, meditatif bir süreç olarak "Dua Hizmeti" başlıklı Avodat Hatefillah'ı vurguladı ve takipçilerini duadan önce önce öğrenip daha sonra da dua öncesinde meditasyon yapmaya teşvik etti. Meditasyonları İlahi isimler ya da Yichudim üzerinde olan daha önceki Kabalistlerin aksine Alter Rebbe, Sovev Kol Almin, Memale Kol Almin (sonraki bir bölümde açıklayacağımız kavramlar), yaratılış amacı, ruhun inişi ve diğerleri gibi kavramlar üzerine meditasyonu teşvik etti. Başardığı şey, tamamen Yahudi Yasası'na bağlı, en derin ezoterik kavramları mantığa dayandıran, Aşem'i sevinçle seven ve kardeş Yahudi sevgisine odaklanan bir hareket yaratmaktı.

Öğretileri 19 Kışlev'de S.Petersburg'daki Sovyet hapiŞanesinde tutuklanıp serbest bırakıldıktan sonra yeni bir güç kazandı. Yüzeysel olarak, Hasidik cemaati desteklemek için İsrail'e para gönderme suçundan tutuklanmıştı.

O zamanlar İsrail Türklerin idaresi altındaydı. Türkler, Rusların düşmanıydı ve gönderilen para düşmanı desteklemek olarak görülüyordu. Bununla birlikte, Alter Rebbe, Baal Şem Tov ve Maggid'in kendisine hücrelerinde görüldüğünü ve

tutuklanmasının Göksel bir suçlamalardan ötürü; Tora'yı çok fazla açığa çıkardığından dolayı olduğunu belirtti. Öğretilerini yaymaktan vaz mı geçeceğini sordu.

Durması değil, aksine artması gerektiği şeklinde cevapladılar.

Serbest bırakılmasının ardından, öğretme tarzında belirgin bir değişiklik meydana geldi. "Söylemleri" ya da maamarim, ek açıklamalarla çok daha derinlemesine iniyordu. En sonunda, en derin Kabalistik fikirler normal zihin ve ruhun takdir edebileceği şekilde sunuluyordu. Kabalistik ifade ile, sonsuz Işık'ın insan zekasına süzülen bir açığa çıkışı, belirişi, ifşa oluşu idi.

O zamanlar İsrail Türklerin idaresi altındaydı. Türkler, Rusların düşmanıydı ve gönderilen para düşmanı desteklemek olarak görülüyordu. Bununla birlikte, Alter Rebbe, Baal Şem Tov ve Maggid'in kendisine hücrelerinde görüldüğünü ve tutuklanmasının Göksel bir suçlamalardan ötürü; Tora'yı çok fazla açığa çıkardığından dolayı olduğunu belirtti. Öğretilerini yaymaktan vaz mı geçeceğini sordu.

Durması değil, aksine artması gerektiği şeklinde cevapladılar.

Serbest bırakılmasının ardından, öğretme tarzında belirgin bir değişiklik meydana geldi. "Söylemleri" ya da maamarim, ek açıklamalarla çok daha derinlemesine iniyordu. En sonunda, en derin Kabalistik fikirler normal zihin ve ruhun takdir edebileceği şekilde sunuluyordu. Kabalistik ifade ile, sonsuz Işık'ın insan zekasına süzülen bir açığa çıkışı, belirişi, ifşa oluşu idi.

Haftalık Tora "bölümünde", iç boyutunda haftalık Sidra'yı anlatan söylemler olan Tora Or ve (Tora'nın Işığı) olarak bilinen ünlü eserleri ve Likutei Tora'yı (Tora Seçmeleri) geniş bir biçimde yazdı. Ayrıca ChaBaD hareketinde yedi lider ile bir zincir başlattı; bunların her biri Alter Rebbe'nin öğretilerini geliştirdi ve genişletti. Oğlu Rabi Dovber, babasının söylemlerinden her birini alıp daha çok açıklama yaparak genişletti. Rabi Dovber, Rusça'da "sevgi kenti" anlamına gelen Lubavitch adlı küçük bir kasabada da ikamet etti. Daha sonra bu kasaba, ChaBaD öğretileri ve kardeş Yahudi sevgisi ile eş anlamlı hale geldi.

Üçüncü Rebbe, Lubavitch'in Rabbi Menachem Mendel, aynı zamanda Tzemach Tzedek olarak da bilinir; Hassidizm'in öğretilerini aldı ve bunların nasıl tamamıyla birleşik olduklarını ve Tora'nın açık olan kısımlarıyla bir olduklarını gösterdi.

Dördüncü Rebbe, Lubavitch'li Rabi Şmuel, HemŞeichim adlı bir sistemi başlattı. Bu sistemde, belli bir temayı açıklayan belirli bir söylem geliştirdi ve o temayı topluma açık başka söylemlerde geliştirmeye devam etti.

Oğlu, ChaBaD'nin beşinci Rebbe'si, Rabbi Şolom Dovber Schneerson, bu sistemi daha da geliştirdi ve Kabala'daki en ezoterik kavramların tümünü açıklayan en sofistike, sistematik ve derin hasidik risaleler üretti.

Altıncı Lubavitcher Rebbe, Rabi Şolom Dovber Schneerson'ın oğlu olan Rabi Yosef Yitzchak Schneerson, babasının ayak izlerini takip etti ve Hasidizm'i diğer dillere

çevirmeye başladı. Büyük baskı altında Komünist Rusya'da yaşarken, aynı zamanda takipçilerini, dine riayet ve ruhsal olarak sağ kalmalarını engelleyenlere karşı koyabilmek için harekete geçmeyi başardı.

Onun damadı, Yedinci Lubavitcher Rebbe, Rabi Menachem Mendel Schneerson, daha önceki nesillerin öğretilerini de alıp modern koşullara mükemmel bir şekilde uyguladı. Rebbe'nin 200'den fazla ciltten oluşan söyleşileri (sichot) ve söylevleri (maamorim), modern yaşamla tamamen uyumlu bir şekilde hasidik ve Kabalistik düşüncenin hazineleri oldu. Rebbe, Brooklyn'deki 770 Doğu Parkway'deki ana merkezinde (hasidik "toplantılar" yaptı ve Yahudi hayatının, felsefesinin ve düşüncesinin tüm yelpazesini kapsayan bir dizi konuyla ilgili saatlerce konuşmalar yaptı. Ayrıca takipçilerine bugün dünyaca ünlü olan Mitzva kampanyaları aracılığıyla Yahudilere ulaşmak için ilham verdi. Bu kitapta yer alan konuların çoğu Rebbe'nin muazzam öğretilerinden alındı. En önemlisi, her Yahudi'yi, O'nun günlerinde Tora'nın derin yeni öğretilerini duyacak olduğumuz Maşiah'ın gelişi için hazırlanmaya teşvik etti. Hasidizm, yakında gelecek olan öğretilerin tadına bakmaktır.

Maşiah

"Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin bilgisiyle dolacak" (Yeşaya 11: 9)

Gelecek neye sahip? Dünyanın 6000 yıl varolacağı ve daha sonra yeni bir hale gireceği yönünde Talmudik ifade vardır. Bugün, İbrani 5766 yılındayız - bu da yedinci binyıldan bizi 234 yıl uzakta yapmaktadır. Kabala, her bin yılın İlahi bir güne denk olduğunu ve yedinci bin yıla yaklaştıkça İlahi Şabat'a yaklaştığımızı, Şabat'ı yansıtacak bir bin yıl olacağını açıklamaktadır.

Bunu en basit anlatımla, hafta içi ve Şabat arasındaki fark ile, manevî gelişme için alan yaratmak için çalışmanın bırakılması ile açıklayabiliriz. Tarihsel açıdan, insanlığın 6000 yıllık tarihi insan yaratıcılığını ve yedinci bin yıl, yaratılıştan Yaratıcı'ya atılmış bir adımı temsil eder. atmaktadır. Bu çağa klasik olarak Maşiah'ın günleri denir.

"Maşiah" kelimesi aslında "yağ sürülmüş" anlamına gelir ve Tora'da yağ sürülerek atanan her kral için kullanılan bir terimdir. Maşiah dönemi bağlamında, bu terim, faal bir insan lideri, yani Kudüs'te ortaya çıkıp, orada üçüncü Tapınağı yeniden inşa edecek ve sürgündekileri toplayacak olan gerçek bir Yahudi kralı ifade eder. Dünyayı ruhsallaştıracak ve "yasa Siyon'dan, Aşem'in sözü Yeruslayim'den çıkacak." Dünya çapında barış olacak ve "kurt, kuzu ile birlikte yatacaktır." Maşiah'ın gelmesi gereken 6000 yılına doğru, O'nun gelişine layık olursak, 6000 yılına yakın tarihlerinde her an Maşiah'ın gelişi gerçekleşebilir. Gerçekten, Maşiah'ın gelmesini hevesle bekliyoruz ve dualarımız O'nun hemen gelmesi taleplerimiz ile doludur.

O günlerde hayat nasıl olacak? Yahudi bilginlerinin en büyüklerinden biri olan Maimonides, herkes için çok yüksek bir yaşam standardı olmasına ve lezzetlerin

bolluğunun artmasına rağmen, insanoğlunun peşinde olduğu asıl şeyin "Aşem'i bilmek" olacağını söyleyerek özetlemektedir. Kabalistik terimlerle, insanlığın mistik geleneğin farkında olacağı ve küçük çocukların bile peygamberlik haline girebileceği anlamına gelir. Tora her seviyede açığa çıkacak ve Mitzvaların tamamı uygulanacak ve dünya, maddi açıdan bereketli ve manevi olarak odaklanmış olarak Aden Bahçesi'ndeki haline geri dönecektir.

Yedinci bin yılın yaklaştığı yıllarda Kabala'nın ortaya çıkışı ve Hasidizm öğretileri, Maşiah'ın Açığa Çıkışı'nın kanıtıdır. Mistik eğitimin yaygınlaştırılmasının Maşiah dönemini başlatacağı yönündeki inanca dayanarak, ChaBaD liderleri, mümkün olan en geniş çevrede ve en çok sayıda yerde Hasidizm çalışmasını teşvik etmiştir.

Dünya Maşiah dönemine yaklaşırken, yaşamın her alanında bilgi hızla genişlemektedir. Bu kavram, Zohar'da; "Nuh altı yüz yaşındayken, ... göklerin kapakları açıldı." (Yaratılış 7:11) ayetinin yorumlarken bulunmaktadır. Zohar'a göre altıyüzcü yıl aynı zamanda altıncı binyıldır ve "Göklerin kapakları", bilgi ve keşfin benzeri görülmemiş bir oranda dünyaya akmasına izin vermek için açılmaktadır. Örnek vermek gerekirse: 5600 yılı (altıncı binyılın altıncı yüzyılı), miladi 1840 yılına karşılık gelir. O döneme ait acele bir inceleme, 1800'lerin sonlarında Sanayi Devriminin başladığını gösterir. Bu, taşıma, iletişim ve teknoloji alanındaki yenilikleri beraberinde getirmiştir; ChaBaD, eğitim amacıyla, devam eden gelişmelerden fazlasıyla yararlanmışır. Bilginlerimiz Maşiah'ın Tora'yı aynı anda tüm İsrail'e öğreteceğini söylemektedir. Yüz yıl önce bu mümkün değildi. Bugün, bunu yapmanın imkanları var. Gerçekten, Lubavitcher Rebbe, Tora öğretmek için teknolojinin kullanımını büyük ölçüde teşvik etmiştir. ChaBaD, sanal dünyada Tora yaratmanın öncüsü olmuştur.

Açıktır ki, dünyadaki her şey, hatta teknoloji bir yere doğru gitmektedir. Zohar'da, bilimsel aydınlanma- aşağıdan gelen bilgi - "Yukarıdan" gelen bilgi ile - mistisizm ve Hasidizmin hızla patlayan açığa çıkışı - bir noktada buluşacaktır. Bir cümle ile bilim ve dinin birleşeceğini söyleyerek Zohar'ı özetleyebiliriz. Zaman geçtikçe, bilim, mistik geleneğe zaten tarif edildiği gibi, yaratılışın derin sırlarını ortaya çıkaracak ve herkesin bu bilgilere erişebilmesi için teknolojik yollar sağlayacaktır. Bazen Aşem'i uzaklaştırmak için kullanılan bilim, Ein Od Milvado'yu - "Aşem'den başkası yoktur" 'u ortaya koyacaktır.

Ancak dünyamızın tüm ilerlemelerine karşın, karmaşaya ve karanlığa neden olabilecek tuzaklar vardır. Modern çağın en büyük sorunlarından biri dikkatimiz, odak noktamız ve konsantrasyonumuzun medya ve maddi tuzaklar ile yönlendirilmesidir. Kim tufana dayanabilir? Tek cevap, kişinin duyularını tazeleyen ve gerçeğe dair hakiki bir perspektif geliştirip devam ettiren Tora'nın arındırıcı bilgisine dalmaktır. Bunun emsali komünist Rusya'da idi. Zulüm yıllarında dine riayetlerine sadık kalanlar, öğretilerini özümstedikleri ve gündelik yaşamlarında farklı bir gerçeklikle yaşayan Hasidizm öğrencileriydi. Bu ders, bugün hala geçerlidir.

Kabala'nın İlkeleri

Aşem

Aşem'in Kendisi hakkında ne diyebiliriz? Maimonides, en büyük eseri Mişna Tora'ya (Tora'nın Tekrarı) şu sözlerle başlar: "Bütün temellerin temelleri ve tüm bilgeliğin temel direği, tüm varoluşu varlığa getiren bir İlk ve Asıl Varlık olduğunu bilmektir. Göklerin, yerin ve bunların arasında olanların tüm varlıkları yalnızca O'nun Varoluşunun gerçeğinden ortaya çıkmıştır."

Hasidizm, bu temel ve ilk varoluşu "öz,esas" anlamındaki "etzem" kelimesinden gelen Atzmut olarak adlandırır. Aşem'in esası, diğer varoluşlardan tamamen bağımsızdır. Diğer tüm varlıklar ise Aşem'e bağlıdır, ancak O başka herhangi bir varlığa ihtiyaç duymaz veya bağlı değildir. O, o halde gerçek varoluş olarak tanımlanabilir.

Açıklamak gerekirse: Herhangi bir varlık, ancak Aşem'in var olmasını istemesi ve İlahi yaratıcı enerjinin ona akmasına izin vermesi durumunda var olabilir. Aşem, bir anlığına bile bu yaratıcı enerjiyi üretilmesini durduracak olsaydı, hiç bir varlık mevcut olmazdı. Dolayısıyla bu yaratılış, varlığı için tamamen Aşem'e bağımlı iken, Aşem'in varlığı Atzmut'tur ve O'dan önce gelen herhangi bir varlıktan türememiştir. Onun bir başlangıcı ve sonu yoktur. O, vardı, vardır ve daima olacaktır.

Aşem'in özünü, esasını tanımlamak olanaksızdır. Aşem maddesel değildir ve bu nedenle fiziksel kavramlar ve duygusal yapılar O'na uyarlanamaz. O'na benzeyen hiçbir şey yoktur. İnancımızın bir ilkesi olarak Aşem'in Bir olması, yalnızca sayıca bir tane olan varlık anlamında değil, aynı zamanda Aşem'in her şey ve her yerde olduğu anlamında Bir'dir.

Atzmut hakkında "açığa çıkma" veya "gizlenme" terimlerini kullanarak konuşamayız, çünkü Aşem'in özü ne açığa çıkmış ne de gizlenmiştir. Tikkunei Zohar'ın sözleri ile "Gizli olanların hepsinden gizli, yücelerin tümünden daha Yücesin; Hiç bir düşünce seni kavrayamaz." Atzmut'u kimse kavrayamaz, çünkü hiç bir açıklayıcı, tarif edici terim O'na uygulanamaz.

Bununla birlikte, Aşem'e Yaratıcı olarak atıfta bulunuruz. Bu Aşem'i, O'nun bütün dünyaları yarattığı ve onları ayakta tutuyor olsa da, yaratılışın O'nun özünü yansıtmadığı gerçeği ile sınırlamaz. Yalnızca O'nun, bu yaratılışın dışında, yaratılışın öncesinde herhangi bir nedene bağlı olmaksızın mutlak yokluktan bir şey yaratma gücü ve yeteneği vardır. Daha sonra ayrıntılı olarak anlatacağımız gibi, Aşem'in asıl özü bu fiziksel dünyada özellikle ortaya çıkmaktadır. Dahası, Aşem'in hakiki sonsuz doğası, sınırsız çeşitlilik yaratarak fiziksel dünyada da kendini gösterir.

Kabala, yaratıcı süreci yakından incelemekte ve bu yaratıcı sürecin tüm aşamalarını ayrıntılarıyla açıklamakta ve bunu Seder HiŞtalŞlut "yaratılış düzeni zinciri" olarak adlandırmaktadır. Zincir sözcüğünü kullanmak, her biri amaç, önem ve birbiri ile bağlantılı sayısız bağlantıyı göstermektedir. "Dünya" için kullanılan İbranice kelime, etimolojik olarak Helem (gizlenme) kelimesi ile ilgili olan Olam'dır. Seder HiŞtalŞlut'ta daha yüksek dünyalar ve daha aşağı dünyalar vardır. Daha yüksek, eterik dünyalarda, Aşem'in varlığı daha belirgindir ve daha az gizlidir ve bu dünyalardaki varlıklar sürekli olarak Or Ein Sof'ın Işığında (Sonsuz Işık) güneşlenirler. Fiziksel egemen olan alt dünyalarda Aşem, Tanrısallık daha gizlidir.

Yaşadığımız fiziksel dünyaya Olam Hatachton denir; bu "en alt dünya" anlamına gelir; çünkü Aşem'in varlığının en çok gizlendiği dünya budur. Bununla birlikte, tüm dünyaların ruhsal ve fiziki çeperlerin karışımı içinde faaliyet gösterdiklerini bilmek önemlidir. Hiçbir yerde kaosun egemenliği yoktur.

Merdiven

Kutsal Kitap'taki en çarpıcı rüyalardan biri Yaakov ve merdivendenidir. Yaaakov, yozlaşmış amcası Laban'ın dünyasına girmek için ailesinden ve topraklarından ayrılarak kişisel sürgüne başlamıştır. Yisrail'den ayrılmadan hemen önce, babası YitŞak'ın bağlandığı yer olan, Yeruşalayim'deki gelecekte Tapınak Dağı olacak yerde dinlenir. Yaakov uykuya dalar ve meleklerin çıkıp indiği bir merdiveni rüyasında görür. Klasik olarak, bu sahne Yisrail'de Yaakov'a eşlik eden meleklerin ayrılması ve yükselmesi ve yolculuklarında ona eşlik edecek olan meleklerin inişi olarak yorumlanır. Kabalistik olarak bu "merdiven" veya sulam, dünyalar arasındaki merdiveni, Seder HiŞtalŞlut'u temsil eder ve Aşem ve eterik (semavi) ile fiziksel dünyamız arasındaki bağlantıdır. Bu kavramsal merdiven, bir kişinin yükselebileceğini veya inebileceğini göstermektedir. Yükselişin amacı, yukarıdan bakış ile, daha derin bir perspektif, görüş kazanmaktır.

İnişin amacı, yaratılıştaki amacı yerine getirmektir. Aslında her ikisi de önemlidir. Sadece, yaratılış merdiveninde yukarı çıktıkça biri hakiki gerçekliği algılayabilir böylece dünyevi alanlara yeniden girdiğinde daha keskin ve daha odaklanmış bir perspektif, bakış açısı sağlar.

Bu yükselme ve inmeye geleneksel olarak dua denir. En temel düzeyde dua, kişinin ihtiyaçlarını talep etmek için Aşem'e dönmesidir. Kabalistik düzeyde duanın amacı, ruhunu tuhun kaynağına bağlamak ve kişinin temel dürtülerinin ve tutkularının çarpık doğasını rafine etmek ve yükseltmektir. Bu iki amaç elele gider. Yükselme ve bağlanma yoluyla -merdivende yükselme- kişi karakterini, yaratılış amacına ait daha derin bir anlayış ile rafine edebilir. Dolayısıyla Kabalistler, bu yaratılış zincirinin bilgisini büyük bir Mitzvah olarak yazmaktadır; insanın "Aşem'i bilmesini", sevmesini ve O'nun önünde hüşu içinde durmasını sağlar.

Gerçekte hiçbir ölümlü varlığın Aşem'in Kendisi hakkında hiçbir fikri yoktur. "Aşem'i bilme" ifadesinin anlamı, Şekinah'ın tamamen bilincinde ve O'na duyarlı olmak ve bu Varlığı insan deneyiminin tüm kademelerine tamamen entegre etmektir.

Bu nedenle her gün dua ediyoruz. İnsan, yaratılışın kavşağında durmaktadır. Vücudu topraktan yapılırken, ruhu, Aşem tarafından keimenin tam manası ile ona üfleniyordu. İnsan göğü ve dünyayı içerir ve günlük hayatında ikisi arasında salınım yapar.

Bazen ruhsal olarak yükseltilir ve dünyadan kopar.

Diğer zamanlarda tamamen maddi çöküntüye dalmış durumda olur. Sağlıklı bir İnsani / İlahi denge nasıl sağlanabilir? Bu soruna mistik yaklaşım tamamen farklı ve taze bir perspektiften gelmektedir.

Kabala, bu kaynaşmanın dua reaktöründe gerçekleştiğini açıklamaktadır. Merdiveni tırmanırken, "yukarı alemler"i dolaşırken, bir seviyeden diğerine yükselirken, yukarıdan görünüm çarpıcıdır. Aşağıdaki maddi dünya, yüksek alemlerde erişilebilen muazzam İlahi Işık altında acayip derecede anlamsız bir şaka gibi görünür. Meditasyonun en yüksek noktasında, ruh öylesine güçlü bir ruhsal zevk, aşırı mutluluk yaşar ki dünyevi kabını terk etmek ve ondan vazgeçmek ister.

Ve sonra uçuşun en yüksek noktasında, Her Şeye Gücü Yeten'in önünde durarak, huşu içinde erir. Egonun ve benliğin tüm kavramları ortadan kaldırılmıştır ve sadece Atzmut'un her yeri saran hissi vardır. Bu seviyede, insan, yaratılış amacının Nefeş Elokit'in dünyalara inmesi, dünyevi cisime bürünmesi ve günlük rutin meşguliyete dalması olduğunu algılar. Yahudilikte, eylem en önemli şeydir. Mistik, başı bulutlarda bir münzevi değildir; daha ziyade yüksek alemlerin derin bir bilgisinin bu dünyaya daha zengin bir katılım getirdiğini anlamış biridir. Özellikle "tüm alemlerin en aşağısında", İlahi için bir konut yapabilirsiniz. Aşem dünyada ikamet etmek istemektedir.

Bu, ruhun inişi ve fiziksel karanlığın ruhsal ışığa, acının tatlıya dönüşmesi yoluyla gerçekleşir.

Kabala'nın neden Göğün yollarını anatomik olarak tarif ettiğini şimdi anlayabiliriz. Bu düzen zinciri üzerinde çalışıp meditasyon yaparak, yalnızca Şekinah'a tamamen duyarlı hale gelmekle kalmaz, kendi yaratılış amacınızın yanı sıra, tüm Yaratılış'ın da amacının farkına varırsınız.

Tzimtzum

Kabala, yaratılışın ilk kökenlerini inceler. Kabala'da Aşem'e Ein Sof denir; "Sonsuz" olan Varlığı ifade eder. Yaratılış eyleminde, Aşem sonsuzdan sonlu bir şey yaratmıştır. Bu nasıl olmuştur?

Kabalistik metinlerden bazıları, İlahi Gücün bu sonlu dünyaya aktıkça kademeli biçimde daralıp sonunda bu dünyada tam bir gizlenme noktasına ulaştığından bahsederken, Arizal'ın Kabalası farklı bir bakış açısı getirdi. Arizal'a göre, sonsuzdan sonluya geçişte bir kuantum sıçrayışı vardı. Hallerin bu sıçrayışını Tzimtzum (daralma) olarak adlandırdı.

Bunun nasıl olduğunu görselleştirmek için Rabbi Chaim Vital'in Etz Chaim (Hayat Ağacı) eseri aşağıdaki yapıyı sunar. Ein Sof'un gücü ve kudretine Or Ein Sof (Ein Sof'un Işığı) denir. Fiziksel ışık, eterik ve elle tutulamaz olarak algılandığı ve hayat ve sıcaklık verdiği için, Kabala'da İlahi Güç için bir metafor olarak sıklıkla kullanılır.

Açığa çıkışın başlangıç aşamasında, hakim olan dışavurum, tezahür sonsuz Işık idi. Or Ein Sof'ın en yüce biçimde içerdiği sonluluk potansiyeli, başlangıçta Or Ein Sof'ın güçlü dışavurumundan ayırt edilemez durumdaydı. Yaratılışın gerçekleşmesi için, bir şekilde sonsuz Işık'ı gizlemek, böylece Sonlu Işık'ın ortaya çıkması için bir boşluk yaratmak gerekiyordu. Güneş'ten bir ışık ışınına benzetilebilir. Güneşin içindeyken, bir ışık ışınının bağımsız bir kimliği yoktur; çünkü Güneş'in kendi ışığının içerisinde tamamen erimiş, baskınlığı yok olmuştur. Ancak ışık ışını Güneş'i terk ettiğinde bağımsız bir kimliği olduğu kabul edilebilir ve algılanabilir.

Daha ayrıntılı olarak açıklamak için, öğretim dünyasından bir örnek getirilebilir. Albert Einstein'ın bir ilkokula girdiğini ve temel matematik dersini öğretmeye davet edildiğini düşünün.

Dahinin çocuğun zihniyle iletişim kurması için, ileri matematiğin bütün teorilerini ve karmaşıklıklarını bir yana koyması ve temel toplama işlemine odaklanması gereklidir. Zamanla, öğretim verdiği çocuk lise, kolej ve daha sonra üniversitede matematik eğitimi alabilir. Öğrenci matematik profesörü bile olabilir ve hatta Einstein'ı dehasında aşabilir. Gerçekten de, ilk aşamalarda nihai ürün gizlenmiştir. Aynı durum, Tzimtzum için de geçerlidir. Aşem, sonluluğun ortaya çıkabileceği bir hacim yaratmak amacı ile sonsuzluğu geri çekmiştir.

Or Ein Sof'ın bu gizlenmesi, Arizal tarafından Tzimtzum HaRiŞon olarak adlandırılmıştır. Bu "ilk" Tzimtzum, sonluluğun yüzeye çıkmasını sağlayan kuantum sıçraması anlamında en radikal olanıydı. Burada dikkat edilmesi gereken, Or Ein Sof'un gizlenmesinin Atzmut'un kendisini etkilemediği, çünkü Atzmut'un, değişiklikler de dahil olmak üzere her şeyi aşan ve ötesinde Aşem'in özü olduğudur.

Malaki Peygamber'in, "Ben, Aşem'im, değişmedim" sözleriyle söylediği şey budur. Aşem, yaratılıştan sonra yaratılıştan önce olduğu gibi aynı kalır. Yaratılıştaki herhangi bir değişiklikten tamamen uzaktır. Bütün değişim, ortaya çıkmış gücünün, yani Or Ein Sof'ın bir tezahürü içinde gerçekleşmiştir.

Hassidizm, Tzimtzum'dan sonra kalanların "kalıntı harfleri" (ReŞimu) olduğunu açıklar. Zohar, "Harfleri yüksek saflığa kazımıştır" (yani Or Ein Sof'da) diye belirtmektedir. Bu, Aşem de dünyayı yaratma iradesi ortaya çıktığı zaman, "Aşem, gerçekte var olacak olanı potansiyel olarak ölçüp ayırdı" anlamına gelir. Zohar'da bu ölçme eylemi

"harfleri kazımak, oymak" olarak adlandırılır. "Bu harfler, Tzimtzum'dan önce İlahi iradenin yapılandırmasını ve biçimlendirmesini ifade etmektedir. Or Ein Sof'ın içinde varolan sınırlama potansiyelidirler.

Başka bir deyişle, sonluluğun parametreler ve tanımlara dayanması için bir tanımlayıcı dilin olması gerekiyordu. Bu boyutlara harf denir. Harfler, cümleleri inşa eden, bir dili konuşmaya ve iletişim kurmaya yarayan sözcüklerin yapı taşlarıdır. Kabala, bu harfleri "Kıpları" (Kelim) ve sözcüklerin içerisindeki anlamları da "Işıklar" (Orot) olarak adlandırıyor. Her cümle, cümlenin anlamı için kıpları olan harflerden oluşur ve aktarılan mesajı da Işık (Or) denir. Kıpların açığa çıkışı Tzimtzum'dan sonra olsa da, Tzimtzum'dan önce soyut bir biçimde vardılar. Daha önce belirtildiği gibi, Or Ein Sof'da da sonluluğun gücü vardı. Tzimtzum'dan önce bu "Harfler" Or Ein Sof ile doluydu ve yalnızca sınırlama potansiyelini temsil ediyorlardı.

Tzimtzum'un işlevi, harflerden taşın Or Ein Sof'ı kaldırmak ve böylece sınırlamanın ve sonluluğun gerçeğe dönüşmesini sağlamaktır.

Yaratılış içinde çeşitliliğin olması için İlahi Olan'ın içinde farklı nitelikler veya özelliklerin ortaya çıkması gerekiyordu. Bu "özelliklere, niteliklere" Sefirot denir ve bunlar yaratılışın yapı taşlarıdır. Her Sefirah (nitelik), Işık ve Kıplardan oluşan bir bileşimdir. Sefirot'un varlığının hiç bir şekilde İlahi Olan'ın çoğulluğunu ifade etmediği vurgulanmalıdır. Sefirot, Or Ein Sof'un içinde yer alan ayrı varlıklar değildir. Sefer Yetzirah'dan alıntı yaparsak, "On Sefirot'un cisimleri yoktur (bli mah), alevin kömüre bağlı olması gibi, sonları başlangıçlarına bağlanmış, başlangıçları sonlarına bağlanmıştır. Aşem Bir'dir ve O'ndan başkası yoktur." Aynı metafor Zohar'da kullanılır; "Kutsal Olan, Kutsansın O'nun Adı, on adet taş, kendisini taşlandırdığı yüce ve kutsal on taş yayar, açığa çıkarır. Tıpkı alevin kömüre bağlı olduğu gibi, O onlar ve onlar O'dur, orada hiçbir bölünme yoktur."

Hassidizm, Tzimtzum öncesi durumundaki Sefirot'u, çakmak taşından çıkacak kıvılcım potansiyeliyle karşılaştırır.

Bir taş suya daldırılmış olsa bile, başka bir taş vurulduğunda ateş çıkarma kabiliyetini hala muhafaza eder. Hiç bir şekilde, kıvılcımın taş içerisinde ayrı bir kişilik olduğunu söyleyemeyiz. Sefirot'un, Tzimtzum sonrası süreçte ortaya çıkması, kömürle bağlı bir alev gibidir. Alev kesinlikle ayrı bir kimliğe sahip olmakla birlikte bütün varlığı kömüre bağlıdır.

İlk Tzimtzum'dan sonra olanları görselleştirmek için Rabbi Chaim Vittal şu resmi sunar: Bir daire düşünün ve daire Or Ein Sof'la doludur. Sonsuz Işık tümüyle absorbe ettiği, kapadığı için bu dairede sınırlı bir varoluş yaratılamaz. Tzimtzum Or Ein Sof'ı gizlemiş, böylece daire içinde sonlu bir yaratılışın varolabileceği bir boşluk oluşturulmuştur. Yaratmanın bir sonraki safhası, Kav adı verilen Tzimtzum öncesi ışık demetinin bu çemberine girişi oldu. Bu Işık içerisinde çeşitli dünyaların yaratılması için gereken tüm malzemeler vardı. Bir daire ve Işık demeti arasındaki fark, dairenin başlangıcı ve sonu yoktur. Çevresinde bir kişi sonsuza kadar hareket edebilir. Daire, tüm dünyaları çevreleyen Sovev Kol Almin'in (bütün dünyaları çevreleyen Işık) Sonsuz Işığ'ını temsil eder. Hassidizm ona Or Makkif (aşkın Işık) der. Öte yandan Kav, bir başlangıcı ve bir

sonu olan bir çizgidir. Kav, merdivenin çeşitli basamakları gibi daha yüksek dünyalar ve daha düşük dünyalardan oluşan Tzimtzum sonrası dünyalar zincirini temsil eder. Yüksek dünyalarda, Işık çok yoğun ve Aşem'in varlığı mutla biçimde apaçıktır. Kav ilerledikçe Işığın oranı azaltılır ve Aşem'in varlığı Kaplar içerisinde daha da gizlenir. Çemberin merkezinde bu dünya vardır. Burası, fiziki yaratılışta Işık'ın tamamen gizlenmiş olduğu, çizginin en alt noktasıdır.

Dört Dünya:

Atzilut - Yayılma, emanasyon

Beriah - Yaratılış

Yetzirah - Oluşum, biçimlenme

Assiyah - Eylem

Bu zor konsepti anlamanıza yardımcı olması için, bir ışının bir daireye girdiğini ve daha sonra soğan katmanları gibi eş merkezli daireler oluşturduğunu düşünelim. Bizim durumumuzda, bu daireler dünyaları oluşturmaktadır. Atzilut (emanasyon), Beriah (yaratılış), Yetzirah (oluşum) ve Assiyah (eylem) diye adlandırılan dört dünya seviyesi vardır.

Kav da çemberin içine girdiğinde, benzetmemizde soğanın en dış tabakasına karşılık gelen birinci aşama Atzilut dünyasıdır. Beriah, Yetzirah ve nihayet dünyamız Assiyah, Atzilut'u takip ederek, merkeze doğru daha derine ulaşır. Kav'ın tüm Işığı, Memale Kol Almin'in Işığı'dır (bütün dünyaları dolduran Işık). Bu Işık, Or Makkif olan Sovev Kol Almin'in aksine bir Ya Pnimi (iç Işık) 'tır.

Öğretim metaforunda, Einstein'ın kuantum teorisini kendi zihninden kaldırmamasının amacı, temel matematiğin öğrenciye ortaya çıkarmaktı. Süreç, açığa çıkarma,ifşa, böylece öğrencinin sonunda daha üst seviyelere ilerlemesini sağlama amacıyla yapılmıştı. Aynı şey Tzimtzum için de geçerlidir. Tzimtzum'un amacı yalnızca gizleme değildi, aynı zamanda açığa çıkış için - yükseliş amacı için bir inişti. Tzimtzum aracılığıyla sonlu bir dünya yaratılmıştır. Tora ve Mitzvot, Or Ein Sof'i kuşatan kıyafetler veya elbiselere benzetilebilir. Bu dünya, tüm sınırlamaları ile Sonsuz Işığı açığa çıkmış hali ile halde içeremez; ancak gizlenirse içerebilir. Bu dünyada, Tzimtzum öncesi hali ile Or Ein Sof'u Tora ve Mitzvot ile giydirilmiş,sarıllı olarak açığa çıkarabiliriz. Böylece, yaratılışın amacı olan, bu en alt alemde Aşem için bir konut oluşturabiliriz.

İnsanlık tarihi açısından, bu Işık'ın açığa çıkması kademeli olarak gerçekleşecektir. Günümüzde Şekinah gizlidir, ancak tarih ilerledikçe, Mesih çağına girerken, Tzimtzum öncesi Işık'ın daha büyük bir açığa çıkışı olacak ve Ölülerin Dirilişi zamanında daha da fazla olacaktır. Sürgündeki eylemlerimiz ve Mitzvahı yerine getirme seviyemizin sonunda Mesih Çağı ve Diriliş'in açığa çıkarılışını hızlandıracığına dikkat edilmelidir. Sürgün, günahın dışsal bir sonucudur. İçsel olarak, sürgünün gerçek amacı, Mitzvah'ı yerine getirmek için "öz fedakarlık" (Mesirat Nefeş) ortaya koymaktır. Bu, aşağıdan

gelen bir canlandırma görevi görür ve Mesih Dönemi'nde ödül biçiminde yukarıdan bir yanıt doğurur.

Kabala, Aşem'in çeşitli isimlerini açıklamaktadır. Aşem'in dört harfli adı, yazıldığı şekliyle, ismin büyük kutsallığı nedeniyle telaffuz edilemez. Bu nedenle, bu adı belirtmek için Havaye kelimesini kullanacağız. Tetragrammaton, Y-H-V-H üç kelimedenden oluşur: "Haya" - (O'ydu), "Hove" - (O), "Yihyah" - (O olacak). Bu isim Sovev Kol Almin'i açıklamaktadır. Daha sonraki bölümde Havaye ismini dört dünyayla ilgili olduğu için farklı bir bağlamda tartışacağız. Memale Kol Almin'i anlatan Aşem'in adı Elokim'dir. Elokim'in sayısal değeri, "doğa-tabiat" (hateva) kelimesi ile aynıdır ve Aşem'in Yaratılış içindeki mevcudiyetini ima eder. Kabala, Havaye ve Elokim arasındaki "birleşmeyi" (yichud) anlatmaktadır. Tora bize şöyle der: "Bugün bilin ki Havaye Elokim'dir." Hasidizm buna Aşem'i hem aşkın hem de içkin görerek, Sovev Kol Almin ve Memale Kol Almin'in birliği olarak nitelendirmektedir.

Şimdi neden Aşem'in Sonsuz Işığı ilk ortaya çıkardığını ve sonra neden Tzimtzum süreci ile Sonlu Işık'ı ortaya çıkardığını açıklayabiliriz. Yaratılışın amacı Dirah BeTachtonim'tir (alt dünyada Aşem için bir konut). Bu amaca ulaşmak için iki şey gerekiyordu: Daha alt bir dünya oluşturulması ve alt dünyanın İlahi Olan'ın içinde emilmesi yeteneği. Başlangıçta Aşem, Or Ein Sof'u ortaya koydu; Sovev Kol Almin'in aşkın ışığı. Tzimtzum, Memale Kol Almin'i ortaya çıkardı. İkincisi, Tzimtzum öncesi Işık'tan kaynaklandığından, her zaman kaynağında erime, yok olma arzusu ve yeteneğine sahiptir. Basitçe söylemek gerekirse, Aşem, bir yandan insanın bu dünyada yaşamasını fakat aynı anda onun üzerinde olmasını ister. İçinde olması Memale Kol Almin, üzerinde kalması Sovev Kol Almin'dir. Profesyonel iş hayatında, yemek yeme vb. günlük aktivitelerde bir kişi daima "Yaptığı her işte Aşem'i anmalı, bilmelidir." Bir kişi, manevi etkinliklerinde, Tora'yı öğrenirken veya dua ederken yaratılışın üstünde durur. Yaratılış amacı, bu ikisinin kaynaşmasıdır. Bu, ancak Atzmut, Aşem'in Kendisi karşısında tümüyle bir "erime-hükümsüz kalma" (Bittul) vasıtasıyla başılır; böylece Aşem'in yaratılıştaki isteği yerine getirilmiş olur.

Yaratılış Halleri	
Yaratılış Işını (Kav)	Yaratılış Dairesi
Memale Kol Almin (Tüm dünyaları dolduran Işık)	Sovev Kol Almin (Tüm dünyaları çevreleyen Işık)
Or Pnimi (İç Işık)	Or Makkif (Aşkın Işık)
Elokim (Tanrı'nın İçkin Yönü)	Havaye (Tanrı'nın aşkın yönü)

Sefirot

On Sefirot'un isimleri şöyledir:

Hokmah - bilgelik,

Binah - anlayış,

Daat - bilgi,

Hesed - iyilik,

Gevurah - kuvvet,

Tiferet - güzellik,

Netzach - zafer

Hod - ihtişam,

Yesod - temel

Malkut - krallık

Ruhsal dünyalarda gerçekleşen her Şey Sefirot aracılığıyla gerçekleşir. Ancak daha önce de belirtildiği gibi Aşem değildirler ve Kabalistler onlara dua edilmemesi konusunda uyardıklarıdır. Tikkunei Zohar'ın sözleriyle: Eliyah, s ylevine başladı ve Şöyle dedi: "Dünyaların Efendisi, Sen Bir'sin fakat sayısal anlamda değil. Bütün gizli  lemlerden gizli, y celerin üstünde y cesin; hiç bir düşünce Seni kavrayamaz. On sefirot adını verdiğimiz On "giysi" meydana getiren Sen'sin. Dünyaları açığa çıkaran ve onlar aracılığıyla insanlardan kendini gizleyen Sen'sin.

Onları birbirine bağlayan ve birleştiren Sen'sin. Onların içinde olduğun için, bu on Sefirot'tan birini diğerlerinden ayıran kişi, Senin içinde bir ayrılık gerçekleştirmiş gibi düşünülür.

Daha önce de tartışıldığı gibi, Tzimtzum, sonlu dünyanın yaratılmasını mümkün kılan "ara seviyelerden" ya da dünyalardan oluşan Seder Hiştalşelut'u sağlayan Or Ein Sof'ın gizlenmesidir. Bu dünyaların her biri manevi bir altyapıya sahiptir ve en temel bileşeni Sefirot'tur.

Sefirot, Aşem'in Kendisini aracılığı ile tezahür ettirdiği on yol, kip veya özelliktir. Sefirot, Aşem değildir, ancak bunlar belirli nitelik ve  zelliklerin O'nun katından çıkartılabileceği bir araçtır. Sefirah kelimesi, "ifade" veya "iletişim" anlamına gelen fiil "lesaper" ile ilgilidir. Bu, bir Sefiranın işlevinin belirli bir nitelik ifade etmek olduğunu gösterir. Ayrıca "safir" (sapir) kelimesiyle de ilgilidir. Bir safir parlak ve ışık veren bir kıymetli taştır. Bu da bir Sefira'nın işlevinin ışık vermek olduğunu ima eder. Bu iki kavramı birleştiren Sefirot'un iki temel fonksiyonu vardır: ışıklar veya ışık veren cisimler olarak ortaya çıkma ve ifade etmek işlevi, diğeri ise, ışık'ı belirli niteliklerin tezahür edebilmesi için sınırlayan ve tanımlayan kaplar olma işlevi. Sefirot bir kralın iki eli ile karşılaştırılabilir. Bazen kral sağ eliyle, bazen de soluyla çalışır. Sonuçta, kralın kendisi elleri aracılığıyla hareket etmektedir.

Aslında, her Sefirah, Işık ve Kaplar olarak iki görünüme bölünebilir. Sefirot Işıkları basit ve biçimsizdir. Aşem'in Sefirot'ta ortaya çıkardığı sonsuz gücünü yansıtır. Kapların belirli özellikleri vardır ve bu nedenle Aşem'in sınırlama ve sonluluk gücünü açığa çıkartırlar. Tanım gereği sonsuz olan Ein Sof, sonlu dünyaları Sefirot aracılığı ile yaratır ve yönetir.

Sefirot'un dinamiğini anlamak için, insana bakabiliriz, çünkü insan Aşem'in suretinde yaratılmıştır.

Tora'nın birçok yerinde, kutsal yazılar Aşem'den insan özelliklerine sahipmiş gibi, "Aşem'in gözleri", "Aşem'in eli" gibi ifadelerle bahsetmektedir.

Ancak, Aşem'in ne bedene ne de biçime sahip olduğunu biliyoruz.

O zaman Tora neden Aşem'den bahsederken insana benzer tanımlar kullanıyor? Bunun cevabı, Tora'nın insanların dili ile konuşmasıdır.

Aşem, dünyayla olan ilişkisini ifade etmek için yaratmış olduklarından terimler alır. Aşem'in gözü yoktur, ancak gözü yaratır ve dünyada olan her şeyden haberdardır. Aşem'in eli yoktur, ancak O, eli yaratır ve O'nun İlahi takdiri dünyanın kaderini yönlendirir. Tora, Aşem'in insanı kendi suretinde yarattığını söylediğinde, bu, insanın Sefirot'un mikrokozmosu olduğu ve bütün ruhsal altyapının insanda ifade bulunduğu, insanda yansıtıldığı anlamındadır.

Yaradılıştan Aşem'in içkinliği hakkında konuşmayı mümkün kılan Sefirot, O'nun ne olduğuna doğrudan atıfta bulunmadan, O'nun ne yaptığını anlatır. Bu İlahi nitelikler, insanın hem ruhsal karakterinde hem de kelimenin tam anlamıyla fiziksel yapısında yansıtılır. Dolayısıyla Kabalistler, Sefirot'u insan vücudunun çeşitli bölümlerine ve işlevlerine karşılık gelecek şekilde tasvir etmeyi seçmiştir. Yüksek alemlerdeki Sefirot'un dinamiklerini kavramaya çalışırken insanın kavramsal modeline atıfta bulunulur ve daha sonra bu kavramlar Yukarıya yansıtılır. Bu şekilde, insan dili ile yüksek ruhsal alemleri değerlendirebiliriz. Bunu yaparken ihtiyatlı olmalı ve insan modelinin yalnızca Sefirot'un bir yansıması olduğunu bilmeliyiz. Bütün benzetmelerin daha yüksek alemler için geçerli olmayan insani boyutları vardır.

Sefirot, insanın ruhsal karakterine de yansır; insandaki her yetenek ve kuvvet, üstteki Sefirot'tan elde edilmiştir.

Bir kişi kendisinde bulunan on ruhsal gücü bu dünyada, İlahi hizmette kullanırsa, bunların kaynağını, daha yüksek dünyalardaki Sefirot'u etkileyebilir.

On Sefirot genellikle iki kategoriye ayrılır: Akıl (sechel) ve Duygular (middot). Akıl kategorisi, ChaBaD kelimesinin kısaltması olan Chochmah (hokmah), Binah ve Daat'ın üç akıla ait gücünü içerir. Duygusal güçler Hesed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, Yesod ve Malkut'un yedi kanalı tarafından temsil edilir. Bunlara ayrıca Üç Anneler ve Yedi Çiftler denir.

İlk üçü "anneler" olarak görülür, tıpkı bir annenin yavrularının kaynağı olduğu gibi, diğer yedinin kaynağı ve kökü de onlar olmaktadır. Yedi duyguya "çiftler" denir. Çünkü daha sonra açıklanacakları gibi, iki yönlü bir şekilde kendini gösterirler.

Sefirot'un ilki Hokmah'dır. Hokmah, herhangi bir konuyu kavrayan ruhsal yetidir, bu nedenle iki kelimedendir; koach - mah kelimelerinden oluşur, olma potansiyeli anlamındadır. Orjinal fikri üretir ve sıklıkla akılda beliren ilk kıvılcıma atfedilir. İçerisinde fikre ait tüm ayrıntıları içeriyor olmakla birlikte henüz bunlar yoğunlaşmış ve gizlenmiş durumdadır. Potansiyel olarak her şeydir. Bu potansiyel, içerisinde her şeyin bulunduğu bir noktaya benzetilmiştir, ancak hiçbir şey açığa çıkmamış veya tanım kazanmamıştır. Tetragrammaton'da bu, bir noktaya benzeyen ilk harfi, yud ile gösterilir.

İkinci Sefirah Binah'tır. Binah "bir konuyu başka bir konudan yola çıkarak anlamak ya da çıkarsamak" anlamına gelir. Binah orijinal fikri alır, genişletir ve kapsamını ve derinliğini geliştirir. Hokmah'da gizlenmiş olan fikrin ayrıntılarını açığa kavuşturur ve netleştirir. Bir noktada toplanmış, yoğunlaşmış olan şey şimdi ortaya çıkarılmakta ve anlaşılabilir. Aşem'in adında Binah, hey harfidir. Uzatılmış ve çizgilerden oluşmuş olan hey harfi, noktanın uzunluk ve genişlik olarak genişletilmesini belirtir. Hokmah ve Binah asla ayrılmayacak iki iyi arkadaş gibidir. Zohar, onları "saray içinde bir nokta", Hokmah'ın Binah sarayında gerçeğe dönüşmesi olarak tanımlıyor. Hokmah'daki koach mah ("olma" potansiyeli) Binah'da gerçekleşir.

Tasarlanan veya tasavvur edilen bir fikir soyut kalabilir. Daat'ın anlamı, şu ayette "ve Adem Havva'yı bildi (yada-Daat kelimesinden gelir)" belirtildiği gibi bağlanma ve birliği simgelemektedir. Daat yetisi soyut bir kavramı gerçekliğe dönüştürür. Bir fikir hissedilmeli ve uygulanmalıdır ve Daat'ın akıl ve duyguları birleştirme gücü vardır. Yalnızca bir fikre bağlanarak, kendini fikre bağlayarak, kendini fikirle birleştirerek ve fikri sadece anlayarak değil, aynı zamanda hissederek, onu uygulamaya dökülebilir. Daat'ın Hokmah ve Binah ile vücudun geri kalan kısmı (Sefirot) arasındaki nasıl bağlayıcı olduğu açıktır. İnsan vücudunda, ChaBaD'nin üç bilişsel yetisi, sağ beyin yarıküresi, sol beyin yarıküresi ve beyinciğe karşılık gelir; buradan beyni vücudun geri kalanına bağlayan omurilik çıkar.

Bir sonraki üç Sefirot Duygulardır. Hesed vücutta sağ kola, Gevurah sol kola ve Tiferet de kalbe karşılık gelir. Kabalistler, Atalarımız Avraam, YitŞak ve Yaakov ile Hesed, Gevurah ve Tiferet adlı üç yüksek Sefirot arasında paralellik kurarlar.

Hesed (iyilik), iyilik halini sınırsız olarak herkese yayan özelliktir. Yaratılışın kendisi Hesed eylemidir. Belirtildiği gibi, "Dünya Hesed ile inşa edilmiştir." Hesed niteliği özelliği, "büyüklük" (Gedulah) olarak da adlandırılır. O'ndan sınırsız sayıdaki dünyaya ve canlılara yaşam yayılır. Avraam'dan öğrendiğimize göre iyilik yapmak iyilikseverin doğasıdır. Hesed'i temsil eden Avraam'da, sonsuz sevgi örneğini görüyoruz. Çadırı her tarafta açıktı ve sıcak konukseverliğini herkese yaymıştı.

Hesed'in sınırsız olduğu yerlerde, Gevurah kısıtlama, sınırlama özelliğidir. Sınırlama, daraltma gücü ve kabiliyeti vardır. Yaratılış eyleminde, Gevurah, yaratılmış varlıklar içerisindeki harekete geçirici gücü gizler. Bu, kaynakları içerisinde tamamen erimek,

etkisiz hale gelmek yerine somut,maddi varlıklar olarak var olmalarını sağlar. Atamız Yitzhak, bu Sefirah'ın O'nda egemen olması nedeniyle Gevurah ile paralellik göstermektedir. Akeida'da (kurban için bağlandığında) duygularını muhteşem bir şekilde dizginlemişti.

Gevurah'a "yasa" ve "yargı"(Din) da denir. Yargı, Hesed'in alıcının hakkına, liyakatına orantılı bir şekilde dağıtılmasını ve sınırsız, gereksiz bir şekilde dağıtılmasını talep etmektedir.

Gevurah olmasaydı, Yaratılış'ın var olması için gerekli olan Hesed'in sınırları olmazdı. İnsanlar açısından, eğer Hesed egemen olsaydı, dünya günahkârlarla dolu olurdu, çünkü sevgi bütün kötülüğü örtecekti. Tersine, Gevurah egemen olsaydı, hiç kimse yargının denetlemesine dayanamazdı.

Hem Hesed hem de Gevurah, aracı bir yeti, Tiferet Sefirası aracılığıyla başarılı bir şekilde işler. Tiferet, Hesed ve Gevurah'ı uyumlu ve güzel sonuçlar ile harmanlar. Tiferet, birçok renkle boyanmış ve harmanlanmış ve güzellik meydana getiren bir kıyafetle karşılaştırılabilir. İnsan içinde, "merhamet" (Rachamim) özelliği ile eşittir.

Hesed, merhametin kendisine hiç de uygun olmadığı bir kişiye bile vermeyi ister iken, Tiferet, merhametin uygun olduğu ve sonra da ona layık olup olmadığına bakmaksızın iyiliği ona yayacağı kişiyi arar. Tiferet, hem Hesed hem de Gevurah'ın akışını kabul ettiği anlamıyla "hakikat" (Emet) ile eşittir. Vücutta, Tiferet gövdede merkezi konumda bulunan, sağ ile sol arasında aracılık yapan ve ahengi yaratan kalptir. Tiferet, Atalarımızda, Yitzhak oğlu, Avraam'ın torunu Yaakov'da görülür. Hesed ve Gevurah'ın mükemmel dengesi olan Yaakov'un çocuklarının tümü erdemli kişilerdi.

Sonraki üç Sefirot, Netzah, Hod ve Yesod'tur. Bu üç sefirot Hesed, Gevurah ve Tiferet'in uzantılarıdır. Netzah, Hesed'in, Hod, Gevurah'ın ve Yesod,Tiferet'in uzantısıdır.

İnsan vücudundaki karşılıkları olarak; Netzah ve Hod iki uyluğa, Yesod üreme organına, Brit Kodeş'e karşılık gelir. Uylukların vücuda destek olup, vücudu hedefine taşımaya gibi, Netzah ve Hod da üst Sefirotu yönlendirir. Kabalistler, Netzah'ı Musa'nın kişiliği, Hod'un Aaron ve Yesod'u da Yusuf ile kıyaslarlar.

Netzah sözcüğü, "fethetmek" veya "üstesinden gelmek" anlamına gelen menatzeach sözcüğünden gelir. Netzah bu nedenle egemenlik, hakimiyet fikrini belirtir. Sınırsız bir şekilde verildiğinde diğerine baskın hale gelmesi sebebiyle, bu bakımdan Hesed'in bir uzantısıdır. Hod ise tam tersidir. Gevurah'ın bir uzantısı olarak, teslim olma noktasını simgeler. Hod, "teşekkür", "kabul" ya da "teslimiyet" anlamına gelen Hodaah kelimesinden gelir. Başka bir şey üzerinde tamamen hakimiyet Netzah ilişkisi iken, tamamen teslimiyet Hod ilişkisidir. Yesod, bu ikisini dengeler, iletişime olanak sağlar ve bu nedenle dünyanın temelidir.

Hesed, Gevurah ve Tiferet (kısaltılmış haliyle ChaGaT olarak bilinir) üzerindeki Netzah, Hod ve Yesod'un (kısaltılmış biçimde NeHiY olarak bilinir) hareketi, bir oğulu

eğiten bir baba ile benzerlik gösterebilir. ChaGaT canlandırıldıktan, harekete geçirildikten sonra, NeHiY'nin işlevi, alıcının bunu nasıl alacağını belirlemektir.

Benzetimde, NeHiY üçlü bir işleve sahiptir. Eğer baba bilgiyi kendi zihninde olduğu gibi söylerse, oğlu onu kavrayamayacaktır. Aksine, baba, konuyu küçük çocuğun anlayabileceği şekilde yeniden düzenlemek zorundadır. Bu açıdan, Netzah ve Hod, Kabalistik terminolojide "nasihat eden böbrekler" ve spermi hazırlayan "iki testis" dir. Bu, bir babanın zihnindeki ince bir kavramı işleyerek çocuğun kapasitesine uyacak şekilde değiştirdikleri anlamına gelir.

Netzah ve Hod, aynı zamanda "öğütücüler" ve "değirmen taşları" olarak da adlandırılır. Bir değirmen taşının buğday tohumunu un haline getirmesi gibi, bir baba da kavramları parçalara ayırmalı ve hangisinin sunulması ve hangilerinin önüne geçileceğini belirlemelidir. Netzah ve Hod, bir konsepti tüm boyutlarıyla daraltma işlevini yerine getirirler. Nihayet, Netzah, babanın kendine hakim olmasını ve oğlundan öğrenmekten veya yararlı bir etkiden kendini alıkoymamasını sağlar.

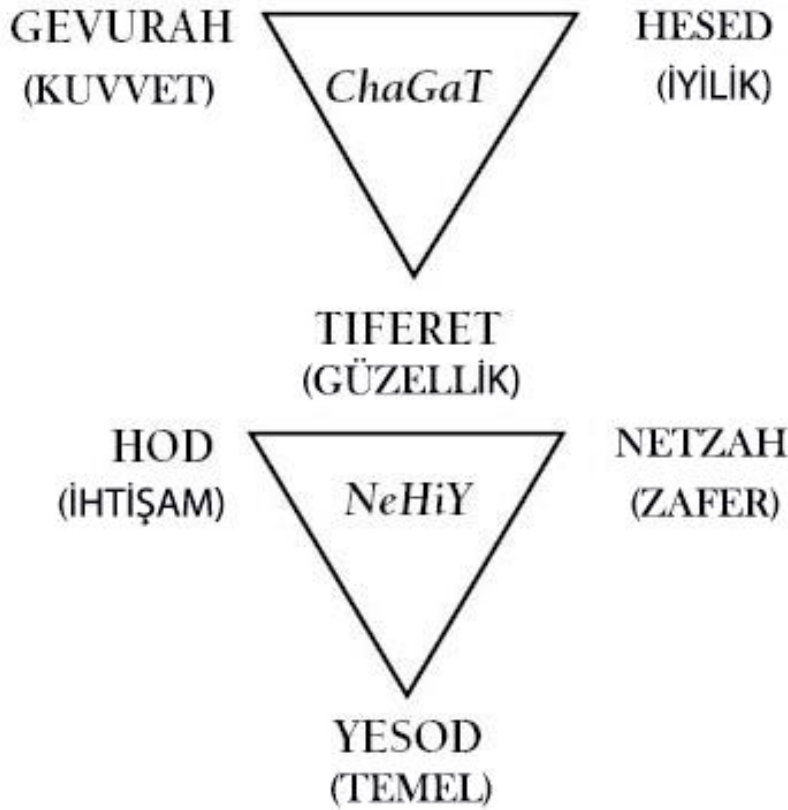
Bu benzetmeyi daha ileri götürmek Yesod Sefirah'ını da açıklayacaktır. Baba, oğluna öğreteceği şeyi özel olarak prova etse bile bu, gerçek öğretme anı ile karşılaştırılmaz. O anda, babası aklını çocuğununki ile bağlar ve sevgiyle iletişim kurar. Gerçekten oğlunun konuyu anlamasını ister. Babanın isteği ve aldığı zevk ne kadar büyük olursa, oğlunda uyandırdığı etki ve öğrenimi de o kadar büyük olur. Oğul daha çok kavrayabilecek ve baba da doğru orantılı olarak daha çok iletişim kurabilecektir. Baba ile oğlu bir araya getiren bu bağ Yesod'un niteliğidir. Yesod, kendisinden önceki Sefirot'un kanalize edildiği bir huni gibi davranmaktadır.

ChaGaT ve NeHiY üçlünün neden çiftler olarak adlandırıldığını şimdi anlayabiliriz. ChaGaT, alıcıyı göz önünde bulundurmadan, birinde var olan duygulardır.

NeHiY, ChaGaT duygularının başkaları tarafından anlaşılmasını sağlamak için bu duyguları odaklayan güçlerdir. Bundan dolayı, ChaGaT ve NeHiY birbiri ardına gelip, birbirlerine bağımlı oldukları için çiftler olarak adlandırılır.

Özetle, Hesed sınırsız vermeyi simgeler. Gevurah sınırsız kısıtlamayı belirtirken, Tiferet bu ikisinin uyumlu bir karışımıdır. Netzah ve Hod, iletim için etkiyi uyarlarlar ve Yesod, derin bağıllık ile iletir. ChaGaT ve NeHiY'in altı Sefirot'u genellikle birlikte gruplandırılır.

Sefirot Üçgenleri

Kabalistik olarak bunlara "küçük yüzler" denir, Zeir Anpin. Tetragrammaton'da yod harfi Hokmah'ı temsil eder, Hey harfi Binah ve Vav harfi Zeir Anpin'dir.

Onuncu Sefirah'a Malkut denir. İlk Sefirah Hokmah'ın nihai gerçeklik kazanmasıdır. Hokmah olma potansiyeli - koach mah iken, Malkut olandır -mah'dır. Tetragrammaton'da, Malkut son Hey harfi olup insan vücudunda Malkut ağıza karşılık gelir. Kabala, Malkut'u Kral David ile eşitler. Temelde, Malkut, daha yüksek Sefirot'tan gelen etkilerin alıcısıdır. Bu bakımdan Malkut kadınsı özelliğe sahiptir. Nasıl bir kadın erkekten alır ve bir çocuğu dünyaya getirir, Malkut da Zeir Anpin'den alır ve yeni bir varlık yaratır. Bir krallıkta, bir kral, halkın kendi egemenliğini kabul ettiğini "kabul eder, alır" ve karşılığında tüm halkın ihtiyaçlarını karşılar.

Son Sefirah olarak Malkut, diğer Sefirot'un onun içine döktüğü dışında kendi etkisini göstermez. Genellikle kendi ışığına sahip olmayıp, yeni bir varlık gibi Güneş'in ışığını yansıtan Ay ile karşılaştırılır. Zeir Anpin ile Malkut'un birleşmesi, Kabalah'da Yichud Zun olarak adlandırılır -Zeir Anpin ve Nukvah (Malkut) birleşir. Bir çocuk verebilecek bir fiziksel birleşim gibi tüm yüksek yayınımlar Yichud Zun tarafından etkilenir.

Yaratılışın amacı, Aşem'in egemenliğini, ayrı varlıklar olan "özneler" aracılığı ile açığa çıkarmaktır.

Bu özneler Kral'ın seviyesinden uzak ve ayırdır ve sonrasında krallığının boyunduruğunu kabul ederler. Tzimtzum'un amacı, dünyanın yaşam gücünü gizlemek ve saklamak ve böylece bağımsız bir varlık olarak görünmesini sağlamaktır. Malkut

Sefira'sı aracılığı ile zaman ve mekan var olmuştur. ir. oluştuğu Malçut Sefirası içinden geçti. Uzay boyutları içerisinde Aşem'i "yukarıda sonsuz, aşağıda sınırsız" ve aynı şekilde dört yönde de kral olarak adlandırabiliriz. Zaman boyutunda, Aşem hüküm sürmektedir, hüküm sürmüştür ve hüküm sürecektir. Malkut, Or Ein Sof'un yaratılışın içinde tezahür ettiği Sefiradır, buna Şekinah denir.

Malkut aynı zamanda "Aşem'in ağzı" ya da "Aşem'in konuşması" ile tanımlanır, çünkü dünyalarda Tanrısallığı ortaya çıkarır.

Her ne kadar yukarıda on Sefirot içerisinde Daat Sefirası'nı almamıza rağmen, bazı Kabalistik metinler Daat'ın yerine Keter'in Sefirası'nı buna dahil etmektedir. Keter kelimesi "taç" anlamına gelir ve tacın başın üstünde durduğu gibi tüm diğer Sefirot'un üzerinde bulunur. Bir kralın tacı, onu halkından ayırır böylece halkı kendisinin hükmü altına girebilir. Egemenlik nesnelere sadakatleri, taç ve onun otoritesi karşısında hükümsüz olmaları nedeniyle "taç nesnelere" denir. Keter, tüm Sefirot'un üzerinde durur ve "İlahi İrade" (Ratzon) ve "Haz" (Taanug) ile eşlenir. İlahi irade Keter'in dış seviyesi ve Haz ise Keter'in iç seviyesidir. En yüksek, en yüce seviye "İnanç"tır (Emunah).

İnsan modelinde, Akıl ve Duygular, akıl ve duygular vücutta yaşayan ruhsal güçlerdir.

Akıl zihinde ve Duygular kalptedir. Bununla birlikte, kişinin irade gücü ve hazzı, herhangi bir organın sınırını aşar. Bir bakıma çevreseldir ve Keter olarak tarif edilir. Keter'in iç boyutu Kabala'da Atik Yomin (Eskiden beri Var Olan) olarak bilinir ve dış boyutu da Arich Anpin (uzun çehre) olarak adlandırılmaktadır.

Seder HiŞtalŞlut'un herhangi bir aşamasında, Keter, bir seviye ile diğeri arasında aracı olarak görev yapar. Daha yüksek seviyedeki Malkut bir sonraki seviyede Keter olur. Örneğin, dört dünya içinde, Atzilut'un Malkut'u, Beriah için Keter'dir.

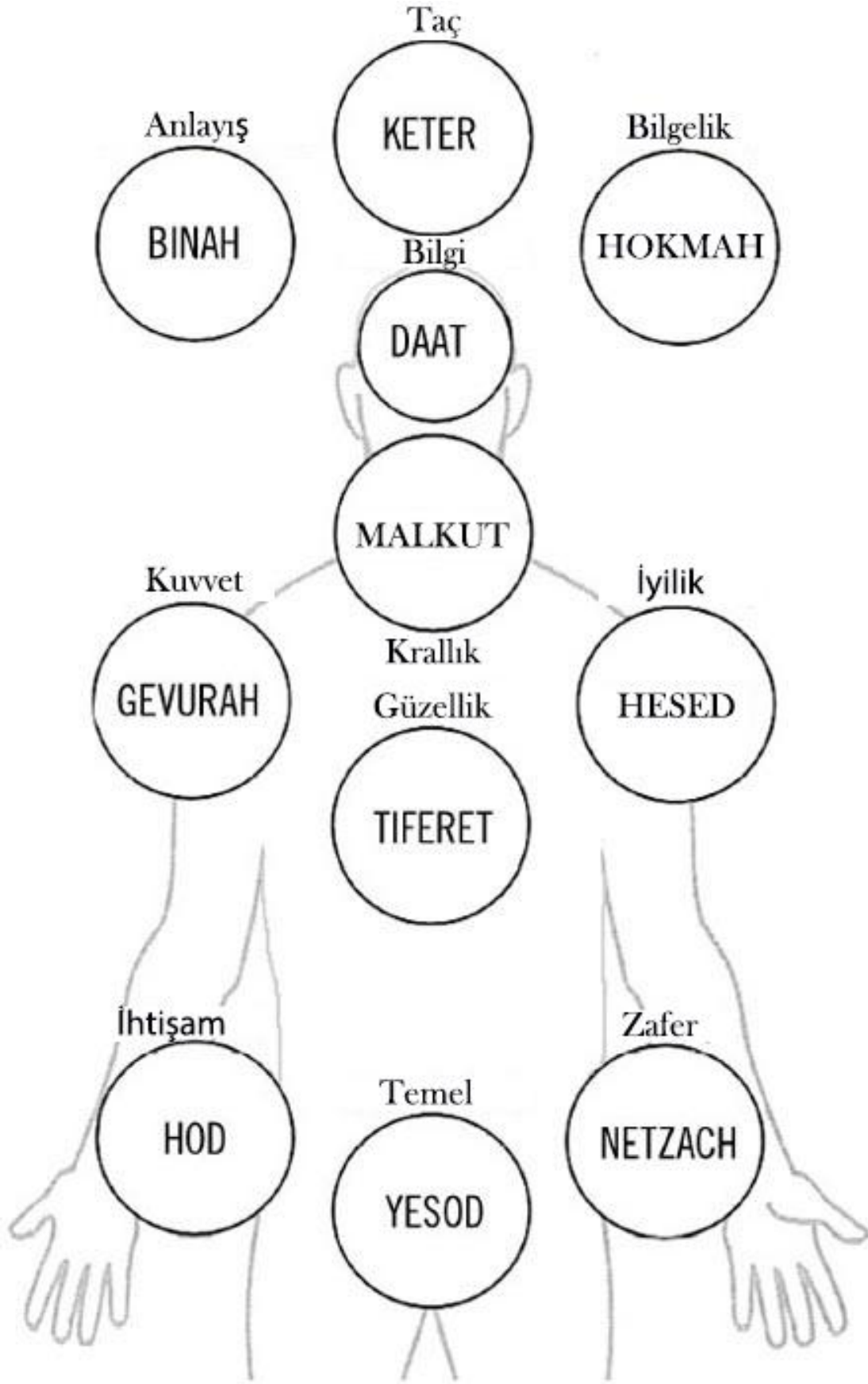
Keter'in Atik Yomin'i yüksek seviyeye ve Arich Anpin ise alt seviyeye bağlıdır.

Şimdi, Sefirot'u, insanın içerisinde kendini grupladığı ve yüksek Sefirot'u yansıtan bir diyagram ile çizebiliriz.

Keter'in Üç Seviyesi

Emunah (İnanç). Taanug (Haz). Ratzon (İrade)

İnsan'daki Sefirot

Yukarıda belirtildiği gibi, Sefirot tüm dünyaların altyapısıdır ve mikrokozmos insanoğlunda kendini gösterir.

Onlar insan ruhunun, hem hayvani, hem de Tanrısal ruhun (bkz. Bölüm 22) altyapısıdır. Her iki ruh da Akıl ve Duyguların birleşimidir. Nefeş HaBehamit'te (hayvani ruh) baskın güçler Duygulardır ve klasik olarak Kötü Eğilim (Yetzer HaRa) olarak adlandırılırlar. Akıl, Nefeş Elokit'te (Tanrısal Ruh) hakimdir ve İyi Eğilim (Yetzer HaTov) olarak adlandırılır. Nefeş HaBehamit'in akli yetisi öncelikli olarak Duygulara hizmet etmek için kullanılırken, Nefeş Elokit'le, Duygular meditatif Akılın ifadeleridir. Nefeş Elokit'te duyguların uyarılması, duyguları etkileyen meditasyon gücü ile edilir.

Sefirot'un tümünün iç ve dış boyutları vardır.

Bu şekilde bir kişiyi ve kişileri etkilerler.

Hesed, içsel olarak sevgiye ve dışsal olarak nezakete dönüşür. Nefeş HaBehamit'te, yasaklanmış olanı sevebilir ve haketmeyene nazik davranabilirsiniz. Hasidizm'in ana itici gücü Tikkun HaMiddot'dur - "Nefeş HaBehamit'in olumsuz karakter özelliklerini düzeltmek". Bu konu 27.Bölüm'de tartışılacaktır.

Şimdi Nefeş Elokit'te görüldüğü şekliyle Sefirot'u daha ayrıntılı olarak inceleyeceğiz. Bir Yahudi, kendisinde bulunan on ruhsal gücü, burada alt dünyada İlahi hizmet için kullanırsa, onların kaynağını, yüksek dünyalardaki Sefirot'u etkileyebilir. "Yukarıdaki Aşem'in bir parçası" olarak tanımlanan İlahi Ruh'un Sefirot'u ile ilgili olarak, Sefirot'un bütün iç ve dış nitelikleri yalnız Aşem'e yönlendirilir.

Hesed: Hesed'in iç görünümü Aşem sevgisi ve O'na yapışma arzusudur. Bu, Hesed'in dışsal niteliğini kişinin Aşem'i taklit etmek ve O'nun niteliklerine yapışmak olarak etkiler.

Gevurah: Gevurahın iç görünümü Aşem korkusudur.

Bu, Tora'nın kötülükleri azarlayarak ve cezalandırarak, Kötülük Eğilimi üzerinde hakim kılması ve izin verilen şekilde kutsallaştırması ile dışsal olarak kendini ifade eder. Tora etrafında bir çit oluşturarak, ihlalleri önleyen tedbirler alınır.

Tiferet: Aşem'i yüceltme ve O'nun Tora'sının peşinden merhametle mümkün olan her yoldan koşma gücüdür. Bu, Hiddur Mitzvah (Mitzvot'un yerine getirilmesinde "güzelleştirme" ve "titizlik"), örneğin daha pahalı olmasına rağmen daha güzel bir tefilin veya mezusa sahibi olmak gibi ile ifade edilir. Aynı zamanda Aşem'i düşünce, konuşma ve eylemde mümkün olan her yönden övmekle ifade edilir.

Netzah: İnsanı Aşem'e hizmetinden koparacak, O'na yapışmaktan alıkoyacak herhangi bir şey üzerinde hakim olma gücüdür. Bu, Kral David tarafından yapılan savaşlarda olduğu gibi, dünyayı Aşem'in ihtişamı ile doldurmak için kötülük kuvvetleri ile harici, görünür savaşları da içerir.

Hod: Fedakarlık ve bir ölümlünün anlayış gücünün ötesindeki aşkınlığı kavrayış ile, kendini geri planda tutup, teslimiyet ve Aşem'i övmenin peşinde koşar.

İnsan maddi bir dünya gördüğünde, gerçekte, her şeyi canlandıran ve yaratanın Aşem olduğunu kavrar.

Onun sınırlı görüşü onun maddi bakış açısına bağlıdır. Verdiği tüm iyiliklerden dolayı Aşem'e minnettarlığını dile getirir, üst ve alt dünyaların yaratılışındaki tüm eylemleri, nitelikleri ve işleri için Aşem'e şükranını sunar. Bu bağlamda, Hod birinin minnettarlık eylemlerinde samimi olması anlamını taşır.

Yesod: Kişi, gerçeğe yoğun bir arzu ve zevkle yapıştığı ölçüde, hayatın ve gerçeğin kaynağı olan Aşem'e bağlı olur.

Malkut: Aşem'in egemenliğinin boyunduruğunu kabul etmek ve efendisine gerçek bir hizmetkar gibi Aşem'e huşu ve korku ile hizmet etmektir.

Nefeş Elokit'in yukarıdaki tüm Duyguları, Nefeş Elokit'in Akli tarafından harekete geçirilir. Hokmah, Aşem'i ve onun büyüklüğünü kavrayan "ben-sizlik" in (Bittul) kaynağıdır.

Binah, anlayışın uzunluğu, genişliği ve derinliklerinde bu kavrayışın bir sonucu olarak gelen büyük sevinçtir (Simchah).

Binah'ın derin kavranışı ile birlikte Daat ile "birleşmesi" (Yichud), Aşem sevgisi ve korkusu duygularını doğurmaktadır. Daat, bu anlayışta ruhun bağlı olduğu bağı temsil eder.

Özetle, artık Sefirot'un insanoğlunun ruhunda, mikrokozmosta nasıl temsil edildiğini, üstteki Sefirot'u nasıl yansıttığını ve onu etkilediğini açıkça görebiliriz. Tikun HaMiddot'un öncelikle ChaBaD aracılığı ile - Aşem'e ve O'nun yaratılıştaki amacına tam bir zihinsel bağlılık yoluyla etkilendiğini de görebiliriz.

Sefirah Tablosu

Sefirah	Dışsal Görünüm Yaratılış İçerisinde (Makrokozmos)	İçsel Görünüm İnsan İçerisinde (Mikrokozmos)
---------	---	--

AKIL

Hokmah	Bilgelik	Ben-sizlik
Binah	Anlayış	Sevinç
Daat	Bilgi	Birleştirme

DUYGULAR

Hesed	Nezakat	Sevgi
Gevurah	Kuvvet	Korku
Tiferet	Güzellik	Merhamet

Netzah	Zafer	Egemenlik
Hod	İhtişam	Samimiyet
Yesod	Temel	Bağlanma
Malkut	Krallık	Hizmet

Dört Dünya

Şimdi Tzimtzum'un içerisinde sonlu yaratılışın varolabileceği boşluğu yarattığında, yaratılış düzeni zincirinin farklı aşamalarını ayrıntılı olarak inceleyeceğiz. Bu aşamaları tanımlamak ve kapsamalarını anlayışımıza yaklaştırmak için bir inşaatçı benzetmesini kullanacağız.

Bir çiftin kendileri ve aileleri için ideal bir ev inşa etmek istediklerini düşünün. Bu fikir onları birdenbire vurmuştu. Zihinlerindeki bir anlık flaş içerisinde iç bahçeleri ve havuzu olan modern bir evin resmi vardı. Böyle bir fikirden memnun olan çift, daha sonra oturup her bir odayı, yemek odasını, mutfağı, garajı, vb. zihinlerinde görselleştirerek üzerinde çalıştılar. Zihinlerinde ilk fikir genişlik ve derinlikte geliştirildi.

Böyle güzel bir hayalden sonra, tüm görüntüyü akıllarından kolaylıkla silebilirlerdi. Ancak, fikri daha da ileriye götürmek için, fikir hakkında heyecanlanmalılardır. Çift, daha sonra bir mimar ve inşaatçı çağırmalı ve başlangıçtaki fikirlerini kağıt üzerine dökmelidir. Planlar hazırlandıktan sonra, çiftimiz arazi satın almalı, inşaat izni başvurusunda bulunmalı, projeyi finanse etmeli ve evi gerçekten inşaa etmelidir. Ancak aylar sonra ev işi bitebilir ve çiftimiz hayallerini yerine getirebilir.

Bu süreçte dört aşamayı şöyle tanımlayabiliriz:

- 1) İlhamın ilk flaşı (konsept)
- 2) Konseptin genişletilmesi (konseptin ayrıntılı olarak geliştirilmesi)
- 3) Duygusal katılım ve gerçek planların çizimi
- 4) Uygulamalar (bina)

Kabala, bu dört aşamanın dünyanın yaratılışında da kullanıldığını açıklar. İlk aşama genel konseptti.

İlk kavramsallaştırma düzeyi Sefirot'un ortaya çıktığı ilk aşamadır. Bu seviyeye Atzilut dünyası denir. Atzilut kelimesi, İbranice Aitzel kelimesinden gelmektedir; "yanında" ya da "ortaya çıkması" anlamına gelir. Bu dünya, Or Ein Sof'un Tzimtzum'undan sonraki aşamasıdır. Sonlu yaratılış imkânı Tzimtzum vasıtasıyla mümkün kılınca, Aşem'in farklı özelliklerini veya niteliklerini betimlemek mümkün oldu. Tora, Aşem

için farklı İbranice isimler kullanmaktadır. Bunlar aslında farklı Sefirot'u tanımlayan isimlerdir.

Örneğin, E-I adı, Hesed Sefirasında açığa çıkan Tanrısallığı tanımlar. Elokim adı, Gevurah Sefirasında açığa çıkan Tanrısallığı tanımlar vb.

Atzilut dünyası hâlâ Sonsuzluk alemi içerisindedir ve Atzilut dünyasındaki Sefirot'un her biri sonsuzdur.

Atzilut dünyasının yeniliği, bu nitelikler arasındaki tariflemelerdir. Her biri kendi başına tanımlanabilir hale gelir.

Daha önce, bunların yaratılma olasılığı olmasına rağmen, Or Ein Sof tarafından tamamen örtülmüştü. Atzilut dünyasında, hissedilebilecek olan tek şey İlahi'dir. Bağımsız bir varlık henüz yoktur.

Dört aşamalı yaratılışın her biri, Tetragrammaton'daki dört harften birine, Aşem'in dört harfli ismi Havaye'ye karşılık gelmektedir. Atzilut dünyası, Yod harfine karşılık gelir.

Bu harf bir nokta şeklindedir ve diğer harflerin kendisinden oluştuğu en küçük harftir. Bu, daha ileri varoluşun gelişebileceği temel noktadır.

Daha önce de açıklandığı gibi, Yod harfi Hokmah Sefirası'na karşılık gelir. Her on Sefirot'un her dünyada var olmasına rağmen, her aşamada bir Sefirah (veya bir Sefirot grubu) hakimdir. Atzilut dünyasında egemen Sefirah Hokmah'dır. Atzilut dünyası, daha ileri yaratılışın açığa çıkmış olan potansiyelidir.

Bir sonraki aşamada, başlangıç konsepti oluşturulur ve yaratma planları daha da geliştirilir. Zihin içerisinde, bina bir şekilde bağımsız varoluş biçimini almıştır.

Yalnızca teoride de olsa bir şey yaratılmıştır. Bu dünyaya Beriah dünyası (yaratılış) denir. "Yaratılış" kelimesi her zaman yokluktan (ayin) bir şey (yeŞ) yaratmak anlamına gelir.

Beriah'da, Atzilut'un başlangıç konsepti hem uzunluk hem de derinlikte genişletildi. Hey, Hey, Beriah'da baskın Sefirah olan Binah Sefirahasına karşılık gelir.

Binah, Hokmah'ın ilk konseptini alır ve onu bütün detaylarıyla geliştirir.

Beriah dünyası Sefirot'un Atzilut'taki ilk tezahürünü alır ve onlarla bağımsız bir varoluşa geçmeye başlamaya başlamış bir varlık biçimini yaratır. Atzilut'ta tamamen bir "yok olma-erime" (Bittul) olmasına rağmen bağımsız bir varlık yoktur.

Bununla birlikte, Beriah'da hissedilen şey İlahi olmakla birlikte, Atzilut'tan farklı olarak, Beriah'da Aşem'de tümüyle erimiş olmasına rağmen Aşem'i hisseden ve O'nun dışında bir şey vardır. Bu nedenle Beriah dünyasına "İlahi Taht" in dünyası - Kisei Hakavod denir. Esasında taht, bir insanın vücudunun pozisyonunu üzerine

alçalttığı,indirdiği bir koltuktur. Aynı şekilde, İlahi Taht, İlahi Olan'ın kendisini dünyalarla temasa geçmesi alçaltması, aşağı dünyalara indirmesi fikridir. Duruşunun, pozisyonunun indirilmesi Beriah dünyasında gerçekleşir.

Beriah dünyasında ruhların ve en yüksek meleklerin yaratılışı bulunur. Melekler (malakim) gökyüzünde uçan beyaz kanatlı yaratıklar değildir. Aksine, İlahi enerji akışı için kanallar olarak düşünülebilirler. Bu dünyaya enerjilerin kendileri aracılığı ile aktığı araçlar gibi davranırlar. Beriah dünyasındaki meleklerle İbranice Seraiphah (ateş) anlamına gelen Seraphim denir. Bu meleklerle o kadar duygu akar ki "alev alev yanarlar." Bu kelimenin sözlük anlamı ile anlaşılmalıdır. Aşem'e çok yakın oldukları için yoğunluğa dayanamazlar ve sürekli bir ruhsal coşkunluk ve sevinç halindedirler. Beriah dünyası, aynı zamanda, dünyadaki çabalarının ödülü olarak, en üst aleme girmeye layık görülen ruhlar için ikamet yeri olan Eden Bahçesi'nin de bulunduğu yerdir.

Bir sonraki aşama Yetzirah dünyasıdır (oluşum). Bu dünyada fiili yaratılış için sonlu planlar hazırlanmaktadır.

Bu dünyadaki baskın Sefirot, Hesed'den Yesod'a kadar olan duygulara ilişkin altı Sefirot'tur. Havaye isimindeki Vav harfine karşılık gelirler (Vav sayısal olarak 6 sayısına karşılık gelir).

Bu dünya, projeye duygusal bağlılığın olduğu yerdir ve kendine özgü bir ivme kazanır. Tüm proje artık sadece bir kavram değil ve fikri gerçekleştirmek için somut adımlar atılmaktadır. Burada, İlahi Işığının karşısında dinlenmeyi hak eden ruhlar için ikamet yeri olan alt Eden Bahçesi vardır.

Bu, Chayot Hakodeş (sözlük anlamı: "kutsal varlıklar") olarak adlandırılan meleklerin alemidir. Bu dünyadaki melekler Sefirot'a karşılık gelen isimleri alırlar. Örneğin, Melek Michael, Hesed Sefirası'na, Gabriel Gevurah'a ve Raphael de Tiferet'e karşılık gelir. Amidanın tekrarında Keduşahı okuduğumuz zaman, üç kez "Kadoş" diyoruz. Bu, Beriah, Yetzirah ve Assiyah'ın meleklerine bir göndermedir; hepsi Aşem'e farklı şekillerde saygı gösterisinde bulunurlar, bağlılıklarını bildirirler.

Hezekiel'in peygamberlik deneyimi, meditatif tekniklerle Yetzirah dünyasına girdiği zaman yaşanmıştır. Bu tecrübeyi halkına aktarmak istediği ve metafizik olguları tanımlamak için insan dilini kullanmak zorunda kalmıştır.

Hezekiel, Yetzirah dünyasındaki melekleri yaratıklar biçiminde tarif eder. Altında, Assiyah dünyasının melekleri olan Ophanim vardı. Beriah dünyasının tahtı üzerindedir. Tahta oturan adam şekli, Atzilut dünyasındaki Sefirotik dizilişi açıklayan bir şekildi. Yeşeyahu'nun (Yeşaya) peygamberlik deneyimi, Beriah dünyasında daha derin bir hale giriştir fakat açıklaması çok daha az detaylıdır.

Son olarak, dördüncü dünya, yaratılışın fiiliyata dönüştüğü Assiyah'dır (eylem dünyası). Yetzirah dünyasındaki İlahi yaratıcı akış, melekler aracılığı ile dört krallığın yaratılışına doğru akar: Maden, Bitki, Hayvan ve İnsan. Assiyah dünyasındaki baskın Sefirah Malkut'tur. Malkut, egemenliği, rıza gösterenlerin üzerinde hüküm süren

uzak bir kral düşüncesini önermektedir. Assiyah, yaratılışın tümüyle bağımsızlık biçiminde kendini gösterdiği, ancak öznelere Aşem'i Kral olarak kabul ettiği yerdir.

Assiyah dünyası biraz zıttır. Yüce bir sanatçı olan Üstün Yaratıcı, en güzel ve çeşitli bir yaratılışı oluşturdu. Yalnız Aşem'in bir yaratımı olmakla birlikte, Aşem kendisini yarattıkları Yaratıcı'larının farkında olmayacak derecede gizlemiştir. Bu dünyada tamamen gizlendiği için Aşem'in varlığını bir şekilde tamamen inkar etmek mümkündür. Aşem'in elinin bazen açıkça görüldüğü, başka zaman gizli olduğu, bir insanın hizmet etmeyi veya görmezden gelmeyi seçebileceği, bu dünyayı özgür seçimin bir alanı, zorlu bir görev alemi haline getiren bu tamamen gizlenmedir. Bu dünya yaratılışın nihai amacıdır ve burada Aşem, yarattıklarından, O'nun için bir ikamet yeri yaratmasını istemektedir. Bu hedef, Tora ve Mitzvot'a bağlı olarak gerçekleştirilir. Tora'da, Aşem yaratılış gerçeğini bildirmiş ve insanların hayatın dalgalı sularında dolaşabileceği bir yol sağlamıştır. Bu, Mitzvot aracılığıyla kendisini O'na bağlayarak her aşamada gerçekleştirilir.

Yüksek dünyalarda belirgin olan İlahi Işık'tır.

Gerçekte, bunlar sadece İlahi yaratıcı kabiliyetin tezahürü; güneşin sade ışınlarıdır. Bununla birlikte, daha yüksek alemlerde aşığa çıkan Işık'ı algılayamasa da, bir kişi bu dünyada Atzmut'u (Aşem'in özü) tam manasıyla takdir edebilir, değerini anlayabilir, minnet duyabilir.

Bu dünyada, kendimizi Tanrısallığın akışından ayırık ve farklı olarak algılamaktayız ve Aşem'in özünü daha büyük oranda görmemize izin veren de bu ayrı olma hissidir.

İronik olarak, bu dünya, gözlemci için uygun olan yerdir.

Yüksek dünyalarda, özne "İlahi Işık" (Giluyim) ışınları tarafından bir derecede körleştirilir. Daha yükseğe çıktıkça, üst veya alt Eden Bahçesi'nde, daha üst, yüce bir açığa çıkış, ifşa gerçekleşir ve kişi daha da körleşir. Örneğin, Güneşi ancak Dünya'dan çok daha iyi kavrayıp, takdir edebiliriz. Özellikle bu dünyada, İlahi Işık'ın güneş tutulmasında olduğu gibi perdelenmesi bu yerde, gözlemci Atzmut'un Kendisi ile temas geçebilir.

O kavranmaktan çok uzak olsa da, insan yaratılışı gözlemleyebilir ve bunun yalnızca Aşem'in Kendisinin işi olduğunu fark edebilir, anlayabilir.

Tetragrammaton, Dünya, Sefirah, Yapıcı

Yod	Atzilut (Yayılma)	Hokmah (Bilgelik)	İlk İlham
Hey	Beriah (Yaratılış)	Binah (Anlayış)	Konsepti Genişletme
Vav	Yetzirah (Biçimlenme)	Hesed (İyilik) Yesod (Temel) aracılığı ile	Planlara duygusal katılım
Hey	Assiyah	Malkut	Projenin inşaa

	(Eylem)	(Krallık)	edilmesi
--	---------	-----------	----------

Melekler ve Takımyıldızlar (Mazalot)

Bir önceki bölümde, Atzilut, Beriah, Yetzirah ve Assiyah'ın dört dünyası boyunca İlahi yaratıcı enerjinin akışını tartıştık. Beriah'ın ruhların ve meleklerin tezahür ettiği yer olduğunu, üst Eden Bahçesi'nin Beriah'da, alt Eden Bahçesi'nin ise Yetzirah'da olduğunu gördük.

Bu bölümde, özellikle Assiyah'ın fiziksel dünyasına akış üzerine odaklanacağız.

Daha önce de açıklandığı gibi, üst Sefirot Atzilut dünyasında tezahür eder. Bunun altında Beriah; İhtişam Tahtı'nın dünyası (Kisei Hakavod) yer alır. Beriah, Sefirot'un alt dünyalarla etkileşime girmesine izin verir. Beriah ve Assiyah arasındaki Yetzirah, melekler dünyasıdır. Beriah ve Assiyah dünyasında melekler olsa da Kabalistler, duygusal yoğunluğundan dolayı melekleri öncelikle Yetzirah dünyasıyla ilişkilendirirler.

Kabalistler Beriah, Yetzirah ve Assiyah'ın üç dünyasını insandaki üç yeti, düşünce, konuşma ve eylem ile birleştirirler. Bu üçlünün ruhun giysileri gibi davranması gibi, Beriah, Yetzirah ve Assiyah dünyaları da aynı şekilde Atzilut Sefirot'unun giysileri gibi davranırlar. Yetzirah konuşma dünyası olarak bilinir. Talmud, "Aşem'den çıkan her söz bir melek yaratır" demektir. Ruhsal alemi bir uçtan diğerine geçen güce melek adını veririz ve "Tanrı'nın sözü" nden söz ettiğimizde, aslında O'nun alt dünyalar ile etkileşiminden bahsetmekteyiz. Aynı zamanda bunu İlahi enerji akışı için bir kanal olarak tanımlarız. Aslında birçok farklı melek türü vardır. Bazıları günlük olarak oluşturulur ve diğerleri Michael ve Gabriel gibi sabit isimlerle kalıcıdır.

Midraş aslında meleklerin yaratılışta hangi günde yaratıldıklarına dair farklı görüşleri beyan etmektedir, ikinci mi yoksa beşinci günde mi olduğu tartışılmaktadır. Tüm bu fikirler geçerli kabul edildiğinden, farklı işlevlere sahip farklı melekler grubuna atıfta bulduklarını söylemeliyiz.

Astrolojide en önemli faktörlerden biri, kişinin doğum saati ve tarihidir. Talmud, "Saatin bir Mazal'i (takımyıldız)" olduğunu belirtmektedir. Kişinin doğduğu zaman, gün ve tarih, kaderi üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Gökyüzündeki yıldızlar, Aşem'in fiziksel dünya üzerindeki tasarrufunda önemli bir bağlantı oluştururlar. Aşem ile insan arasında birçok etkileşim seviyesi vardır. Bunun en alt olanı melekler ve yıldızlar arasındaki etkileşim düzeyidir. Midraş ve Zohar, "Ona büyümesini söylemeyen bir Mazal'i -takımyıldızı olmayan bir ot yaprağı yoktur." demektir. Bu, Aşem'in dünya üzerindeki tasarrufunun, İlahi Takdir'in melekler aracılığı ile işlediği, meleklerin de sırasıyla yıldızlar ve gezegenler aracılığı ile işlediği anlamına gelir. Bir bakıma, meleklerden yıldızların ruhları olarak bahsedebiliriz. Bazı kaynaklar, yıldızların akıla sahip olduklarından bahsederken, yorumlar bunun aslında onlarla

bağlantılı olan meleklerden bahsedildiğini belirtmektedir. Zohar, evrendeki her yıldızın bir isme sahip olduğunu öğretir ve Midraş, yıldızların adlarının farklı meleklerin adlarına karşılık geldiğini gösterir. İlahi etkinin ve akışın meleklerden, yıldızlardan ve nihayetinde dünyaya geldiğini görüyoruz. Enoş günlerinde neden yıldızlara tapmaya başladıklarını şimdi anlayabiliriz. Yıldızlara tapınışın kurucuları Aşem'i bilseler de, Aşem'in bu dünyanın boş şeylerinden, beyhudeliklerinden çok ötesinde olduğuna inandıkları için, emri altındaki yıldızlara hizmet etmenin dünya üzerinde daha etkileyici olacağını düşünüyorlardı. Zamanla Aşem'in emri altındaki astlar asıl haline gelmiş ve Avraam'a kadar tektanrıcılık kavramı kaybolmuştur (bkz. 2. bölüm). Yıldızların insan yaşamı üzerinde görünen etkisine rağmen, Mazalot (takımyıldızlar) kavramı aslında fiziksel bir kavramdır. Bunlar, ruhsal güçlerin dünyaya aktığı kanallardır. Bir kimse duayla doğrudan Aşem ile temas kurabilir ve yıldızların etkisini aşabilir, atlayabilir.

Etki yalnızca güneş sistemimizin görülebilen üyelerinden yayılır. Uranüs, Neptün ve Pluto gibi çıplak gözle görülemeyen uzak gezegenlerin önemli bir astrolojik etkisi olmadığı düşünülmektedir.

Dünya'dan uzaklıkları sırasıyla gezegenler; Satürn, Jüpiter, Mars, Güneş, Venüs, Merkür ve Ay'dır. Satürn dünyadan uzak, Ay ise en yakındır. Bereşit Kitabı'nda yıldızların ve gezegenlerin yaratılışının yaratılışın dördüncü gününde olduğunu belirtilmektedir. Pazar gününden saymaya başladığımızda, yaratılışın çarşamba günü yapıldığı anlamına gelmektedir. Kutsal Kitap'a göre gece her zaman gündün önce gelmektedir. Dolayısıyla gezegenler dördüncü gün arifesinde, yani salı gecesi yerleştirilmiştir.

Tümü tek seferde, Dünya'dan uzaklıklarına göre birer saat arayla yerleştirilmiştir. Böylece akşam saat 6'da Satürn, ikinci saatte saat 7'de Jüpiter, Mars 8:00, Güneş 9:00, Venüs 10:00, Merkür 11:00, Ay gece 12:00'de yerleştirilmiştir. Her gezegen yerleştirilmiş olduğu saate hâkim oldu. İlk yedi saatten sonra, egemenlikleri gezegenler aynı sırada olacak şekilde yeni bir döngüye başladı. Bu yedi saatlik döngü hafta içerisinde devam eder ve her hafta aynıdır. Bu düzeni takiben her akşamın ilk saatine farklı bir gezegen hakimdir. Pazar-Merkür, Pazartesi-Jüpiter, Salı-Venüs, Çarşamba-Satürn, Perşembe-Güneş, Cuma-Ay, Cumartesi-Mars. Her günün ilk saatine de başka bir gezegen hakim durumdadır; Pazar- Güneş, Pazartesi-Ay, Salı-Mars, Çarşamba-Merkür, Perşembe-Jüpiter, Cuma-Venüs, Cumartesi-Satürn. Her günün adından, sabahın ilk saatine hakim gezegenle ilişkili olduğu açıkça görülmektedir. Pazar (Sun day) Güneş tarafından, Pazartesi (Moon day) Ay tarafından, Salı (Mardi-Mars day) Mars tarafından, Çarşamba (Mercredi -Mercury day) Merkür tarafından, Perşembe (Jeudi - Jupiters day) Jüpiter tarafından, Cuma (vendredi - Venus's day) Venüs tarafından, Cumartesi (Saturday) Satürn tarafından yönetilir. İbranice'de Satürn'e Şabat kelimesinden gelen Şabbatai denir.

Tora'da (Devarim18:10) "Zamanları hesaplayan aranızda bulunmayacak" demektedir. Talmud, Rabbi Akiva'ya dayanarak bu yasağı uğurlu zamanları hesaplayan kişiye de uygulamaktadır. Bu, astrolojiyi kişinin günlük yaşantısında egemen bir etken olarak kabul etmesini ve astrolojiye dayanarak öngörülerde bulunmasını yasaklamaktadır.

Bu nedenle, astroloji ile karakter analizi yapmaya izin verilse de, birinin gelecekteki eylemlerini belirlemek için horoskop, yıldız haritaları kullanması yasaktır.

Doğum gibi mutlu bir vesileyle, çocuk üzerindeki gezegensel etkinin iyi olması arzusunu belirten "Mazal tov" dilemek yaygın bir alışkanlıktır. Tora'nın "Tanrının Aşem önünde kusursuz olacaksınız" ile belirttiği gibi gezegenlerin kölesi değiliz (Devarim 18:13). Bu, ruhsal boyut ile olan ilişkimizi ne kadar mükemmelleştirsek, olayların doğal seyrini değiştirmede Aşem'in bize o kadar yardım edeceğini bildirmektedir. Bu, astrolojik tahminlere dayalı her eylemi gereksiz yapmaktadır. Talmud'da açıkça "Ein Mazal LeYisroel" yani "Yahudi halkı için Mazal yoktur" ifade edilmektedir. Bu, Yahudilerin Tora'yı almaları, kabul etmeleri nedeniyle bir bütün olarak Mazalot'un etkilerinin üzerine kaldırıldıkları anlamına gelmektedir.

Kelipot ve Sitra Ahra

Aşem iyidir ve Aşem'in doğası iyi olmaktır. Öyleyse Aşem neden kötülük yaratmıştır? Neden adaletsizlik dolu ve kötülerin üstün olduğu bir dünyada yaşıyoruz? Klasik Yahudi felsefesi, bu zaman üstü soruları, Aşem'in iyi olduğu, doğasının iyilik yapmak olduğu, yarattıklarına iyilik vermek, sunmak için dünyayı yarattığı şeklinde cevaplar. Aşem'in yarattıklarına verebileceği en büyük iyilik, Kendisidir.

Bu ödülü kazanmak için Aşem bizim kötü yerine iyiyi seçmek için çaba göstermemiz gereken özgür seçim arenasına yerleştirdi böylece edinilen ödül Zohar'ın bahsettiği gibi "utanç ekmeği" veya kazanılmamış ödül olmayacaktır. Böyle bir seçim, Gelecek Dünya'da ödüllendirilir; burada, ruh, tüm fiziksellikten kurtulmuş ve bu dünyadaki mücadeleleri sırasında dürüstçe bu ödülleri kazanmasının ardından Şekinah'ın Işığı'nda dinlenmektedir. Bu nedenle, kötülüklerin yaratılması, nihai ödüle doğru atlama taşı olan özgür seçim alanını korumak için bir zorunluluktur. Bu görüşte, insanın görevi, Tora ve Mitzvot'a bağlı olarak dünyanın tuzaklarından ve cazibelerinden geçmektir.

Bunlar, Gelecek Dünya'nın (Olam Habah) mutlu ödüllерinin biletleridir.

Daha önce belirtildiği gibi, Hasidism, yaratılışın nihai amacının bu dünyada Aşem için bir konut oluşturmak olduğu görüşünü vurgular.

Aşem, İlahi kaynağını gizleyen bir fiziksel yaratım yaptı, bedeni ve dünyadaki payını arıtmak ve yükseltmek için bedene bir ruh koydu. Ruh, Gelecek Dünya'da çabalarının karşılığı olarak ödüllendirilecek olmasına rağmen, yaratılışın nihai amacı bu dünyadadır. Ruhun en büyük başarısı, kendine özgü doğası hayvansal olan maddi ve kaba bedeni almak ve bunu karanlığı ışığa, acıyı tatlılık haline dönüştürmek için kullanmaktır. Ruhun kendisi bozulmamış ve kutsaldır ve düzeltme gerektirmez. Yaakov'un merdivenden öğrendiğimiz gibi, ruhun bu dünyaya iniş amacı yükselmektir. Burada, Gelecek Dünya'da elde edemeyeceği bir şeyi başarmaktadır. Tüm dünyaların en alt katında olmakla birlikte, yaratılıştaki Aşem'in amacına ulaşmak için hayvani

dürtülerini ve tutkuları yenebilir. Bu nedenle Ruh, Aşem'e gerçek anlamda hizmet edebilmek, böylece Aşem'in iradesini yerine getirmek ve bu dünyada İlahi Olan için bir yer, bir Dirah BeTachtonim yaratmak için çabalamaktadır. Şir HaŞirim'de (Ezgiler Ezgisi) Kral Şlemo (Süleyman) bu hali "siyah, ama güzel" olarak tanımlamaktadır. Ruh bu dünyanın çaresizliğine ve karmaşasına inerken, inişin amacının çıkış olduğunu anlar.

Bedenin içine iniş karanlık, ancak yaratılıştaki amacın yerine getirilmesi açısından güzeldir. Bu açıdan bakıldığında, kötücül kuvvetlerin varlığının, bir Dirah BeTachtonim yaratma arayışında en büyük zorluğu ortaya çıkardığı sonucu çıkmaktadır. Karanlık ne kadar büyük ve kötülüğün kuvvetleri ne kadar güçlü olursa, o karanlığın ihtişama dönüşümü o kadar parlak olmaktadır.

Kabala, kötülüğü tanımlamak için Kelipah terimini kullanmaktadır. Sözlük anlamı olarak Kelipah, bir meyvenin kabuğu gibi "kabuk" anlamına gelir.

Bir portakal, koruyucu bir kabuğa sahip değilse suyunu içinde tutmaz. Ancak portakalı yediğinde kabuğu atar. Kabuk yalnızca meyveyi korumak için vardır. Aynıısı kötülerin varlığı için de geçerlidir. Hasidizm, "iç istek" (Pnimityut HaRatzon) ve "dış istek" (Chitzoniut HaRatzon) terimlerini kullanır. Bir kişi işe gidince, hayatını kazanmanın tüm ayrıntılarıyla ilgilenir. Bununla birlikte, yalnızca dış isteği ile ilişki içerisindedir. İç arzusu ise gerçekte istediği şeyleri yapmak için para kazanmaktır. Kelipah'ın varlığı Aşem'in dış isteğine bağlıdır, oysa KeduŞah (kutsallık) Aşem'in iç isteğinden kaynaklanmaktadır.

Kabala, bu dünyadaki her şeyi Sitra D'KeduŞah'ya (kutsallık tarafı) veya Sitra Achra'ya (Saf olmama tarafı) ayırır; kelimenin sözlük anlamı ile "diğer taraf" veya Kelipah tarafını ifade eder. Ortasındahiçbir şey yoktur - her düşünce, konuşma, eylem ya da yaratılışın kaynağı ya KeduŞah'ta ya da Kelipah'tadır.

Kutsal taraf, Aşem'in kutsallığının kendisini tamamen O'na feda eden şey üzerine ya yukarıdaki melekler örneğinde olduğu gibi fiilen, ya da her Yahudi'nin özveriyle kendisini Aşem'e teslim etme kapasitesi durumundaki gibi potansiyel olarak inerek genişlemesi ve ikamet etmesidir. Bilginlerimizin, bir kişinin oturup Tora'yı öğrendiğinde Şekinah'ın üzerine indiğini söylediklerinde kastettiği budur. Bununla birlikte, Aşem'e teslim olmayan ayrık bir varlık, yaşam gücünü kutsallığın iç isteğinden almaz. Daha ziyade, yaşam gücü, sonunda Işık'ın varlığın içerisinde sürgün halinde kapatılacak kadar azalması için sayısız daralmalar, büzülmeler ile derece derece inmesi ile haberi olmadan verilir.

Kabalah, Kelipat'ın iki farklı tipini de tasvir etmektedir: Kelipat Nogah - kelimenin sözlük anlamıyla "aydınlatılabilen Kelipah" ve ŞaloŞ Kelipot Hatmayot - "üç tamamen saf olmayan Kelipot". Kelipat Nogah yükseltip rafine edilebilirken, üç Saf olmayan Kelipt'un düzeltilmesi ya da kurtulmasının tek yolu bunların yıkımıdır.

Peygamber Hezekiel'in savaş arabasında üç saf olmayan Klipot'a "kasırğa", "büyük bulut" ve "alevli bir ateş" denirken, Kelipot Nogah "etrafındaki yarı saydam [nogah]" olarak tanımlanır. Üç saf olmayan Kelipot'tan koşer olmayan canlıların hatta yenmesi

yasak olan bitkilerin örneğın Orlah'ın (bir ağacın ilk üç yılki meyvesi) ruhları akar ve çıkar. 365 yasak buyruk ve yan dallarına ilişkin tüm eylemlerin, konuşmaların ve düşüncelerin varlığı ve yaşam enerjisi de bu Kelipot'tan akar. Kutsal alana giren her şeyin, kutsal olmayan alanda zıttı vardır. Benzer şekilde, fiziksel dünyadaki her şeyin varlığını ve yaşamı enerjisini aldığı ruhsal bir karşılığı vardır. Yahudilerin Nefeş HaBehamit'i, koşer canlıların ruhları, cansız dünya ve yenmesine izin verilen bütün bitkisel alem, yasaklanmamış dünyevi her hareket, konuşma ve düşünce, İlahi Olan uğruna olsun ya da olmasın, tümü Kelipat Nogah'dan kaynaklanır.

Aşem her şeyi karşıtı ile yaramıştır. Bir Yahudi iki farklı ruhun birleşimidir. Kaynağı üst Sefirot'da olan, on ruhsal güçten oluşan Nefeş Elokit, ve yine on ruhsal gücü olan Nefeş HaBehamit ile yan yanadır. Nefeş Elokit'in ruhsal güçleri, Keduşah için çalışırken, Nefeş HaBehamit'in ruhsal güçleri Kelipah için çalışmaktadır. Bu iki ruh, bir kişinin ruhunun "giysileri" olarak adlandırılan düşüncelerini, konuşmalarını ve hareketlerini kontrol etmek için yarışır. Bir kişi sürekli olarak ruh kıyafetlerini Keduşah ya da Kelipah giysileri ile taşıma konusu ile karşı karşıya kalır. Bir kişinin zihninin kontrolünü Nefeş HaBehamit eline geçirirse, ruhunun giysileri hayvani dürtülerin saf olmayanları ile kirlenebilir. Bu saf olmayanlar ise faydasızdır ve ruhu mahveder.

Bu dünyadaki her şeyin yüksek alemlerde bir kaynağa sahip olduğunu açıkladık. Yüksek alemlerdeki Kelipot ve Sitra Achra'nın kaynağı nedir? Kötü, iyi olan Aşem'den nasıl çıktı? Tzimtzum ile ilgili bölümde, ilk Tzimtzum'dan sonra Kav dünyaları yaratmak için boşluğa gönderildiğini ve Atzilut, Beriah, Yetzirah ve Assiyah adlı dört dünyanın oluşumunu açıklamıştık. Bununla birlikte, gerçekte Atzilut'un ortaya çıkışı, Kaos Dünyası (Tohu) adı verilen bir başka aşamadan sonra gerçekleşmiştir ve Kelipah'ın yaratılışı bu dünyadan çıkmıştır.

Aşağıdaki sunum, Arizal'ın öğretilerine dayanmaktadır ve Şevirat HaKelim "Kaplarn parçalanması" olarak adlandırılır. Midraş, bu dünyanın yaratılmasından önce Aşem'in başka dünyaları yarattığını ve onları yok ettiğini belirtmektedir.

Açıktır ki, Aşem'in onları yaratmasında bazı yararlar vardı ve bunları yok etmesi için de bazı iyi nedenler vardı. Arizal, bunların fiziksel dünyalar olmadığını, ruhsal alemler olduğunu açıklar. Yaratılan ilk dünya, "Kaos Dünyası" idi; Bereşit (Yaratılış) 1: 2'deki "Aşem'in gökleri ve yeri yaratmasının başında, dünya Tohu Vavohu - kaotikti ve boştu". Tzimtzum ve Sefirot ortaya çıktıktan sonra Sefirot, Kaos Dünyasında birbirleriyle ilişkisi olmadan, bireysel olarak var oldukları şekilde dizilmişti. Hesed, saf Hesed idi ve Gevurah ile hiçbir ilişkisi yoktu. Kaos Dünyasının dayanıksız Kaplarına giren Işık, "dayanaksız Kapları" (Kelim Muatim) taşkın altında bırakacak "çok yoğun ve şiddetli Işıklar" (Orot Merubim) idi. Neticede, Kaplar parçalandı. Bu durum, bir milyon voltluk elektrikle 60 Wattlık ampul çalıştırmakla karşılaştırılabilir. Kaos Dünyasının büyük bir avantajı vardı, zira parlaktı ve yoğun Işıklarla doluydu. En büyük dezavantajı, her Sefirah'ın bencil olması ve bütün Işık'ı kendisi için istemesiydi, diğeriyle paylaşmıyor veya birlikte bulunamıyordu. Bağımsızlık ve egonun kökeni bu nedenle Kaos Dünyası'ndan kaynaklanmaktadır.

Böyle bir dünya var olamazdı, yok edildi ve çok daha iyi bir Düzeltme-İslah Dünyası (Tikkun) inşa edildi. Düzeltme Dünyasında, her Sefirah birbiriyle ilişkili ve birbirine bağlıdır.

Hesed içerisinde Gevurah'ı ve Gevurah Hesed'i içerir. Bu karşılıklı ilişki geniş kaplar ve daha az yoğun "küçük ışıklar" (Orot Muatim) ile birleştiğinde varolabilecek bir dünya yarattı.

Düzeltme hali, tüm uzuvları arasında ahenkli ve simbiyotik bir ilişki bulunan bir insana benzetilir. Kabala'da Sefirot'un "Çemberler" (Igulum) ya da "Doğrusal" (YoŞer) şeklinde dizildiği tartışması vardır. "Çemberler" ve "Doğrusal" terimleri Kaos ve Düzeltme ile eş anlamlıdır. Kaos'ta, Sefirot, eş merkezli olarak dizilmiş olup, her çember diğeriyle temas halinde değildir. Doğrusal'da Sefirot, dengeli bir ilişki içeren bir insan şeklinde dizilir.

Kaos Kapları parçalandığında, 288 kıvılcım seviyelerinden "düştü" ve daha düşük yaratılış seviyelerine gömüldüler. Aşağıya düştükçe daha da küçük parçacıklara ayrıldılar. Düşmeye devam ettikçe, bencil kökenleri nedeniyle çok fazla sayıda ve daha kaba hale geldiler. Daha rafine edilmiş kıvılcımlar Atzilut'ta özümserken, diğerleri, bu seviyelerin "kötü" (veya bağımsız) bölümlerini oluşturacak oldukları Beriah ya da Yetzirah dünyalarına düştüler. En kaba kıvılcımlar Assiyah'a düştü ve sonunda Kelipot'u yarattı.

Kapların Parçalanması'nın İlahi planda kazara gerçekleşmiş bir kusur olmadığı unutulmamalıdır. Aksine bu süreç, insana özgür seçim yapma ve bir Dirah BeTachtonim yaratma mücadelesine sebep olan kötülüğün yaratılmasına izin verdi. Ayrıca, Kelipah'da gizlenmiş olanlar, Kaos Dünyasının orijinal ışıklarıdır. Bir kişi Kelipat Nogah'ı ya da üç saf olmayan Kelipot'u imha etme ya da TeŞuvah yoluyla dönüştürdüğünde, o ışıkları serbest bırakır. Her maddi öğede, bu maddi öğenin İlahi Olan'ın uğruna kullanılması durumunda serbest bırakılan kutsallık kıvılcımları vardır. Bazı kıvılcımların biri tarafından serbest bırakılması için yüzlerce, hatta binlerce yıl beklemesi gerekebilir. Bu görev Birur Nitzoztot ya da "Kıvılcımların Artırılması (Rafine Edilmesi)" olarak adlandırılır.

Bu arıtmanın bir örneği, yemek yemektir. Beden ve ruh gıda ile bir arada tutulur. Her koşer gıda maddesi, Tora öğrenmek ve Mitzvot'u yerine getirmek amacıyla sağlıklı olmak için yemek gibi İlahi Olan'ın uğruna tüketildiğinde serbest bırakılan, salınan kutsallık kıvılcımlarını içerir. Düzeltme Dünyası'ndan kaynaklanan ruh, kökleri Kaos Dünyasında olan bu kıvılcım ile beslenir. İnsan gıdaya bağımlıdır, çünkü ruhu, Kaos Dünyası'ndan kaynaklanan kutsallık kıvılcımlarını içeren yiyecek ile beslenir. Unutulmamalıdır ki, yiyecek eğer İlahi Olan'ın uğruna tüketilmiyorsa, Tora öğrenmesi veya diğer Tanrısal meşguliyetler için yiyeceklerden elde edilen enerjiyi beden kullanana kadar, yiyecek Kelipat Nogah'da kalır. Bununla birlikte, koşer olmayan gıdalar, tüketen kişi kutsal davranışa geri dönene kadar ve böylece geriye dönük olarak yüceltilene kadar veya Aşem'in Kendisi kıvılcımların yükselmesini sağlayana dek Kelipah olarak kalır.

Dünyanın nihai arıtılması, Maşiah ve sonrasındaki Diriliş, Aşem'in "dünyadaki saf olmayan ruhu kaldıracığı" zamanda gerçekleşecektir. Bu dönemde Kelipot'un tamamı kaldırılacak ve İlahi Hizmet, KeduŞah aleminde sonsuza dek yüceltilecektir. Bu dönem genellikle dinlenme günü olan Şabat'a benzetilir. Yahudi yasalarına göre, Şabat'ta yalnızca Şabat öncesi hazırlanan yemek yenebilir ve Şabat'ta hazırlanan yemeği yemek yasaktır. Maşiah dönemi ve sonrası Şabat ile kıyaslandığı için şu an "hafta içi"nde yaşıyoruz. Şimdi, tadına o gün bakacağımız, nihai Şabat için hazırlanma, İlahi Olan için bu dünyada bir ikamet yeri inşa etme, çalışma zamanıdır.

Derin Gerçeklik

Hahambaşı Sir Jonathan Sacks Cambridge Üniversitesi'nden felsefe mezunudur. Aşağıdaki hikayeyi anlatıyor:

Mezun olduktan sonra, yeşiva'da İsrail'deki Kfar ChaBaD'de eğitim almak için biraz zaman harcadı. Bir vesileyle, Hasidizm'i Kfar'da doğup büyümüş olan bir genç öğrenciyle birlikte çalışıyordu. Hasidizm öğrencisi genç, yaptıkları çalışmaların ortasında Hahambaşı'na döndü ve "Sen ve ben arasındaki farkın ne olduğunu biliyor musun? Sen bütün gün Tanrı'yı düşünüyorsun ve ben ise bütün gün kendimi düşünüyorum!" Hahambaşı bu ifadeyle biraz şaşkına döndü. Eğitim arkadaşına sordu: "Elbette, bu izole hasidik köyde yetiştirildin, dürüstlerin öyküleriyle ve imanla beslendin. Bütün gün Tanrı'yı düşünmeliydin. Ben ise seküler felsefenin kalesinde eğitim gördüm. Bütün gün kendimi düşünmeliydim!" Öğrenci yanıtladı: "Fikrimi anlamadınız. Üniversiteye gittiniz ve var olduğunuzu bilen felsefe dalında bir derece aldınız. Tek sorunuz acaba Tanrı var mıdır idi. Bu nedenle, bütün gün Tanrı'yı düşünüyorsunuz. Ben, Kfar ChaBaD'de büyüdüm, bir Tanrı'nın var olduğunu biliyorum. Tek sorum, resme nerede uyarım, Tanrı'nın isteğini nasıl yerine getiririm? Bu nedenle bütün gün kendimi düşünüyorum!"

Bu hikaye, Kabala'nın Daat Elyon (Üst bilgi) ve Daat Tachton (dünyevi-yeryüzüne ait bilgi) olarak tanımladığı konuları kapsıyor. Veya basitçe, yukarıdan bakış ve aşağıdan bakış. Aşem'in bakış açısına göre O vardır ve biz sadece O'nun İlahi yaratıcı enerjisinin son derece küçük bir tezahürüyüz. Bu Daat Elyon'dur. İzim hakkımızdaki bilgisi O'nun Kendisi hakkındaki bilgidir. Bizim bakış açımızdan, biz ve dünyamız vardır - bütün soru Aşem'in dünyamıza nasıl uyduğudur.

Bu Daat Tachton'dur.

Daat Elyon görüşünü ele alalım. Sonsuz enerjinin maddi dünyayı yaratmak için zincir düzen içerisinde derece derece nasıl yoğunlaştığını anlatmıştık.

Bu enerji, fiziksel dünyayı yaratacak ve canlandırabilecek şekilde paketleninceye kadar daraltılan ve yoğunlaşan çeşitli dönüşümler ve filtrelerden geçmiştir. Albert Einstein bize $E = Mc^2$ 'yi öğretti. Kuantum mekaniğini anlamasak bile, bu eşitlik, bize enerji ile kütle arasında bir ilişki olduğunu ve kütlelerin bir enerji şekli olduğunu anlatır.

Örneğin bir bardağı alın. Bardak neden yapılır? Camdan. Cam nedir? Silisyum ve oksijen moleküllerinin bir araya gelmesidir. Moleküllerden neden oluşur? Moleküller atomlardan oluşur. Atomlar nedir? Atomlar, protonlar, nötronlar ve elektronlardan oluşur. Atom altı parçacıklara, daha derine gittikçe, en küçük kütleli en küçük parçacıkların birer enerji biçimleri olduğunu ve bunların kütleleri ile enerjileri arasında bir ilişki olduğunu buluruz.

Kabala bu enerjiyi İlahi yaratıcı enerji olarak adlandırır. Bu, her fiziksel nesnenin onu yaratan enerjinin bir biçimi olduğu anlamına gelir. Dünyamıza bu bakış açısı ile bakarsak, yaratılışta çeşitlilik ve çok türülük olduğunu, en küçük kum tanesinden en büyük balınaya kadar değişen yaratılmış varlıkları görürüz. Bununla birlikte, gerçekte, bu görünen yaratım dizisi aslında Tanrı olarak adlandırdığımız birleşik tek bir yaratıcı gücün bir tezahürleridir. Bu enerjiyi asıl haliyle algılamamızın tek sebebi, birçok kat elbise giydirilmiş, gözümüze kimyasal ve fiziksel dokular bakımından zengin gelen çok çeşitli bir dünya yaratmasıdır. Gerçekten, herhangi bir gaz, sıvı ya da katıyı atom altı öz yapısına kadar indirecek olursak, yaratılışı canlandıran sade İlahi yaratıcı enerjiyi algılarız.

Kabala, maddenin tinselliğini farketmemizi ve tanımamıza yardımcı olur. Her fiziksel nesnede, cansız bile olsa, onu yaratan bir yaratıcı kuvvet, varoluşun eski durumuna yani yokluğa ya da hiçliğe geri dönmelerini sürekli olarak engelleyen bir kuvvet olan "ruh" vardır. Tanrısallığın bu "kıvılcımı", her şeyin gerçek özü ve her şeyin gerçekliği olan bu kıvılcım, fiziksel madde kutsal bir amaç için kullanıldığında veya Mitzvah'ın yerine getirilmesinde Yaratıcı'nın isteğine uygun olarak serbest kalır ve açığa çıkar. Şema Yisrael'in duasının anlamı budur. "Dinle İsrail, Tanrımız Aşem, Aşem Tek'tir" dediğimizde, bu sadece tek tanrıcılığı ifade etmez, aynı zamanda; Aşem olarak adlandırdığımız, tanıklığını ettiğimiz tüm çeşitliliği ile dünyayı sürekli olarak yaratan birleşik Tek varlığı da ifade eder. Aşem, yaratılışta olup bitenlerden haberdardır; çünkü onu her saniye yokluktan yaratmaktadır. Dünyayla ilgili bilgisi, Kendisi hakkındaki bilgidir.

Aşem'in Birliği kavramına dayanan Yahudi Yasası'na göre, Şema Yisrael'i söylerken "Ehad" kelimesinin üç İbranice harften oluştuğunu aklımızda tutmalıyız: Alef, Het ve Dalet. Alef harfi sayısal olarak birdir ve Aşem'i temsil eder. Dalet sayısal olarak dört yönü temsil eden 4 sayısına eşittir. Het harfi, sayısal olarak yedi gökyüzü ve Dünya'yı temsil eden 8 sayısına eşittir. "Ehad" kelimesini telaffuz ederken, Dalet-tüm yönlerin, Het'lerinin tamamının, Yedi göğün ve dünyanın, Ehad-Bir Aşem tarafından yapıldığını düşünürüz.

Bir kişi konuştuğunda, söylenen her kelime düşünce sürecinin bir bölümünü temsil eder. Zihinde kendini ifade eden ruhsal güçlere ait giysilerdir. Tüm konuşma süreci bir daralma ve yoğunlaşmadır ve yaratım zinciri düzeninin metaforudur.

Önceki bölümlerde tartışıldığı gibi, Kabala, Yaratılış Kitabı'nda bulunan on sözden kaynaklanan İlahi yaratıcı enerjinin, İbranice alfabesinin harfleri biçiminde yapılandırıldığını ve yaratma zinciri düzeninde aşağı aktığını açıklar.

Alef Bet'in her harfi belirli bir enerji düzenini temsil eder; birleştirildiklerinde fiziksel biçim oluşturabilirler.

Bu, yaratılışta kullanılan konuşma metaforunu açıklar: "Ve Tanrı, Işık olsun dedi." Aşem, Yaratılış Kitabı'nın birinci bölümünde sıralanan on söz ile yaratmıştır. Kabala'ya göre, konuşma metaforu sadece bir antropomorfizm (insanbiçimcilik) değil, tamı tamına bir ifadedir. Aşem, "Işık olsun" dediğinde, "Or" (ışık) kelimesini oluşturan Alef, Vav ve Reş harflerine sonsuz enerjinin yoğunlaşması ve daralması meydana gelir. Alef, Vav, Reş harfleri, fiziksel ışık yaratacak tüm yaratıcı İlahi enerjiyi içerir. Harflerle yaratılış bilgisi, tüm yaratıkların ruhsal kaynağını algılayarak, onlara yaratıcı enerjinin akışını anlatan isimler veren Adam tarafından biliniyordu.

Harflerin kombinasyonu aracılığı ile yaratılışa, Sefer Yetzirah'ın bir tuğla bir ev, iki tuğla iki ev, üç tuğla altı ev, dört tuğla evler inşa edebilir diye belirttiği ifade ile atıf yapılır. Matematiksel formül basittir. İki tuğlanız varsa, örneğin Alef ve Bet, iki ev inşa edebilirsiniz, yani Alef, Bet veya Bet, Alef sırası ile yazabilirsiniz. Üç tuğlanız varsa, 6 ev oluşturabilirsiniz (3 x 2 x 1). Dört harf 24 ev oluşturabilir (4 x 3 x 2 x 1). Dahası, son harfleri ve "At BaŞ" adı verilen harflerin değiştirilebilir olma olasılığını göz önüne alırsak (Alef -Taf ve Bet-Şin değiş tokuşu), inşa edebileceğiniz ev sayısı çok fazladır.

Sefer Yetzirah, dünyanın aracılığı ile yaratıldığı 231 kapıdan bahseder. Buna bir daire çizerek ve Alef Bet'i çevresine yazarak ulaşılır. Eğer biri Alef ve Gimel'i bir çizgiyle birleştirir, sonra da Dalet'i birleştirirse ve sırasıyla tüm harflerle devam ederse, toplam 231 doğruya sahip olursunuz. 22 harfi birbirine bağlayan 231 doğruya "231 kapı" adı verilir. Bunun anlamı, yaratımın giriş kapılarının İlahi güçleri temsil eden harf kombinasyonları aracılığı ile olduğudur. İlk dönem Kabalistlere göre, 231 kapının ipucu "İsrail" ismi içerisinde verilmişti. İsrail, İbranice olarak YiSRAeL olarak yazılır. Bu harfler ile aynı zamanda " 231 var" anlamına gelen YeŞ RLa da yazılabilir. Bu harfler, Reş, Lamed ve Alef'in toplam numerik değeri 231 'dir. Midraş, yaratılışın başlangıcında "İsrail düşünce olarak varoldu" demektedir. İsrail ismi, yaratılışın gerçekleştiği bu 231 kapı aracılığı ile olduğunu ima etmektedir. Bazı Kabalistler, bu 231 kapıyı Tzimtzum'dan kalma kalıntı (Reşimu) kelimesinin harfleriyle tanımlarlar.

Sefer Yetzirah, dünyanın 32 bilgelik yolu ile yaratıldığını belirterek başlar. 32 sayısı, sadece Alef Bet'in 22 harfine ilave olarak 10 Sefirot'tan oluşur. Kabala'da, Atzilut dünyasındaki Malkut Sefirası'na "Aşem'in ağzı" denir. Bu ağızdan, Yaratılış Kitabında bulunan yaratılışın on sözünün çıktığı söylenir. Herbiri Sefirot'tan gelen bir akışı temsil eden harf kombinasyonları, bu zincirden aşağı yayılır. Her aşamada, bu dünyada fizikseliği yaratana kadar güçleri azaltılır ve yoğunlaşır. Baal Şem Tov, Aşem'in dünyayı yaratmak için kullandığı kelimelerin sadece bir kez söylenmiş olduğunu değil, her an devamlı söylendiğini açıklar. Diğer bir deyişle, Yaratılış'ın on ifadesi sadece tarihsel bir olay değil, devam eden bir dinamiktir ve her yaratılmışı canlandıran İlahi yaratıcı enerjinin sürekli akışını temsil eder. Aşem bir an için yaratıcı enerjisini yaratımdan geri çekerse, dünya var olmayı bırakacaktır. Aşem bu harflerle yapılandırılan enerjiyi geri çeker ya da mecazi olarak "Işık olsun" sözlerini söylemekten vazgeçerse, ışık ortadan kalkacaktır.

Aşağıdaki kısa öykü bu konuyu tasvir eder. İki arkadaştan biri bir tartışma sonrasında arkadaşına sorar: "Aşem oturduğumuz masayı nasıl yok edebilir?" Arkadaşı, Aşem'in masayı yakıp yıkması için bir ateş topu gönderebileceğini söyleyince, soruyu soran kişi kalacak olan külleri sorar. Aşem'in külleri yedi denizin üzerine yayacak bir kasırga göndereceğini söyler. "Suda yüzen küllere ne oldu?" diye sorar. "Aşem, denizin tüm balıklarını külleri yemeye gönderir." diye cevap verince "Evet ama balıkların karnında kül hala var olacaktır" diye tekrar sorar. Bunun üzerine arkadaşına döner ve ona kendi fikrini sorar: "Aşem masayı yok etmek isteseydi, basitçe yaratmayı bırakırdı" der. Daat Elyon açısından, dünya bu nedenle, İlahi yaratıcı enerjinin devam eden sürekli akışının bir tezahürüdür ve Aşem isterse bu enerjiyi geri çekecektir. Dolayısıyla, fiziksel varoluşun tümü bağımlı bir varoluştur. Ancak Aşem, var olması için yaratılıştan tamamen bağımsızdır.

Üstelik, Aşem'in kozmosun yaratılmasında harcadığı tüm enerji, O'nun sonsuz gücünün sonsuz derecede küçük bir bölümüdür. Önceki bölümleri temel alarak, şimdi Yaratıcı'nın büyüklüğünü tam olarak anlamamıza yardımcı olmak için meditatif bir süreç başlatabiliriz. Öncelikle, biri muhteşem fiziksel oluşumlara bakmalı ve Aşem'in görkemini bu dünyaya nasıl giydirdiğini görmelidir. Sonra bu dünyadaki her şeyin önce yıldızlar sonrasında Yetzirah dünyasındaki melekler tarafından etkilendiğini düşünmelidir. Meleklerin hizmet edişini, İlahi Olan'ın önünde nasıl tamamen yok, erimiş durumda durduklarını düşünmelidir. Daha sonra İlahi Taht'ın dünyasına Beriah dünyasına yükselmeli ve nihayet Atzilut dünyasında tamamen hüşu içerisinde durmalıdır. Daha sonra Atzilut'un en üst seviyesinin dahi, Or Ein Sof'ın ışığının küçük bir kısmı, Memale Kol Almin'in ışığı olduğunu düşünebilir.

Bu tür bir meditasyon, birini Atzmut Ein Sof (sonsuz ışığın özü) ile yüz yüze getirir.

Büyük Meclis'in Adamları bu meditasyona karşılık gelecek şekilde günlük dualarımızı yapılandırmıştır. Öncelikle, sabah kutsamalarını okuruz ve Aşem'e günlük işlevlerimiz için teşekkür ederiz. Daha sonra, Aşem'e karşı ateşli bir sevgi ile tüketilecek olan kendi Nefeş HaBehamit'imize (içimizdeki hayvansılık) yakınlaşmamızın gerekliliğini tasvir eden fedakarlıkları, kurbanlıkları (korbanot) okuruz. Pesukei D'Zimrah okuduğumuzda Aşem'in dünyadaki görkemini, heybetini anlatan övgüleri söyleriz. Sonra, Yetzirah dünyasına yükselir ve Melekler'in hizmetini anlatırız. Şema'yı okurken Beriah dünyasına yükselir ve Aşem'in Birliği' üzerinde meditasyon yaparız. Ardından Atzilut dünyasında, Amidah'ta hüşu içerisinde dururuz. Or Ein Sof'dan sonraki Tzimtum'dan sonra gelen Atzilut dünyasında meditasyon yaparız. Son olarak, istekte bulunan bir çocuk gibi Aşem'e, bize yaratılıştaki rolümüzü, İlahi amaç doğrultusunda maddi imkanı bize vererek, bu dünyada Aşem için bir konut yapabilmemiz için fiziksel rızık, yaşam dayanağı vermesini isteriz.

Dua Merdiveni

Sabah Duası	Yaratılış Seviyesi
Amidah	Atzilut (Yayınım - Emanasyon Dünyası)
Şema Yisrael	Beriah (Yaratım Dünyası)
Meleklerin Hizmeti	Yetzirah (Biçimlendirme Dünyası)
Pesukei D'Zimrah (Övgü sözleri)	Assiyah (Eylem Dünyası)

Bu yükseklikten inişe başlarız veya bu aleme yeniden giriş yapmaya başlarız. İlk önce, tövbe dualarını Tachanun'u okuruz. Çok yakınlaşmış olduğumuz, İlahi Olan'dan uzaklığımızı hissederiz ve yollarımızı düzeltmeye çalışırız. Dualarımıza devam eder, Aleinu'da doruğa çıkar, bu dünyaya yine Aşem'in krallığı tarafından egemen olunması için arzumuzu ve duamızı ifade ederiz.

Gerçek mistik, ruhsal haz yolculuklarına çıkmak ile ilgilenmez, daha ziyade, bu dünyada daha iyi, üretken ve ruhsal bir birey olmak için manevi deneyimini bu dünyaya aktarmak ve entegre etmek ile meşgul olur.

Şimdi, yaratılış zincir düzeni bilgisinin meditasyon üzerindeki derin etkisinin yararını açıkça görebiliriz.

İnsan, yaratılış merdiveni dibinde durduğunu düşünür ve bu yaratılış merdivenine bakarsa, Or Ein Sof'ın önünde tamamen yok olur. Bununla birlikte, aynı zamanda, kendisinin yaratılışın amacı olduğunu, kozmosta bir toz tanesi olarak hayati önemi olduğu düşüncesiyle memnundur. Böyle bir meditasyon, insanı gerçek bir alçak gönüllülüğe ve amacını gerçekleştirme konusunda odaklanmaya götürür.

İnsan, devam etmekte olan yaratılış ilkesini kavradığında Aşem'in yakın,içkin varlığını derinden hisseder. Dünya artık dün burada ve yarın burada olacak bir yer değil, fakat yeni bir günlük yaratımdır. Aşem, bir amaç için yeni bir dünya yaratmaktadır ve O bu amacı bildirmiştir.

O, tamamen bağımlı olduğumuz, insanın işlerini yönlendiren ve her şeye gücü yeten Varlıktır.

Bu bizi İlahi takdir (kader) ilkesine götürür (HaŞgachah Pratit). Baal Şem Tov, önceki Yahudi filozoflarından farklı olarak, İlahi takdirin cansız dünyaya da uzandığını belirtir. Sokakta bir yaprak dahi dönse bunun İlahi takdir ile olduğunu öğretir. Bu, Aşem'in rüzgar ve yaprak da dahil olmak üzere dünyayı her an yoktan yarattığına dair ilkesine uymaktadır.

Bu prensibe göre, hiçbir şey tesadüfen gerçekleşmez.

Aşem'e hizmet etmenin yollarından biri, bu İlahi takdiri kişinin günlük işlerinde görmektir. Hayatta öylesine dolaşılmaz, aksine Yukarı'dan yönlendirilir, çünkü; "Aşem, insanın adımlarını hazırlar." Bir yere gelmenin amacı, o yeri Aşem için konut haline getirmektir.

Bu felsefenin etkilerinden biri, olaylar planladığımız gibi gitmediğinde bile bunun Aşem'in isteği olduğuna ve hayal kırıklığına uğramamıza rağmen bunun nasıl O'nun isteği olduğunu görmeye çabalamaktır.

Talmud, bu nedenle kızgınlığın puta tapmaya benzer olduğunu öğretir.

Tanya'da Rabi Schneur Zalman, bir kişi sinirlendiğinde, olayların gelişiminde amacına ulaşamamış ve üzgün olduğu anlamına geldiğini açıklar. Olayların bu şekilde gelişiminin Yukarı'dan düzenlendiğini anlamakta başarısız olmak, putperestlikle aynı şeydir. Gerçek bir inanan, Talmud'un "Tanrı korkusu dışındaki her şey Tanrı'nın elleri ile gerçekleşir" sözünü anlar. Gerçekleşen her şey, bu koşullara verilen tepki haricinde, Yukarı'dan belirlenir. Tepki, insanın özgür seçimine kalmıştır.

Yaratılış'ın Amacı

"Ben yalnızca Efendim'e hizmet etmek için yaratıldım." (Bilgelerimizin Öğretileri - Pirkei Avot)

Bir zamanlar defalarca tekrar edilen "sol sağ, sol sağ" kelimeleri ile dolu bir gazete reklamı vardı. Sayfanın alt kısmında kalın harflerle şu soru sorulurdu "Ama nereye gidiyorsun?" Yaşam boyunca dolaşırken ve dalgalı denizlerde gezinirken, rotalarımız olmalı ve bir yön hissine sahip olmalıyız. Nereye gittiğimizi ve bu dünyada ne yaptığımızı bildiğimiz sürece gemiyi rotasında tutabiliriz .

Kabala eserlerinde, yaratılışın amacı ile ilgili çeşitli yorumlar sunulmaktadır. Zohar, Aşem'in dünyayı yaratmasının sebebinin "O'nu tanıyabilmemiz için" olduğunu söyler. Etz Chaim'de Rabi Chaim Vital, "Aşem, O'nun güçlerinin ve eylemlerinin eksiksiz dizisini ve mükemmelliklerini ortaya çıkarmak istediğini" yazar. Bu bölümde, Tanya 36. Bölüm'de ChaBaD'nin kurucusu olan Rabbi Schneur Zalman'ın yazmış olduğu, Midraş'tan alıntı yaparak, Aşem'in dünyayı yaratmasının sebebinin "Aşem, alt dünyalarda bir konut sahibi olmak istedi (Dirah BeTachtonim)" olduğu sözüne odaklanacağız. Bu amaçla, özellikle en alttakini yaratma amacıyla, daha alt ve üst alemleri, dünyalar zinciri düzenini yarattı.

Hasidik felsefenin sonraki çalışmalarında, bu Midraşik ifadenin her bir kelimesi şu sorularla analiz edilir:

- 1) "İstek" ile kastedilen şey nedir? Aşem'in istekleri var mıdır? Tamamlanması gereken eksik bir şeyleri mi vardır?
- 2) "Dirah" sözcüğü tam olarak ne demektir? Modern İbranicede, Dirah bir apartman dairesi yerine kullanılır. Aşem'in bu dünyada bir "daire" istemesi tam olarak ne demektir?
- 3) "BeTachtonim". Bunun anlamı, dünyanın sakinlerinin bu konutu yaratma görevidir. Bunu tam olarak nasıl yaparlar?

Bir konut oluşturma görevini gerçekleştirmek için, maddi dünyayı alıp, onu yükseltmek ve Aşem'e bağlamak gerekir. Mitzvahın yerine getirilmesinin temeli budur. Mitzvah kelimesi, "emir" anlamına ek olarak, aynı zamanda "bağlantı" anlamına gelir. Tora'nın 613 Mitzvotu, dünya hayatımızın her kademesini ve yönünü

Aşem ile bağlayabilmemizin yollarıdır. Yahudi diyet yasalarını mutfağımızda yerine getirerek Aşem'i evde hissettiriyoruz. İş ahlakını koruyarak, iş yerimizde Kendini evinde hissediyor. Şabat'ı tuttuğumuz haftalık döngüde evinde hissediyor. Dirah BeTachtonim, GaŞmiut olarak bilinen "fiziksel dünyayı" alıp "maneviyatı" (Ruchniut) içine işleyerek, maddi dünyanın Tanrısal özünü ortaya çıkarması anlamına gelir.

Bir kişinin evi sadece dört duvar değildir, aynı zamanda mobilyalar ve aksesuarları da içermektedir. Bilgili bir iç tasarımcı, evi estetik açıdan hoş yapacak ve dekore edecektir.

Aşem için konut da, Mitzvah'ın yerine getirilmesi ile yaratılan İlahi Olan için sadece bir kap olmamalı, aynı zamanda İlahi Işık ve O'nun Varlığı ile de doldurulmalıdır. Bu nedenle, Mitzvah'ın yerine getirilmesi Tanrı sevgisiyle ve hüşu ile dolu olmalıdır. Bir kişi Mitzvah'ı güzellikle sevgi ve sevinçle yaptığı zaman, konut "Tanrısalılık" (Elokut) ile aydınlanır. Bu nedenle Mitzvah, iki bölümden oluşur - eylem ve "niyet" (Kavannah). Mitzvah maddi dünya içerisinde yapıldığı için eylem fiziksel yaratım ile, niyet ise ruhsal boyut ile ilgilidir.

Bu bağlamda, Zohar'da belirtildiği üzere yaratılışın nedenleri- "yaratmış oldukları O'nu bilsinler diye" ve Etz Chaim'de "Aşem'in gerçek güçlerinin mükemmelliğini ortaya çıkarmak için" - Dirah BeTachtonim nihai amacını fiilen yerine getirmektedir. Fiziksel dünyanın nihai olarak yaratılması, maddi boyut içerisinde bir konut olması için yapılmış olsa da, bu konut Tanrısalılık ile aydınlatılmalıdır ve bu aydınlanma "onu bilerek" ve "Gerçek güçlerinin bir açığa çıkması" ile gelir. Açıkarsak: Aşem, her şeye gücü yeten olarak, fiziki dünyayı ara aşamalar olmadan ve zincir yaratılış düzeni olmadan da yaratabilirdi. Bununla birlikte, Kabala'ya göre, Aşem dünyayı belirli bir düzende, öncelikle Or Ein Sof'u, daha sonra da daha yüksek alemleri ortaya çıkarmış ve nihayetinde gizlendikçe gizlenerek bu dünyayı yaratmıştır. Seder HiŞtalŞlut'u yaratmasının amacı, bizim bu düzen zincirine bakıp, Aşem'in büyüklüğünün sonsuzluğunun ve enginliğinin üzerinde meditasyon yaparak, tefekkür ederek böylece bize büyük bir sevgi ve müthiş hisler ilham etmesidir. Öz sonuç, bu dünyadaki Mitzvah'ı yerine getirmemizin "O'nu bilerek" ve "sevgiyle" (Ahavah) ve "hüşu" (Yirah) ile iç içe olması ve böylece konutun aydınlatılmasıdır.

Şimdi Midraş'ta kullanılan "arzu" kelimesine odaklanabiliriz. Yaratılış için mantığa dayanan bir sebep olsaydı, yaratılışın ve yaratılmış olanların yaratma nedenini yerine getirmek için gerekli ve zaruri olduğunu hissetmeleri mantıklı olacaktı. Bu amaçla Midraş bir "arzu" fikrini ortaya koyar. "Arzu" kelimesi, Yukarı'ya herhangi bir fiziksellik atfetmez, bunun yerine anlamı, yaratmanın en temel sebebinin Aşem'in bir "arzusu" olduğunu, herhangi bir mantık sebebi yüzünden olmadığını ifade etmektir. Bu arzuyu yerine getirdiğimizde bu, herhangi bir bencil duygu yüzünden değildir; bütün amacımız sadece Aşem'in iradesini yerine getirmektir, çünkü bu Aşem'in isteğidir. Rabi Schneur Zalman, "Bir kimseye neden bir şeyi arzuladığını soramayız, çünkü bu mantıkla açıklanamaz" demişti. Yaratılışla ilgili olarak da Aşem dünyayı yaratmaya karar verdiğinde bu bir eksiklikten kaynaklanmıyordu. Aşem, Dirah BeTachtonim'i istedi ve bize bu görevi yerine getirme ayrıcalığını verdi. Bu, bizim anlamsız bir görevi yerine getirdiğimiz anlamına gelmez; çünkü Aşem iyiliğin özüdür ve cömert bir varlığın doğası cömertliğini sunmaktır. Aşem'in bize verebileceği en

büyük hediye Kendisidir. Bu nedenle, bize bu iyiliği verebileceği bir dünya yaratmak "istiyordu". Fiziksel dünyanın yaratılması ve DirahBeTachtonim'in yapılması yoluyla yaratılmış olanlar Aşem'in Kendisi'nin açığa çıkmasının, ilhamının, ifşasının alıcıları olabilir.

Bununla birlikte, bir Dirah BeTachtonim yapma görevi zorlu, belirli zorluklar olmadan mümkün değildir. Bedeni ve arzularını vurgulayan bir doğaya sahip bir dünyada yaşıyoruz. Tanya açısından, dünya Kelipot ve Sitra Achra ile doludur. Görevimizi yerine getirmek için bize hangi araç verilmiştir? Kral Şlemo (Süleyman) "İnsanın ruhu Aşem'in kandilidir" der. Bu ayetin anlamı, Manevi karanlığı aydınlatacak bir mum gibi davranması için Aşem'in insan ruhunu bu dünyaya göndermesidir. Ruh bu dünyaya gelmeden önce, bilgelerimizin tarif ettiği gibi "Görkemin İlahi Tahtının altında yontuldu" Kabalistik olarak bu, ruhun yüksek dünyalarda ikamet ettiği anlamına gelir. Aşem, Dirah BeTachtonim amacına ulaşması için insanın ömrünün kısa bir süresi boyunca ruhu dünyaya gönderir. Ruh bu dünyada kaldıktan sonra, göklerdeki mekanına döner ve yaptığı işler için zengince ödüllendirilir. Bilgelerimiz, bu dünyanın tüm zevklerinin, Gelecek Dünya'daki bir anlık zevke dahi eşit olmadığını belirtirler.

Bilgelerimiz bu ödüle "Şekinah ışınları altında olmak" derler. Bu, dünyada yaşanabilecek Tanrısallık deneyiminden çok daha büyük bir deneyimdir.

Örneğin, bir ruh Yetzirah dünyasında bulunan alt Eden Bahçesi'ne girerek ödüllendirirken, layık olanlar Beriah dünyasındaki üst Eden Bahçesi'ne girebilir. Her dünya içerisinde çok sayıda seviye vardır ve her bir ruh, bu dünyadaki çabalarıyla orantılı olarak İlahi ifşanın belirli bir ölçüsü ile ödüllendirilir.

Bu nedenle, ruhun iniş amacının iki yönlü olduğunu söyleyerek özetleyebiliriz:

A) Bu dünyaya inişle ruh, Eden'in Bahçesi'nde iniş öncesi olduğundan daha yüksek bir seviyeye ulaşabilir. Bu, özellikle Kelipot dolu bir dünyada cisimleşmiş bedeni giyerek elde edilir. Bu süre içinde ruh, babasından ayrılmış ve yeniden bir araya gelmeyi arzulayan bir oğul gibi kaynağını arzular. Bu özlem duyguları, baba ile oğul arasında derin bir bağ oluşturur ki bu ruh göksel evine döndüğünde gerçekleşir ve ruhu daha üst seviyeye çıkaran duygular budur. Bu nedenle, inişin amacı çıkıştır. Bu açıdan bakıldığında, ruh söz konusu olduğunda, bu dünya yalnızca Gelecek Dünya için bir basamaktır.

B) Ruh, kendisini düzeltmeye ihtiyaç duymaz; çünkü ruh, Tanrısallığın bir kıvılcımıdır. Bununla birlikte, bedeni ve fiziksel dünyayı arıtarak yaratma amacını yerine getirmek için dünyaya gönderilmiştir. Bu nedenle, bu iniş, Gelecek Dünya'da ruhun yükselişine yönelik değil, daha çok kişinin inişi, beden içinde ortaya çıkacak bir yükseliş amacı taşımaktadır. Bu yükseliş ile yaratılış amacına ulaşır ve ruha da büyük fayda sağlar. Aslında ruh, beden içerisinde, Gelecek Dünya'da ortaya çıkacak belirsizlerden fazlasını kazanabilir.

Açıklarsak: Ruh, Eden Bahçesi'nin dolaysız ifşalarından çıkarılıp manevi bir çöle maruz kaldığında, hayatta kalmak için, ihtiyaç duyduğu özüne ait en derin düzeyleriyle temas kurar. Bu, sahip oldukları insanüstü kaynaklar konusunda hiçbir fikre sahip

olmadıkları halde bunları kullanarak korkunç sıkıntılardan kurtulmuş insanların öyküleriyle karşılaştırılabilir. Benzer şekilde, maddi ve fiziksel dünyayı dönüştüren tek güç Atzmut'tur - Aşem'in özüdür. Yokluktan bir şey yaratma gücü yalnız Atzmut'un gücüdür ve yoktan varedilmiş bir şeyin tamamen kavranması ve anlaşılmasını sağlayan da Atzmut'un gücüdür. Zohar, İsrail, Tora ve Aşem'in Bir olduğunu belirtmektedir. Bu, Aşem'in bir parçası olan Nefeş Elokit'in, ruhsallığa tam anlamıyla zıt fiziksel bir dünya içinde dahi olsa, Tanrısallığı ortaya çıkarabilecek olan Atzmut'un gücünü içerdiği anlamına gelir.

Rabi Schneur Zalman'ın ifadesi budur: "Eden Bahçe'nizi istemiyorum, Gelecek Dünya'nızı istemiyorum - sadece Sizi istiyorum!" Eden Bahçesi'nin ve yüksek dünyaların tüm ifşaatları, bu dünyada bir Mitzvah yerine getirirken sahip olduğunuz en yüce bağa yaklaşamaz. Çoğu yorum, bir Mitzvah'ın ödülünün başka bir Mitzvah yerine getirme fırsatı olduğunu açıklar. Rabi Schneur Zalman, Mitzvah'ın ödülünün, Aşem ile bağ kurmak olan Mitzvah'ın kendisi olduğunu açıkladı. Ancak bu dünyada bir Mitzvah yerine getirildiğinde Atzmut'la gerçek bir bağlantı kurulabilir. Burada aşağıda, açığa çıkmış Tanrısallık için bir kap olmayan bu dünyada, sadece bu Tanrı'nın asıl özünü açığa çıkarır.

Bu kavramdan şunu da öğreniriz, Aşem için konutun yarattıkları tarafından yapılması gerekir. Aşem'in amacı, Yukarıdan gelen bir ifşaat ile bir konut yaratması değil, O'nun niyeti, fiziksel oluşumlar olduğumuza ve beden tarafından sınırlandırılmış olmamıza rağmen konutu yaratmamızdır.

Artık Bilgelerimizin, Bilgelerimizin Öğretileri'ndeki (Pirkei Avot) sözlerini anlayabiliriz. Mişna şöyle diyor: "Gelecek Dünya'daki bir saatlik ilahi mutluluk, bu dünyadaki bütün zevklerden daha ileridir" (Avot 4:17). Bu anlamda dünyamız, Gelecek Dünya'da bir yer kazanabilecekleri geçici bir basamak taşıdır. Yüksek dünyaların parlak ifşaatlarının karşısında bu dünyanın ufacık keyiflerinden vazgeçmeye de değer. Yine de, Gelecek Dünya'nın ödülllerinin büyük olmasına karşın, bunlar yaratılışın nihai amacı değildir ve öbür dünya için de yaşamıyoruz. Bu durum için Mişna şöyle der: "Bu dünyada bir saat pişmanlık, tövbe ve iyi eylemler, Gelecek Dünya'nın tümünden iyidir." Yüksek ruhsal dünyaların ifşaatları muhteşem ve ruhun çabalarının karşılığı olan gerçek bir ödül olmasına rağmen, Aşem'in en büyük arzusu Teşuva ve bu dünyada iyi işler yapmaktır. Gerçekte, bir ruh, Dirah BeTachtonim yaparak bu dünyadaki misyonunu yerine getirdiğinde, bütün üst dünyalarda yükselmeye neden olur. Hasidizm bir kaldıraç benzetmesi yapar. Ağır bir yük kaldırmak için bir kaldıraç kullanılmalı ve alttan kaldırmalıdır.

Kaldıraç, yükün en altına yerleştirilmiş olsa da, yükün en üst bölümlerinin dahi yükseltilmesini sağlar.

"Aşağı Alemler" (Tachtonim) "konut" (Dirah) yarattığında da Atzmut'u konutta ortaya çıkarır ve bu, bütün yüksek alemlerde yükselmeye neden olur. Artık, yüksek dünyalardaki melekler ve ruhların bu dünyadaki davranışlarımızdan nasıl derin bir şekilde etkilendiğini anlayabiliriz. Mitzvot'un, Kelipot ve Sitra Achra dolu bir dünyada yerine getirilmesinin karşılığı, bu yüksek alemlere yankılanmakta ve büyük sevinç yaratmaktadır. Bu nedenle, bu dünyadan ayrılmış bir ruh üzerine söylenen Kadiş'in

ruh için yükselmeye neden olduğu düşünölmektedir. Ayrılan ruh artık bu dünyada fiziksel Mitzvot yapamaz, ancak Aşem'in adı bu dünyada yaşayan bir akrabası tarafından yüceltildiğinde ve övöldüğünde, ruh, Gelecek Dünya'da son derece yükseltilir.

Çeşitli bakanları, geçit töreni ve görevlilerle birlikte bir ülkeye giren bir Kral'a dair Midraş'ta bir hikaye vardır.

Birçok seyirci, bakanların ve askerlerin varlığı yüzünden şaşkına dönmüştü. Ancak seyirciler içerisinde bir akıllı kişi, "Ben sadece Kral'ı istiyorum" dedi. Bu dünyada, herhangi bir ikincil onur veya ödölün çekiciliği ile aklımız karışmamalı ve gözlerimiz kamaşmamalıdır, bu manevi bir ödöl veya onur da olsa. Tek niyetimiz "Sadece Kral'ı istiyorum" olmalıdır. Bu dünyayı dolaşarak sunduğu her şeyi görmek ve kişinin kalbinde Aşem'in dünyasında olduğunu bilmek en neşe verici duygudur. Bu duygu ile doluyken, herhangi bir yan yönlendirmeyi önemsemez ve tek rehberi, Aşem'in talimat el kitabı, Tora'dır.

Kabala ve Hasidizm çalışmasının en büyük amacı, Aşem ile yüz yüze gelmek için zihni, kalbi, zekayı ve duyguları harekete geçirmektir. O'nun her şeyin üstünde durduğunun, tüm dünyayı doldurduğunun ve doğru bir şekilde hizmet ettiğinizi görmek için kalbinizi kontrol ettiğinin tamamen farkında, bilincinde olan kişi için mümkün olan en büyük deneyim bu bağlantıdır. Bu ebedi ve hakiki yaşam veren bir bağlantıdır.

Ruh ve Diğer Dünya

Daha önce de belirtildiği gibi Rabi Schneur Zalman, Tanya'da her Yahudi'nin iki farklı ruhun birleşimi olduğunu açıklar. İlk ruh, vücuda can veren Nefeş HaBehamit'tir. Bu ruh haz ve istekten akıl ve duygulara kadar uzanan bir ruh enerjisi altyapısıyla tamamlanır.

Nefeş HaBehamit'in bütün ruh güçlerinde ortak olan şey, hepsinin vücudun temel ihtiyaçlarını, tutkularını ve arzularını yerine getirmek istediğidir. Esasen Nefeş HaBehamit ben merkezlidir.

Bundan, öfke, ilgisizlik ve kibir gibi olumsuz karakter özellikleri kök alır.

İkinci ruh Nefeş Elokit'tir. Bu ruh İyov (Eyüp) tarafından "Aşem'in bir parçası" olarak tanımlanır ve hem beden içerisine inmeden önce hem de bedenden çıkışından sonra var olmaya devam eder. Nefeş Elokit'in düzeltilmesi gerekmez; bunun yerine bu dünyaya inişi, bu maddesel dünyanın temelini ve hayvani doğasını rafine etmek, arıtmaktır.

Dünyaya inmeden önce Nefeş Elokit göksel bir gezintiye çıkarılır. . Eden Bahçesi'ndeki çeşitli kısımlar gösterilir ve ayrıca Cehennem (Gehinom) gösterilir. Oyalanma ve ayartılma ile dolu tehlikeli bir yolculuğa çıktığını ruha açıkça belirtmek

gerekir. Ruh kendisinin daima doğru kalacağına, çevresi tarafından mükemmel olduğuna ikna edilse bile daima kendini geliştirmeye ihtiyacı olacağını kabul ettiğine ant içer. Ruhuna, yolculuğunda ihtiyaç duyacağı bütün manevi dayanaklar sağlanır ve ruh, Nefeş HaBehamit'i ve onun dünyadaki payını dönüştürmek için gereken yeterli manevi enerjiyle doyurulur.

Nefeş Elokit'in de ayrıca zevk, istek, akıl ve duygular altyapısı vardır ancak kendilerinden ziyade İlahi Olan üzerine odaklanmışlardır. Bir kişi doğduğunda, Nefeş Elokit, Nefeş HaBehamit ile yan yana durur ve ikisi de düşünen zihin içerisinde faaliyet gösterir ve kendini gösterir. Her iki ruh da zihninin kontrolünü ele geçirmeye çalışarak, ömür boyu birlikte kilitlenmiş olarak yaşarlar. Ölüm üzerine Nefeş Elokit, Yaratıcısı'na döner. Ruh, göksel mahkemeye yükselir ve ona göre yargılanır. Bir insanın yaptığı her Mitzvah bir savunma meleği yaratır ve her kötü davranış suçlayıcı bir melek yaratır. Bu melekler kişiye gelir, tanık olurlar, merhumun yaşamının her düşünce, konuşma ve eylemi gözden geçirilir ve dikkate alınır. Talmud, bir kişinin göksel mahkemeye varışında sorulacağı soruları listeler. "İş ilişkilerinizde güvenilir miydiniz?" "Tora çalışması için sabit zamanlar ayarladınız mı?" "Çoğalmak için çalıştınız mı?" gibi soruları içerir. Ruhun herhangi bir hatalı davranışını temizlemek gerekiyorsa, ruh, Gehinom'a gönderilir. Gehinom göksel bir arınma istasyonudur. Mussar eserleri Gehinom'u, günahkarlara acımasız cezaların yüklendiği korkunç bir yer olarak tanımlar. Günahın niteliğine göre ceza uygulanır.

Bir kişi ateşli bir tutku ile günah işlediye, ateşin Gehinom'una yerleştirilir. İlahi hizmetlerinde buz gibi soğuksa, bir kar Gehinomuna yerleştirilirler. Gehinom'un fiziksel bir yer olmadığı ve verilmiş açıklamaların insani kavramlarla ifade edildiği veya Gehinom'u sonsuza dek bir yer olarak değil, ruhun temizlenmesi için dehşetli olsa bile geçici bir yer olduğunu anlamak gerekir. Aslında, ruhların büyük çoğunluğu onbir aydan uzun süre Gehinom'da kalmazlar. Çoğu insanın on iki ay ceza (sadece çok kötüler içindir) için çok günahkar olmadığı kanaatindeyiz. Yas Kadiş'inin dünyadan ayrılmış bir ruh için, ruhun yükselmesi ve Gehinom'dan kurtulması için gerekli onbir ay söylenir ve bundan sonra sadece ölüm yıldönümünde (Yartzeit) söylenir. Şabat'ta tüm ruhlar yükselir. Gehinom'daki ruhlar için ara verilirken, Yetzirah dünyasındaki ruhlara, Yetzirah ve Beriah'ın iki dünyasını birbirine bağlayan sütun olan "Amud"a yükselmelerine izin verilir. Gehinom'un arındırmasından sonra ruh, dünyada çalışarak kazanmış olduğu ödülleri alacak olduğu Eden Bahçesi'ne, Gelecek Dünya'ya girer.

Talmud, ruhların oturup Tora öğrendiği "Göksel akademiler"den (Mesivta D'Rkia) bahseder. Talmud şunları söyler: "Mutlu kişi, Gelecek Dünya'ya elinde Talmud'la girendir." Bu dünyada öğrendiklerimizi bir sonraki aşamada çok daha yüksek bir seviyede yeniden öğreniriz. Tora öğrenmeyle ilgili bölümde (24. Bölüm) açıklandığı gibi, Pardes adı verilen sayısız Tora öğrenme seviyeleri vardır ve bunlar dört dünyaya karşılık gelir. Birisi Peşat seviyesini "basit yorumlama" öğrendiğinde, Remez (ima), Druş (vaaza yönelik) ve Sod (sır) düzeyinde öğrenmeyi hak edecektir. Bazen, ruhların daha yüksek ruhlardan Tora'ya ait yeni yorumlar dinlemelerine izin verilir. Bir Tzaddik'in (doğru kişi) Yartziet'inde (ölüm yıldönümü) tüm diğer dürüst ruhlar gelip, Tzaddik'ten Tora dinlerler.

Açık olan şudur ki iyiler, dürüstler sabit bir yükselme durumunda yüksek alemlerin ifşaatlarını deneyimlerken, yaşadıkları deneyimler ruhun yalnızca bu dünyada uyguladığı çabalara eşittir. Bir market yeri benzetmesi yapılabilir. Market açık olduğunda, biri alıp satabilir ve iş yapabilir. Bununla birlikte, bir kere market kapanırsa, bir kişi kazandığı karı ile ayrılır. Bu dünya, birinin uzun vadeli yatırımlar yapabileceği bir market yeri gibidir; ancak ruh bir kez bu dünyadan ayrılırsa, yapmış olduğu eylemleri ile paralel olarak ödüllendirilir, daha fazlası ile değil.

Midraş, ruhun beş ismi olduğunu belirtir: Nefeş (Nefeş) (canlılık ruhu), Ruah (Ruach) (spirit, ruh), Neşama (NeŞamah) (yaşam nefesi), Haya (Chayah) (yaşayan) ve Yehidah (yechidah) (tek olan). Kabala, ruhun bu beş isminin her bir dünyadaki ruh seviyesine tekabül ettiğini açıklar. Nefeş, Assiyah, Yetzirah'daki Ruah, Beriah'daki Neşama ve Atzilut'taki Haya'daki ruha karşılık gelirken, Yechidah, Or Ein Sof'dan köken alan, ruhun (Etzem HaNeŞamah) öz noktasını temsil eder. Hasidizm, Nefeş'in kanda, Ruah'ın kalpte, Neşama'nın beyinde olduğunu öğretir. Haya ve Yechidah bedeninin ötesinde, kendilerini belirli beden parçası içine sokmazlar. Kabalistler, birbirini izleyen enkarnasyonlarla ruhun her seviyesinin yükseltildiğini açıklar.

Ruhun Beş Seviyesi ve Dünyalar

Ruh	Dünya
Yehidah (tek olan)	Ein Sof (sonsuz)
Chaya (yaşayan)	Atzilut (yayınım-emanasyon dünyası)
Neşama (yaşam nefesi)	Beriah (yaratılış dünyası)
Ruah (spirit)	Yetzirah (biçimlenme dünyası)
Nefeş (canlılık ruhu)	Assiyah (eylem dünyası)

Eden Bahçesi'nde yerlerini almış olan ruhlar, Ölülerin Dirilişi zamanı gelene kadar göksel yerlerinde kalacaklardır. O zaman bütün ruhlar diriltilecek bedenler içine çekilmek üzere bu dünyaya bir kez daha ineceklerdir. Bir canın reenkarne olması mümkündür ve bu sonraki bölümde ele alınacaktır. Bununla birlikte, bir ruhun bir kaç kez reenkarne edilirse, ruhun farklı bir bölümünü taşıyan her beden dirilecektir.

Şimdi, "Gelecek Dünya" teriminin muhtemel yorumlarını inceleyelim. Talmud'un, Gelecek Dünya'ya atıfta bulunduğu zaman tam olarak ne demek istediği konusunda bir tartışma olduğunu belirtmek ilginçtir. Maimonides'e göre Gelecek Dünya ile, ruhun ölümünden sonra kazanmış olduğu ödülü alması için girdiği Ruhlar Dünyası kastediliyorken, Nachmanides ve Kabalistler, yapılan atfın Diriliş zamanına olduğunu belirtmektedir. Bütün fikirler, Ruhlar Dünyası'nı ve Diriliş kavramlarını iki ayrı varlık olarak kabul etmektedir.

Asıl soru şudur: Hangisi daha büyük ödüldür?

Rambam'a göre en büyük ödül, Ruhların Dünyası'nın ödülüdür ve Diriliş sonrasında bile ölüm olacağı ve ruhların Gelecek Dünya'ya gideceğini savunmaktadır. Kabalistler, nihai ödülün Diriliş zamanında olduğunu savunmaktadır. Bunun açıklanmaya ihtiyacı vardır, çünkü ruh, bedenden bağımsız olduğunda, bir fiziksel varlık ile sarılı olduğundan daha fazlasını deneyimleyebilir ve yaşayabilir.

Açıklama şudur: Göksel yerdeki ruhun yaşadığı şey, Tanrısallığın yüksek alemlerde beliren açığa çıkışları, ifşaatlarıdır. Bununla birlikte, bu açığa çıkış, o dünyaların ruhani seviyeleri ile sınırlıdır. Bu dünya, yüksek alemlerin tezahürlerine açık, alıcı olmayan bu fiziksel dünya, Atzmut'un ifşaatına açık ve alıcıdır. Sadece Atzmut, tüm fiziksel ve ruhsal sınırlamaları aşarak, fiziksel dünyada kendini ortaya çıkarabilir. Diriliş zamanında binlerce yıldır Eden Bahçesi'nde yaşayan ruhlar, hatta ölüm sonrası bu dünyalarda müthiş yükselmeler yaşayan ruhlar, Diriliş zamanında inecekler, burada en yüksek deneyimi, hakiki Dirah BeTachtonim'i yaşayacaklardır.

Dolayısıyla Dirah BeTachtonim'in yaratılması gelişimsel bir süreçtir. Tarihsel açıdan, bu dünyada Tanrısallığın açığa çıkışında çeşitli aşamalar olmuştur. Çadır ve Tapınak dönemlerinde Tanrısallık ortaya çıkmış ve Yıkılış dönemlerinde (Churban) Tanrısallık gizlenmiştir. Zaman ilerledikçe, dünyada Tanrısallığın tam bir açığa çıkışının olacağı Mesih Dönemi'ne doğru hareket ediyoruz ve o zaman yaratılışın nihai amacı ortaya çıkacaktır. Maşiah'ın gelmesinden sonra, dürüst insanların ruhları da dahil olmak üzere, göksel alemdeki tüm ruhların kendi bedensel durumlarına döneceği Diriliş gerçekleşecektir.

Reenkarnasyon

Hayatın en büyük mücadelelerinden biri de "neden" anlamaktır.

Genellikle kriz, travma ya da keder ile karşı karşıya kalsak da, sezgisel olarak anlam ve amaç ararız. Varlığı tamamen kavrayamayacak olmamızın soğuk gerçekliği bizim dona kalmamızı sağlar.

Kabala'nın inancımızı tazelediği bir yol, reenkarnasyon ve ruh göçünü sunmaktır. Konu hakkında söz konusu eserde açık bir atıf yoksa da, en büyük Kabalistler, özellikle de Arizal, Şaar HaGilgulim adlı eserde (Reenkarnasyon Kapısı) bahsedildiği üzere, bu konudaki ilkelerini açıkça ortaya koymaktadır.

Ruh, sonsuz, İlahi Olan'dan bir kıvılcım ya da peygamber İyov'un (Eyüp) tanımladığı gibi "yukarıdan, Aşem'den bir parça"dır. Ruh bedene girmeden önce vardır ve beden bu dünyada kaldıktan sonra da yaşamaya devam etmektedir. Ruhun kökeni daha yüksek dünyalardaysa da, ruhun göksel alemlerde başaramayacağı ancak bir beden içerisinde başarabileceği bir şey vardır. Daha önce açıklandığı gibi, Yaratılış'ın amacı, bu dünyada İlahi Olan için bir konut yapmaktır. Yüksek dünyalar, ifşaat açısından görkemli olmasına ve dünya misyonunu gerçekleştirdikten sonra bir ruh için en iyi ödülü sunmasına rağmen, yaratılışın amacı göksel alemler değildir. Aşem'in arzusu,

varlığını derinden gizleyeceği ve karanlığın ve kötülüğün hakim olduğu bir dünya yaratmaktı. Çocuklarını bu dünyada bir ev yaratma göreviyle vazifelendirdi ve ruh, Tora ve Mitzvot'a bağlı olarak bu görevi yerine getirebilir.

Kabala, ruhun, vücudun 248 uzvuna ve 365 adet kan damarına paralel olarak 613 kanaldan oluştuğunu açıklar. Bu 613 kanal, dünyaya inen bir ruh tarafından 613 Mitzvot'un yerine getirilmesiyle sonsuz yükselişe ulaşır.

Genellikle bir ruh, bir inişte tüm emirleri yerine getirmeyi başaramaz ve Arizal, 613 Mitzvot'u düşünce, konuşma ve eylemde yerine getirene kadar her insanın tekrar tekrar reenkarne olması gerektiğini yazar. Bir önceki bölümde, Gehinom aracılığıyla saflaştırma kavramına giriş yapılmıştı.

Burada ruh, Eden Bahçesi'ne yükseltmek üzere temizlenir. Bu kavram nasıl reenkarnasyon ve dünyamıza geri dönüş imkanı ile bağdaştırılabilir? Kabalistler, Tora öğrenme ve Mitzvah yerine getirilmesi ile yükselmiş olan ruhun kısımlarının bu dünyaya reenkarne olmadığını, ruhun ilk durumundan etkilenmeyen diğer kısımların bu dünyaya geri döndüğünü açıklamaktadır. Bir ruhun bölümlere ayrılması ihtimali ve ruhun bir bölümünün reenkarnasyon olma ihtimali Kabala'da ayrıntılı tartışılmaktadır. Bu fikrin kökeni, Adam'ın ruhunun gelecekteki tüm ruhları içermesi ve Yaakov'un ruhunun 70 parçadan oluşması ve daha sonra 600.000 İsrail ruhuna bölünmesinden kaynaklanmaktadır. Bu 600.000 ruh, daha sonra 600.000 daha alt ruha ayrılır. Çeşitli reenkarnasyonlar yoluyla ruhun tüm parçaları yükseltilir ve bir kez tüm ruh yükselirse ruh artık reenkarne olmaz. Bu, belirli insanların neden üstün oldukları belirli bir Mitzvahla uğraştığına dair ilginç fenomeni açıklamaktadır. Bunun nedeni bu belirli Mitzvah uğruna kişinin ruhunun tekrar inmesi olabilir.

Genellikle bir ruh, bir inişte tüm emirleri yerine getirmeyi başaramaz ve Arizal, 613 Mitzvot'u düşünce, konuşma ve eylemde yerine getirene kadar her insanın tekrar tekrar reenkarne olması gerektiğini yazar. Bir önceki bölümde, Gehinom aracılığıyla saflaştırma kavramına giriş yapılmıştı.

Burada ruh, Eden Bahçesi'ne yükseltmek üzere temizlenir. Bu kavram nasıl reenkarnasyon ve dünyamıza geri dönüş imkanı ile bağdaştırılabilir? Kabalistler, Tora öğrenme ve Mitzvah yerine getirilmesi ile yükselmiş olan ruhun kısımlarının bu dünyaya reenkarne olmadığını, ruhun ilk durumundan etkilenmeyen diğer kısımların bu dünyaya geri döndüğünü açıklamaktadır. Bir ruhun bölümlere ayrılması ihtimali ve ruhun bir bölümünün reenkarnasyon olma ihtimali Kabala'da ayrıntılı tartışılmaktadır. Bu fikrin kökeni, Adam'ın ruhunun gelecekteki tüm ruhları içermesi ve Yaakov'un ruhunun 70 parçadan oluşması ve daha sonra 600.000 İsrail ruhuna bölünmesinden kaynaklanmaktadır. Bu 600.000 ruh, daha sonra 600.000 daha alt ruha ayrılır. Çeşitli reenkarnasyonlar yoluyla ruhun tüm parçaları yükseltilir ve bir kez tüm ruh yükselirse ruh artık reenkarne olmaz. Bu, belirli insanların neden üstün oldukları belirli bir Mitzvahla uğraştığına dair ilginç fenomeni açıklamaktadır. Bunun nedeni bu belirli Mitzvah uğruna kişinin ruhunun tekrar inmesi olabilir.

Ruhlar, belirli bir görevi tamamlamak, bir borcunu ödemek veya bir günahı düzeltmek için reenkarne olabilir. Doğrusu, günahın düzeltilmesi için reenkarnasyon kavramı, Kabalistler tarafından detaylı olarak yazılmıştır.

En büyüleyici olan ruh göçü çalışmasıdır; bu, önceki neslin ruhunun daha sonraki nesillerde bir önceki günahın düzeltilmesi için özel olarak hazırlanmış belirli koşullar dizisinde reenkarne olmasıdır. Burada, yüzlerce örnekten biri olarak, Kabalist ve hasidik Rebbe Lubavitch'li Rabbi Dovber tarafından yazılmış Şaarei TeŞuvah (Tövbe Kapıları) kitabını örnek verebiliriz. 1492'de Yahudilerin İspanya'dan sürüldüğü tarihin dönemine baktığımızda, neden bu kuşağın, din değiştirme ve yakılarak öldürülme arasında karar verme gibi korkunç bir durumu yaşadığı ile ilgili kafa karışıklığı içindeyiz. Yahudi tarihinin neden bu kavşağında Yahudiler bu korkunç işkenceye katlanmalı ve Engizisyonun elinde sürgün edilmeliydi?

Rabi Dovber şunları yazıyor:

İlk tapınağın zamanlarında Aşem'e hizmet etmişler, büyük bir arzu duydukları putperestlik uygulamaları dışında kendilerini göklerin boyunduruğundan ayırmamışlardı. Öyle ki, Ahav döneminde Baal'a tapmaya boyun eğmemiş 7.000 kişi kalmıştı. Bu putlara hizmet eden tüm krallar büyük insanlardı ve bu iğrenç putperestlik günahı ile kirletilmişlerdi. Bu nesiller, bu yüksek ruhlar, RaŞi ve Rambam zamanından, RaŞi'nin zamanından 4856 (1096) yılından, Arizal'ın zamanına, Yahudilerin Portekiz'den sürgün edilmesine kadar, 5252 (1492) yılına kadar, 5333'te Arizal zamanına kadar (1573) arınma ve yükselişlerini tamamlamamışlardı. Arizal, kendi zamanında, Yahudi dünyasını son 500 yıldır yıkan yıkım döneminin sona erdiğini açıkça belirtti. Aşem'in adının kutsanması için hayatlarını feda etmiş olan her nesilden binlerce, onbinlerce kişinin hepsi ilk Tapınak döneminin ruhlarıydı. Günahları, daha önce putlara hizmet etmiş olmaları ve Kelipot'u beslemeleri olduğu için bu ruhların arıtılması, mantığı veya felsefeyi aşan bir inançla, Aşem'in adının kutsanması için yaşamlarından vazgeçmekti.

Putperestlik günahı tarafından kirletilmiş olan, İlk Tapınak dönemine ait bir ruhun göksel alemlere girdiğini hayal edin. Ruh, hatasını düzeltmek için bir kez daha aşağı inme fırsatını bekler ve bunun değerini takdir eder. Anlık bir acıdan, canlı canlı yakılmaya kadar olan tüm acılar, sonsuz yükseliş elde etmeye değerdir. Bu nedenle ruh, arınma, düzeltme için sonraki nesilde bir bedende inmiştir.

İspanyol Yahudisi'nin bedeni bu işkenceyi neden çektiğini anlayamamış olsa da, olan biten esasen iyilik olup, sonsuz yükselişin anahtarıydı. Esasen Kabalistler, "reenkarnasyon" kelimesinin karşılığı olan İbranice kelime "Gilgul" ile iyilik kelimesinin karşılığı olan "Hesed" kelimesinin aynı "sayısal değere sahip olduğuna" dikkat çekmektedir. Ancak bu tür anlatımların sınırları vardır. Holokost'u reenkarnasyon ile açıklayabilir misiniz? Lubavitcher Rebbe, reenkarnasyon kavramının Holokost olaylarını açıklamanın bir bileşeni olmasına rağmen, böyle acımasızlıkları garanti altına alacak böyle bir iğrenç suçu düşünemiyordu. Böyle acımasızca imha ve vahşet için bir neden önermek bile küstahlık olurdu. Daha ziyade, böyle bir trajedinin bizden ötede olduğu şekilde mütevazı tavır alınmalıdır.

Peygamber'in sözleriyle, "Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız benim yollarım değil diyor Tanrı".

Her ne kadar tüm ıstıraplar reenkarnasyon ile açıklanamazsa da, kaza, hastalık veya savaşta aniden insanların ölümü gibi trajik olayların açıklanmasında yardımcı olabilir. Belli bir amaca ulaşmak için ruhlarının bu dünyaya belli bir süre geri dönmesi gerekebilir ve bu amaç elde edildiğinde ruh ebedi evine geri dönebilir. Bu aynı zamanda kısırlıktan muzdarip olan bazı çiftlere rahatlık verebilir. Bir çift, daha önceki bir enkarnasyonda doğurganlık Mitzvah'ını yerine getirmiş olabilir ve bu nedenle Mitzvah'ı yerine getirmesi için bir çocuğun doğması şart değildir. Bununla birlikte, reenkarnasyon öngörülerini, Yahudi yasalarının özellikleri dahilinde çoğalmak için gereken her şeyin yapılmasını asla engellememelidir.

"Gizli konular Aşem, ortaya çıkan yönler biz ve çocuklarımız içindir." Aşem'in yolunda yürümek gerekir ve kimin reenkarnasyonu olabileceğini anlamanın biz ölümlülerin vizyonunun ötesinde olduğunu anlamalıdır. Ancak, zorluk zamanlarında ve özellikle kontrolden çıktığımız zaman, her şeyin ilahi kaleydoskopta özenle planlandığını ve yürütüldüğünü bilmek güzeldir.

Son Bir Teselli Sözü:

Samuel Kitabı'nda bir ayet vardır: "Hepimizin öleceği kesin, toprağa dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilen kişi kendisinden uzak kalmasın diye çözüm yolları düşünür" (II Samuel 14:14). Bu ayetin kapanış cümlesini, günahlarından dolayı Aşem'den uzak düşen bir kişinin Aşem'den daima ayrı kalmayacağına bir güvence olarak gösteren Rabbi Schneur Zalman, her Yahudi'nin bu enkarnasyon ya da başka birinde Aşem'e geri döneceğini yazmaktadır.

Pratik Kabala

Yahudi Meditasyonu

Talmud, başarı için Aşem'e dua eden bir hırsızın hikayesini anlatır. Bu hırsız bir inanan mıdır yoksa değil midir? Evet ise, hırsızlık neden yapıyor? Hayır ise, neden Aşem'e dua ediyor? Bunun cevabı, inancının yalnızca yüzeysel, dışsal olduğu ve tüm duygu, düşünce ve davranış biçimini etkileyecek ölçüde inancını içselleştirmedir. İnanç, akılsallaştırılmalı, mantık çerçevesinde değerlendirilmeli, içselleştirilmeli ve eylemlere entegre edilmelidir; işte bu, Yahudi meditasyonun amacıdır.

Maalesef bugünün Yahudilerinin çoğu Yahudi meditasyonunu hiç duymamıştır ve genellikle bir grup Yahudi'ye ne kadarının meditasyon yaptığı sorulduğunda cevap sadece birkaçıdır.

Birçok kişi meditasyonu doğu dini ile ilişkilendirir, ancak pek azı düzenli bir sinagog duasıyla ilişkilendirir. Gerçek şu ki, meditasyon dinimizin vazgeçilmez bir bileşenidir ve mitzvaları yerine getirmenin temelidir. Tora'da 613 Mitzvot vardır. Bunların altı tanesi, günün her saniyesinde zorunludur ve daha derinlemesine bir düşünme ile bunların mitzvaların yerine getirilmesinde temel, asıl olduklarını görüyoruz.

Bunlar:

1. Aşem'e inanmak
2. O'nun İsmi'ni birleştirmek.
3. Aşem'i sevmek
4. O'ndan korkmak.
5. Bir Yahudi'yi sevmek.
6. Yoldan sapıp, kalplerinizin ve gözlerinizin doğrultusunda gitmemek

İlk adım, ayetin belirttiği gibi, Aşem'e inanmak ve O'nu bilmektir: "Bunun için, bugün RAB'bin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın."(Yasa'nın Tekrarı (Devarim) 4:39). Sabah ve akşam günde iki kez "Dinle İsrail, Aşem Tanrımızdır, Aşem Bir'dir" diyerek O'nun birliğini ilan ediyoruz. Bu türden derin inanç ifadeleri basitçe, alışkanlık üzerine okunamaz; aksine derin tefekkür ile ifade edilmelidir. Bu ifadelerin hakkını vermek için kişi, Aşem'in doğası, yaratılış zinciri düzeni ve yaratılışın amacı gibi kavramları öğrenmek için bir çalışma içerisine girmeli ve daha sonra, öğrendikleri üzerinde derin meditasyon yapmalıdır. Meditasyonun amacı, Aşem'e olan korku ve sevgi duygularını uyandırmaktır; bu, yukarıda sözü edilen ifadelerin derinliğini kavrama imkanı verir.

Zohar, sevgi ve korkuyu yükselere uçan kuşun iki kanadı olarak adlandırır. Bir kişi, tüm olumlu emirleri bir sevgi ve bağlılık duygusu içinde, yapılmaması gereken emirler korku duygusundan uzak yapılmalıdır. Elbette, Hadisik öğretilerde açıklandığı üzere, birçok sevgi ve korku (aynı zamanda huşu ile ifade edilir) seviyesi vardır. Kutsal metin, İbranice Yirah kelimesini kullanır ve genellikle Aşem "korkusu" olarak tercüme edilir. Bununla birlikte, korku, cezadan korkmayı çağırıştır ki bu korku en temel korku biçimidir. Gerçekte, daha uygun tercüme "huşu" olmalıdır ki bu, Yüce Tanrı'nın varlığının derin farkındalığıdır. Başlangıçta ceza korkusu ile bir kişi günahattan caydırabilir, ancak nihai olarak caydırıcı olma, derin bir huşu duygusu ve İlahi irade ile gelişmemek isteği gerektirir.

Mezritch'li Maggid bir keresinde "Aşem'in bir duyguyu emretmesi nasıl mümkün oluyor?" diye sordu. Tora, "Tanrınız Aşem'i sevmenizi" ve "Kardeşiniz Yahudiyi

(komşunuzu) kendiniz gibi sevmenizi" söyler. Sevgi çok güçlü bir duygudur ve çok kişiseldir. Aşem, tüm canlılardan O'nu ve birbirlerini sevmeyi nasıl talep edebilir? Bir duyguyu düşünmeden, talep üzerine devreye sokmak mümkün müdür? Maggid, Aşem'in emrinin anında duygusal olmak olmadığını, aksine tefekkür etmek, meditasyon yapmak olduğunu söyler.

Aşem bilgisi ve derin meditasyon, O'nu sevmeye götürür ve her bireyin Tanrısal özü üzerine tefekkürü her Yahudi'yi sevmeye götürür.

Bir kişinin Aşem'e duyduğu sevgi ve korku, Baal Şem Tov'un belirttiği gibi, toplum içi ilişkilerinde, kalpleri ve gözleri doğrultusunda gitmemek konusunda kararlılıkla yansıtılır: "Aşem'e giden kapı, kardeş Yahudi'yi sevmektir." Bu fikri günlük dualara uygularken, duanın gün boyunca etkili olabilmesi için, duanın meditasyon içermesi gerektiğini görürüz. Klasik dua, Aşem'den talepte bulunmak iken, daha derin bir düzeyde, dua iki ruh hareketini meydana getirir - kişinin ruhunu Aşem'e derinden bağladığı an ve aynı anda kendikarakterini düzeltmek, arıtmak için kendi Nefeş HaBehamit'i ile temasa geçmektir.

Bilgeler, dua düzenini kurduklarında, bunu zihinlerinde de yapmışlar, ve duanın her aşaması meditasyon merdiveninde bir basamaktır. Basit bir inanç ifadesi olan Modeh Ani ile başlarız. Sabah kutsalmaları ile yetilerimiz ve sağlığımız için Aşem'e derinden teşekkürlerimizi sunarız.

İbranice Korbanot olarak adlandırılan, günlük kurbanları, fedakarlıkları açıklayan bölüme geçeriz. "Kurban" kelimesi gerçekte "yakınlaşmak" anlamına gelir. Ruhsal olarak bunun anlamı, hepimizin hayvansal doğamızı kalbin sunağı üzerinde feda, kurban etmemiz gerektiğidir.

Aşem'e duyulan ateşli ve tutkulu sevgi sayesinde aşırılıkları ve düşkünlükleri yakıp gerçek dua hizmetine yakınlaşabiliriz. Sonra, Aşem'in yardımseverliği ve her şeye gücü yeter olması tarafından sarıldığımız Pesukei D'Zimrah'ı (övgü âyetleri) okuruz. Daha sonra, meleklerin hizmetinden ve Aşem'e yaptıkları günlük övgülerinde nasıl huşu duyduklarını söyleriz. Bunu takiben, Aşem'in Şema'da mutlak birlik olduğunu ilan ederiz, Aşem'in tüm ve tümün Aşem olduğunu anlarız. Ancak o zaman Amida'ya kalkar ve Aşem'den istekte bulunuruz.

Bu günlük dua hizmeti hazırlık yapmadan ya da acele ile yapılmaz ve dua düzeni, sırası ve kelimelerinin tam ve anlamlı olduğunun farkında olunmalıdır. Bu aynı zamanda kelimelerin hem düz anlamını hem de kavramsal kavrayışı gerekli kılar. Ancak, bunun ötesinde kişiselleştirmeyi gerektirir. Tek tek bizim için bir birey olarak ne kastettiklerini, kendimizi daha iyi olmak için nasıl değiştireceğimizi ve günlük yaşamımızı nasıl etkileyeceğini düşünmeliyiz. Meditasyon, bize sadece duaların sözlerini anlamak için değil, bazen açıkça Tanrısalıktan uzak görünen günlük aktivitelerle uğraştığımızda, bu kelimeleri ve anlamlarını günlük hayatımıza taşımak için araçlar da sağlar. Bu nedenle ChaBaD'in Hasidizm'i, duadan önce hasidik öğretilerin çalışılmasına vurgu yapmıştır. Akıl ve kalbe, tefekkür edecek ve birleşecek olduğumuz ile odak ve lisan sağlar.

En önemlisi, zengin bir ruhsal deneyimin rutin, alışılmış hareketler ile kazanılmasının mümkün olmadığı, tersine zihin ve bedenün yoğunlaşması ve içselleştirilme gayretiyle mümkün olduğu konusunda kendini eğitmesidir.

Meditasyon, uygulama ve çalışma gerektirir. Yeni başlayanlar için iyi bir başlangıç noktası, bir kişinin duadan önce bir süre sessizce oturup "kimin karşısında durduğunu bilmek" üzerine tefekkür etmektir. Aşem'in dinamiklerini, Aşem'in birliği, O'nun sevgisi ve korkusu konularını ayrıntılı olarak açıklayan Hasidizm'de bulunan sövlevi çalışmalıdır. En önemlisi, bu meditasyon yüzeysel, basit bir düşünce değil, ayrıntılı bir yapıya sahip olmalıdır. Meditasyon ne kadar detaylı olursa, etkisi de o kadar güçlü olur.

Benoni

Kişisel olarak biri hangi seviyeyi amaçlayabilir? Bu, akademik ya da mesleğe ilişkin başarılarla ulaşılması değil, kişisel gelişim ve karakterin artırılması, düzeltilmesi meselesidir. Her bireyin bilinen bir Tzaddik olması zorunlu mu ya da mümkün müdür? Talmud, her insanın "eylemlerinin, ataları Avraam, Yitzhak ve Yaakov'un seviyesine ne zaman ulaşacağını" merak etmekle yükümlü olduğunu belirtir. Fakat her birey gerçekten böyle müthiş yüksekliği arıyor mudur? Liadi'li Rabbi Schneur Zalman, Hasidizm'in klasik çalışması olan Tanya'da, bu eski soruna olağanüstü bir yanıt geliştirdi ve Benoni kavramıyla Yahudi dünyasında devrim yaptı.

Geleneksel olarak, kişinin durumunu tanımlamak için üç terim kullanılmıştır:

1. Tzaddik- "doğru kişi"
2. Benoni- "orta seviye".
3. RaŞa - "kötü kişi"

Klasik olarak, bir Tzaddik, borçlarında daha fazla manevi alacağa sahip bir kişidir, bir RaŞa'nın alacağından daha fazla borçları vardır ve bir Benoni'nin dengeli bir durumu vardır. Roş Haşana'da ilahi tartım terazileri üzerine yerleştirilir ve doğru kişilerin kitabında yazılmamız için umutlanır ve dua ederiz.

Ancak, böyle basit bir yaklaşım sorunludur. Kendi kendini değerlendirme kriteri nedir? Doğru, göksel mahkeme bireysel durum, insan doğası ve bireysel zorlukları görebilir, ancak; her neslin zorlukları ve belirli coğrafi konumu vs ile bileşikleşen insan ruhunun karmaşık doğası göz önüne alındığında, herhangi bir kişi kendisinin doğru olduğunu nasıl söyleyebilir ve bu ölçüğün neresinde olduğunu tam olarak tarifleyebilir? Dahası, karakterin başarısızlığı ne olabilir? Görünüşte hiç bitmeyen karar değişimi döngüsü ve takip eden başarısızlıklarla nasıl başa çıkacağız? Zafer zamanında Tsadikim (Tsadik

kelimesinin çoğulu) ve yenilgi zamanında ReŞaim (Raşa "RaŞa" kelimesinin çoğulu) miyiz?

Konunun açıklığa kavuşturulmasını gerekiyor ve Tanya, insan koşullarına mükemmel bir bakış açısı sağlıyor. Yazar, kitabının akademik amaçlarla yazılmadığını, daha çok en özel manevi sorunlarına rehberlik arayışında olan binlerce hasidim için hazırladığı yazılı bir tavsiye derlemesi olduğunu belirtir. Aslında ilk olarak "sözler derlemesi" anlamındaki "Likutei Amarim" olarak adlandırdığı kitabı sadece bir tavsiye antolojisi olmanın ötesine geçti, Benoni kavramını geliştirdi ve manevi hastalıklarının çoğuyla uğraştı.

Daha önce de tartışıldığı gibi, Rabbi Schneur Zalman'ın görüşüne göre, bir Yahudi iki ayrı ve farklı ruhtan oluşur; her biri ayrı bir ruhsal güç altyapısına sahiptir.

Birincisine vücuda canlılık veren, harekete geçiren NefeŞ HaBehamit (hayvansal ruh) denir. Özünde, bedene ait bir ruhdur ve inanç, zevk, irade, zeka ve duygu güçleri, bedensel arzuları yerine getirmeye çalışırlar. Aşem bu şekilde yarattığı için aslen kötü değildir. Onsuz, bedenimizin varlığını sürdürmek ya da çocuk sahibi olmak için bir arzumuz olmazdı.

İkinci ruh, hakiki İlahi kıvılcım olan ya da İyov (Eyüp) tarafından "Yukarıdaki Olan'dan bir parça" olarak adlandırılan NefeŞ Elokit (Tanrısal Ruh) denir. NefeŞ Elokit'in de inanç, zevk, irade, zeka ve duygu güçleri vardır ancak NefeŞ HaBehamit'in aksine, tüm bu ruhsal güçler Aşem odaklıdır ve maneviyata özlem duyarlar.

Tıpkı çıplak bir vücutun kıyafete ihtiyaç duyduğu gibi, ruhsal güçlerin de kendilerini ifade etmek için "giysiler" e ihtiyaçları vardır. Bunlar düşünme, konuşma ve eylem süreçleridir. Düşünen zihin, NefeŞ Elokit ve NefeŞ HaBehamit'in ruhsal güçlerinin kuvvetleri arasında kalan, her iki tarafın kontrol etmeye çalıştığı sahipsiz topraktır. Rabbi Schneur Zalman'ın tanımına göre, eğer düşünen zihin, NefeŞ Elokit'in iyeliğinde ise ve NefeŞ Elokit, NefeŞ HaBehamit'i bastırmaya ve yok etmeye çalışıyorsa bu durumda ise kişinin bir Tzaddik olduğunu söyleyebiliriz. Eğer NefeŞ HaBehamit, hakimiyeti eline almış ve NefeŞ Elokit bastırılmışsa, kişi RaŞa'dır. Bu, kişinin kötü ya da ahlaksız olmasını gerektirmez, daha ziyade, ben merkezli ve bencil dürtüler tarafından yönlendirildiği anlamına gelir.

Burada, Benoni'nin esas tanımı önemli olmaktadır. Benoni, NefeŞ Elokit'in düşünen zihni kontrol ettiği bir kişidir, ancak NefeŞ HaBehamit hiç arıtılmamış veya yüceltilmemiştir. Aksine, NefeŞ HaBehamit, sadece NefeŞ Elokit tarafından uzak tutulmakta ve sürekli olarak saldırarak düşünce sürecine girmeye çalışmaktadır.

Net sonuç şudur; NefeŞ Elokit tarafından kontrol edilen ve düşünce, konuşma ve eylemde Mitzvot'a itaat eden bir insandır, ancak; yine de karakterinin karanlık yanıyla devam eden bir savaşta mücadele etmektedir. Benoni, tüm hayatı boyunca böyle bir durumda kalabilir. Kişi, NefeŞ HaBehamit'ini arıtamamasından dolayı bunalıma girmemelidir, zira her kişinin bir Tzaddik'in arınma seviyesine ulaşma kapasitesi yoktur. Yine de, herkes bir Benoni olmaya çalışmalıdır ve bir Benoni olabilir.

Nitekim, çoğu insan, manevi anlarımızda örneğin dua ve Tora çalışması zamanlarında, Nefeş Elokit zihnini kontrolünü ele alsada, diğere zamanlarda zihnini Nefeş HaBehamit'in kontrolü altında olduğu kusurlu RaŞa seviyesindedir. Tanya'nın tamamı, her bir insanın Benoni seviyesine; isyan ve egonun kuvvetleri bilinçaltı seviyede var olmasına rağmen, eylemsel bir seviyede Aşem'in tüm buyruklarına bağıllık düzeyine nasıl ulaşacağını açıklamak için tanımlanmıştır. Rabbi Schneur Zalman, kitabını bir Sefer Şel Benonim (Benoni için Bir Kitap) olarak adlandırır ve Benoni olmanın her insan için erişebilir olduğu inancına dayandırır. Nefeş HaBehamit'in ruhsal güçleri arka planda gizlice duruyor ve bireyin savunmalarında bir çatlak beklemekte olsa da, kişinin zihnini kontrolünü ele geçirmenin her bir bireye ne kadar yakın ve erişilebilir olduğunu derinlemesine açıklar.

Böyle bir açıklama, arzuları ve tutkularıyla mücadele eden ortalama bir insana umut verir. Örneğin, biri çok güçlü ve tutkulu bir cinsel dürtü ile yaratılmış olabilir ve tüm iffetsiz düşüncelerini akıldan çıkarması çok zor olabilir. Böyle bir durumda, bazıları bu sapmayı azaltma ve durdurma konusunda sıkıntı çektiklerinden dolayı bunalıma girebilir. Burada tıbbi müdahaleye ihtiyacı olan klinik depresyona atıfta bulunmadığımızı belirtmek gerekir. Bu çaresizlik duygusu ve kendinden nefret etme, birtakım nedenlerden ötürü trajiktir; bunlardan biri de enerji eksikliği ve depresyondaki bir kişinin alt benliğine karşı savaşa devam etme isteği eksikliğidir. Bununla birlikte, Rabbi Schneur Zalman'ın dünyasında, Benoni'nin Nefeş HaBehamit'i yok etme yeteneğinin olması beklenmemektedir. Kesinlikle onun yetkisi dahilindeki şey, Nefeş HaBehamit'i barındırmak fakat asla ruhun yetilerini ele geçirmesine izin vermemektir. Sürekli olarak bu düşüncelerle mücadele ediyor olmasına rağmen, onları zihinden çıkarmak için işlevsel kapasiteye sahiptir.

Bir karanlık düşünce zihnine girdiğinde, Benoni, "Kaplerinizin ve gözlerinizin ardından gitmeyin" mitzvah'ını yerine getirme fırsatını bulduğu için sevinir. Bir Tzaddik olmadığını ve hala çok hayvansal bir doğaya sahip olduğunu fark eder. Bu dürtünün kaybolmadığına şaşırmamıştır ve bu düşüncelerin zihninde asla hiçbir tutunma noktası bulamaması için büyük önlem almaktadır.

Tanya, Nefeş HaBehamit'in günlük meydan okumaları ile nasıl başa çıkılacağı konusunda uzun reçeteler verir. Yakın ve şefkatli Aşem'i derin düşünerek, karanlık yüzünü aşmak için aktif olarak kişiye yardım eden Aşem'e sevinçle hizmet etmesini ister. En düşük alem sadece bu dünyada değil, aynı zamanda her insandadır, çünkü biz Nefeş Elokit ve Nefeş HaBehamit'ten oluşuyoruz ve vecd halindeki maneviyat ile kaba hedonizm arasında salınabiliriz. Benoni, Nefeş HaBehamit üzerine bir "boyunduruk" koyarak ve onu Aşem'in hizmetine teşvik ederek yaratılış amacını yerine getirmektedir. Dirah BeTachtanim kavramı öncelikle insanın kendisinde, daha sonra çevrelerindeki dünyaya yayılmasıyla yerine getirilir.

Hasidizm, bizden Nefeş HaBehamit'le akılsal bir iletişim kurmamızı ister ve Nefeş Elokit'le birlikte gitmenin neden yararlı olduğunu açıklar.

Zohar'da, en iyi gelenekte eğitim görmüş bir kralın oğlu hakkında güzel bir bir kıssa vardır:

Bir gün, Kral, oğlunun eğitiminin bir meydan okumaya dayanıp dayanmayacağını görmek için oğlunu test etmeye karar verir. Oğlunu baştan çıkartmak için bir fahişe tutar ve başarılı olursa onu ödüllendireceğini söyler. Kadın dener ve başarısız olur. Prens sınavı geçmiştir ve Kral çok sevinir. Ancak sadece oğlundan memnun olmaz, başarısız olduğu için fahişeden de memnun olur. Aynı şekilde, Kral Aşem de bizi baştan çıkarması için Kötü Eğilim'i kullanmaktadır. Kötü Eğilim başarısız olduğunda, Aşem bizimle ve onunla birlikte sevinir. Kötülük Eğilim başarılı olursa, tam tersi olur. Kötü Eğilim başarılı olduğunda, hepsi kaybeder. Nefeş Elokit'in görevi Nefeş HaBehamit ile iletişim kurmak ve ikisinin de Aşem'e kulak vermesinin her ikisi için de olumlu bir durum olduğunu, çünkü ebediyetten ödün vermeye degecek geçici bir zevk olmadığını öğretmektir.

Bu kuşağın muazzam güçlüklerle karşı karşıya olmasına rağmen bu nesilin Maşiah'ın çağında olduğunu bilmekle teselli bulmalıyız. Yola devam etmek için, bugün bir Yahudi çok fedakarlığa sahip olmalıdır. Dua içindeki derin tefekkür sayesinde, her şeyin Aşem tarafından yaratılmış olduğu ve İlahi irade dışında başka bir şeyin olmadığı bilinci ile bir tutum geliştirmelidir. O, dünyanın boş ve geçici yönlerini küçümseyerek görmeli ve sığ çekiciliğini fark etmelidir. Böyle bir fedakarlık, Yukarı'dan gelen güçlü bir tepkiyi ortaya çıkarır. Akli aşan Göksel yardım ve destek ona verilir. PremiŞlan'lı Rabbi Meir'in sözleriyle, "Bir Yahudi Yukarı'ya bağlı ise, aşağı düşmez."

Hiç kimse kendisinin çok güçlü bir kötü eğimle yaratıldığını söyleyerek İlahi hizmetten kendini muaf tutamaz, bunu gerekçe gösteremez.

Herkesin özgür seçimi vardır ve ne Aşem yarattıklarından imkansız olanı ister ne de bize amacı olmayan zorlukları gönderir. Aşem, bir Nefeş HaBehamit'imiz olduğu bilgisi ile Mitzvot'u yerine getirmemizi istiyorsa, bunu tümüyle yapabilecek durumda olmalıyız. Eğer yapamayacağımızı hissederseniz, kendi çabalarımızı güçlendirmek için İlahi desteği istemeliyiz.

Sevinç

Simchah (sevinç) engelleri aşabilecek bir buldozerdir, ancak depresyon duygusuz felce yol açabilir.

Hasidik yaşam biçiminde, "Aşem'e sevinçle hizmet et" sadece bir özdeyiş değil, bir hasid için yaşam ajandasıdır. Ringde mücadele eden iki güreşçi düşünün. Biri fiziksel açıdan diğerinden daha güçlü olabilir, ancak kazanacak olan istekli, canlı ve coşkulu olanıdır. Aynı şekilde, Aşem'e hizmette "hayvansal ruh" da "Tanrısal ruh" ile sürekli olarak savaşıyor ve yalnızca mutlu bir yapı ve İlahi yardım ile bir kişi kendi karanlık doğasının üstesinden gelebilir. Depresyon 365 yapılmaması gereken işlere ait emirler arasında hesaba katılmaz, yine de en düşük manevi derinliğe götürür.

Tanya'da Rabbi Schneur Zalman, melankoli ya da acı ile depresyon arasında ince bir ayırım yapar. Bir kişi ruhsal durumundan ötürü üzülüyorsa ve daha yüksek bir duruma ulaşmayı isterse, acı, ruhsal merdivende tırmanışta yenilenmiş yaşama gücüne ulaşmada sıçrama tahtası görevi görebilir. Ancak eğer üzüntü, tembelliğe ve ilgisizliğe dönüşen depresyona dönüşürse, bu; kesinlikle koşer değildir ve entrikacı Kötü Eğilim'den kaynaklanmaktadır.

Bu ayırım, kişinin hislerinin yönünü ayırt etmek için basit bir test sağlar. Kişi şu soruyu sorabilir: "Bu duygular olumlu bir sonuç doğuracak mı? Duygularım beni çabalarımı arttırmaya mı itecek? Yoksa kaygan zemine mi götürecektir?" Maimonides, Aşem'e sevinçle hizmet etmeyi "avodah gedola - muazzam çaba" olarak tanımlar. Sevinç hali - simchah - anlamsız bir havailik, ciddiyetsizlik, dengeyi yitirmek veya kendi arzularının tutsağı olma değildir.

Mutluluk, kişinin yaptığı tüm işlerin Aşem'in istediğini yapmak olduğunu bilmek olarak tanımlanabilir. Arizal, en büyük manevi deneyimlerine simchah Şel mitzvah - "bir mitzvahın yerine getirilmesindeki sevinç" yoluyla ulaşıldığını söylemiştir.

Önceki Lubavitcher Rebbe, Rabbi Yosef Yitzchok Schneerson'ın anılarında kaydedilen bir hikaye bu noktayı göstermektedir. Bir zamanlar Rusya'daki küçük Lubavitch kasabasında yaşayan bir Yahudi olan Reb Yisrael der freilicher (İsrail, Mutlu kişi) yaşıyordu. Daima sevinçle zıplar ve sık sık kendini frenleyerek "Reb Yisrael der GorniŞt (Rabbi İsrail - Hiçbir şey olan) bir mitzvah yaparak Aşem'e nachas (zevk) verebiliyorsa, zıplayıp sevinçle dans etmeyeyim mi" derdi.

Onun bakış açısı basitti. Aşem ile karşılaştırıldığında biz hiçbir şeyiz. Yine de Aşem bize, onun buyruklarını yerine getirdiğimizde zevk aldığını bildirdi. Ölümlü, etten kandan yapılmış bir insanın, Yüce Aşem'e sevinç kazandırabileceğini düşünmek gerçekten harikadır ve kesinlikle bir kutlama sebebidir. Reb Yisroel bu fırsatın büyüklüğünü anlamıştır. O, eşsiz bir armağana, kutsallığa yapışma ve kutsallıkla bağlı olma özelliğine sahip olduğumuzu anlamıştır.

Tanya'da Rabbi Schneur Zalman ilham verici bir benzetme anlatır: Zavallı ve perişan bir yaşayan bir insanı hayal edin. Sonra, bu çukura inen, zavallı adamı kaldıran ve onu sarayın en içteki odasına götüren güçlü bir Kral düşünün. Gözden uzakta, Kral, bu zavallı adamı kucaklar, sarılır, öper ve ona onu ne kadar çok sevdiğini anlatır. Adam çok mahçup olur! Sadece birileri ona ilgi duymakla kalmamış, Kral'ın kendisi onunla bizzat ilgilenmiştir. Kral'ın yardımseverliği ve içtenliği yüzünden tamamen mahçup hissetmektedir. Yani Aşem ile birliktedir. Yahudi halkını Mısır'ın çıplaklığından ve istismarından kurtarmış ve emirleriyle kutsamıştır. Bizi bütün ulusların arasından seçmiş ve bize Kendi ebedi armağanını vermiştir.

Yaşadığımız nesil, Torah ve mitzvot'a adanmış bir hayat yaşamak için kesinlikle en zorlu nesildir. Zihni dağıtan çok sayıda konu vardır. Günümüzde, bizim yanlış yola sapmamızı sağlayacak görüntü veya fikirlerin saldırılarına karşı güvenli bir yer yok gibi gözükmektedir. Fakat dip ve aşağı olanın çekmesine rağmen kişi motive olduğunda

her şey başarılabilir ve en güçlü dürtülerden bazıları, mitzvot yerine getirmek, Tora öğrenmek, Aşem'e hizmet etmek ve bir Yahudi olmanın sevindir.

Alışkanlık gereği yapılan hizmet, hatta daha da kötüsü, zorla yapılan hizmet başarıya ulaşamayacaktır. Günümüzde mitvot yerine getirmek, aşağıya giden bir yürüyen merdivende yukarıya çıkmakla karşılaştırılabilir. Kişi durursa, otomatik olarak aşağıya gidecektir. Eğer normal hızla yürürse, yere göre sabit kalacaktır. Yukarı çıkabilmek için koşmak lazımdır. Böyle bir koşunun enerjisi ve dürtüsü, simchah tarafından üretilir ve bu nedenle kişi hasta olmaktan kaçınmak için üzüntü ve ilgisizlikten kaçınmalıdır.

Olumlu düşünün ve olumlu olacaktır. Aşem'in her yerde ve her şeye gücü yeten olması konularında yapılan meditasyon, sizin O'nun dünyasında olduğunuzun bilincinde olmanızı ve O'nun patron olduğunu anlamanızı sağlar. Aşem bir kişiyi belirli bir zamanda, belirli bir yere belirli bir görevle yerleştirir. Tüm zorluklar, denemeler ve sıkıntılar sadece üstesinden gelmek için vardır. Engellerin üzerinden atlamak için bir sporcu gibi enerji, dayanıklılık ve iyi bir diyet gerekir. Günlük Tora öğrenme programı ve samimi dua ile birleşen olumlu bir zihin ve neşeli bir yürek turu koşmak için gereklidir.

Genellikle "Rebbe Maharaş" olarak adlandırılan Lubavitch'li Rabbi Şmuel, "Lechatchila Aribet!" derdi. Bu, dünyadaki birçok kişinin bir problem veya engelle karşı karşıya kaldığı zaman etrafında dolaşmaya veya kaçmaya çalışması gerektiğini düşünmesi anlamına gelir. Bununla birlikte Rebbe Maharaş, "öncelikle onun üzerine gidilmesi" gerektiğini söylemiştir. Aşem'e hizmet etmenin önünde duruyorsa, sadece illüzyondan ibaret bir engeldir ve doğrudan onun üzerine gidilmelidir.

Aşem'e güvenmek kavramının İbranice karşılığı "Bitachon"dur. Bir zamanlar Mr. Benzion Rader, bir zamanlar Kasım 1966'da Lubavitcher Rebbe ile özel bir görüşmedeydi. Rebbe, Mr. Rader'e Emunah'ın ne anlama geldiğini bilip bilmediğini sordu. Mr. Rader, "Emunah, iman, inanç ve güven demektir" diye yanıtladı. Rebbe başka bir soru daha sordu; "Bitachon'un ne olduğunu biliyor musun?" Mr. Rader olumsuz olarak yanıtladı. Rebbe şöyle dedi: "Biri bir sorunla karşı karşıya kalırsa ve Emunah'ı varsa, imanı, inancı ve Aşem'in sorunların üstesinden geleceğine yardımcı olacağına güveni vardır. Ancak, Bitachon'unuz varsa, orada bir problem olduğunu görmezsiniz, çünkü Aşem herhangi bir problem göndermez - sadece zorluklar gönderir!"

Endişe ve korku, güven eksikliğidir. Kişi, hangi durumda olursa olsun, "Ben yalnızca Kral'ı arzuluyorum ve nihayetinde kaderimden O sorumludur" diye genel bir duyguya sahip olmalıdır. Bir kimse O'nun kazanmasına karar verdiğinden daha fazla para kazanmayacak ve Aşem tarafından paylaştırılmayan hiç bir şeye sahip olmayacaktır. Bütün gücünle Aşem'i sev. O size neyi uygun görürse görsün O'nu sevin, çünkü her şey Yukarı'dan yönetilmektedir.

Her insanın belirli bir zamanda, belirli bir konumda, ilahi takdir tarafından belirlenmiş belirli bir görevi vardır. Coğrafi konumuna, hayattaki durumuna, mali durumuna, denemelere ve sıkıntılara hayıflanması anlamsızdır. Daha ziyade, kişinin sahip

olduğunun en iyisini yapması ve bu belirli anda İlahi iradenin mevcut durum içerisinde Aşem'e düzgün hizmet etmek olduğunun farkına varması gerekir.

Bu durum, Aşem'e daha iyi için dua etmek ile hiçbir şekilde çelişkili değildir, çünkü; Aşem'in kurtarıcı bir göz kırpması kadar sürede gelebilir. Doğru tartı, mevcut durumda yapılması gereken şeyi yapmak, iyileşme ve değişim için dua etmek ve Aşem'in kişinin işlerini mümkün olan en iyi şekilde kılavuzlayacağına ve yönlendireceğine dair kuvvetli bir inanç ve güvene sahip olmaktır. En önemli unsur, Talmud'dan bir şahsiyet olan, Nachum İŞ Gamzu'nun en sevdiği "Gam Zoo Letovah" sözüdür; "bu da iyiliğinedir" anlamına gelir.

Tora Çalışması

"Tora bizim hayatımız ve günlerimizin uzunluğudur." (Dua kitabı Siddur'dan bir alıntı)

Tora tam olarak nedir? 3. Bölümde Tora'nın yasa demek olmadığını, ancak "öğreti" anlamına gelen Horaah sözcüğünün kökünden geldiğini açıklamıştık. Tora, Aşem'in talimatı ya da insanlığa öğretisidir. Bu tanım çok önemlidir. Bu, uygulamadan ayırık kalan diğer bilimler veya entelektüel sistemlerin aksine, Tora bilgisinin eyleme dönüştürülmesi gerektiği anlamına gelir. Talmud, öğrenmenin mi yoksa eylemin mi daha önemli olduğu konusunda ilginç bir tartışmaya sahiptir.

Nihayetinde öğrenmenin, "eyleme yol açtığından" daha önemli olduğuna karar verir. Cahil bir kişi dindar olamaz. Eylemin yapılabilmesi için öncelikle buna ait bilgiye sahip olması gerekir. Mitzvot'u bütün ayrıntılarıyla yerine getirmek için ilk önce ilkelerini öğrenmelidir. Aslında, tüm Yahudiler, tüm 613 emir ve pratik uygulamalarını öğrenmekle yükümlüdür.

Yahudi Kanunu Yasa Kitabı, az çalışma zamanı olan bir kişinin öncelikle Tora'nın günlük uygulama ile ilgili bölümlerini incelemesi gerektiğini şart koşar.

Bu açıdan bakıldığında, Tora'nın, burada dünyada manevi ve ahlaki bir hayat sürme el kitabı olduğunu özetleyebiliriz. Üstelik, yaşayan ve hakiki bir Tora'dır ki, insanlar tarafından yaratılmış soyut bilgi değildir, ancak; yaşayan Tanrı tarafından verilmiş, hakiki manada yerine getirilmiş, anlamlı ve kutsal bir hayat sürmek için bir rehberdir. Bu gerçeği açarsak, Tora Ebedi Varlık'tan geldiği için, kendisi de ebedidir ve değişime tabi olmayan gerçekleri içerir.

Kabalistik bir perspektiften, Tora, "Aşem'in bilgeliği" olarak tanımlanabilir. Aşem, dünyadan önce var olduğu gibi, bilgeliği de öyledir. Zohar şöyle der: "Aşem Tora'ya baktı ve dünyayı yarattı ve insanlar Tora'yı incelerken dünyayı idame ettirir." Bu, Tora'nın yaratılış için bir tasarı - Mimar'ın planı olduğu anlamına gelir. Aşem, bilgeliğine baktı ve dünyayı yarattı.

Bu ne anlama gelmektedir?

Sonlu bir dünya yaratmak için, sonlu olma durumunun var olabilmesi için kavramsal alanı yaratmak için Or Ein Sof'u gizlemek zorunda olduğunu açıklamıştık. Tzimtzum'un bu kuantum sıçramasından sonra, Kav adı verilen ışını boşluk içine yansıttı ve bundan da tüm dünyalar doğdu. Tzimtzum öncesi Işığa "Or HaSovev Kol Almin", "Aşkın Işık" denir ve Kav'ın Işığı'na, tüm dünyaları doldurması anlamında "İçkin Işık" olan "Memale Kol Almin" denir. Ayrıca, Tzimtzum'un gerçek amacının gizlemek değil, açığa çıkarmak olduğunu, çünkü sonsuz ışığın sonlu varoluşu engellediğini açıklamıştık. Aşem, fiziksel ve sınırlı bir dünyada oturmak istediği için, bu ışığı zaptetmek ve gizlemek gerekiyordu. Bu süreç, sonlu dünyaların varolmasına izin verdi, böylece sonunda Or Ein Sof bunların içinde açığa çıkacaktı. Görevimiz basittir: sonlu dünyamızda bulunan sonsuz ışığı açığa çıkarın. Görevimizi yerine getirmenin anahtarları Aşem'in bilgeliğinde, Tora'da bulunur.

Zohar'da şöyle diyor: "Tora ve Kutsal Olan, Adı Kutsal Olsun, tam olarak Bir'dir. Bu demektir ki, Tora, Aşem'in bilgeliği ve iradesi olduğu için O'nun ihtişamı ve özü ile birdir.

Aşem akıl ile kavranamaz olduğu gibi, bilgeliği de öyledir. Yine de Aşem, insan aklı tarafından erişebilir, anlaşılabilir olmak için, insanın Aşem ile birleşebilmesi için, Aşem bilgeliğini fiziksel terimlerle ve Tora'daki nesnelere ve buyruklarla Aşem bilgeliğini giydirerek sıkıştırdı ve alçalttı. Tora, Assiyah dünyasına ulaşınca kadar Atzilut, Beriah ve Yetzirah dünyalarından geçerek indi. Bu Tanrısal bilgi kendisini Tora, Peygamberler (Neviim) ve Yazılar (Ketuvim) 'dan oluşan yirmi dört kitap ile kuşattı. Talmud, bu konsepti şöyle ifade eder: On Emir'in ilk kelimesi "Anochi", yani "Ben sizin Tanrınızım" demektir. "Anochi" sözcüğünün İbranice harfleri Alef, Nun, Kaf ve Yod'dur.

Bunlar, Ana NafŞi Ketavit Yehavit (Kendimi yazının içine koydum) cümlesinin kelimelerin ilk harfleridir. Aşem "Kendisini Tora'nın kelimeleri içine sıkıştırmıştır.

Bu nedenle, bir kişi bu dünyada Tora'yı çalıştığında ve Tora fiziksel nesnelere ve insanlardan bahsettiğinde, bu sadece Tora'nın Assiyah dünyasına nasıl indiği ve bu dünyada yorumlandığıdır. Yüksek dünyalara gittikçe, Tora daha üst düzeyde kavranabilir. Aslında, Kabalistler Tora'nın dört dünyaya karşılık gelen dört katmana sahip olduğunu belirtir:

1. Peşat - Basit yorum Assiyah dünyasına karşılık gelir.
2. Remez - İma, gönderme, Yetzirah dünyasına karşılık gelir.
3. Draş - Vaaza, ders vermeye yönelik yorumlama, Beriyah dünyasına karşılık gelir.
4. Sod - Sır / Mistik yorumlama, Atzilut dünyasına karşılık gelir.

Yeniden belirttiği gibi, yukarıdan aşağıya yolculuğunda Tora, Atzilut dünyasına indiğinde Sod seviyesinde kavranılabilir diyebiliriz. Beriah ve Yetzirah'a doğru ilerledikçe Tora'yı Remez ve Draş seviyelerinde kavrayabiliriz ve Torah Assiyah dünyasına indiğinde, bu dünyada, en basit seviyesinde Peşat'ı, düz, literal anlamıyla kavrarız.

Daha iyi açıklamak için aşağıdaki örneği kullanalım: Sabah uyandıktan sonra Modeh Ani duasını söyleriz: "Sana teşekkür ediyorum yaşayan ve ölümsüz Kralımız, içimizdeki ruhu şefkatle yenilediğin ve bize olan bağlılığın sonsuz olduğu için."

Hasidizm'de, bu duanın Peşat'ı, Aşem'e ruhlarımızı geri verdiği için teşekkür etmemizdir. Remez, ruhun bu "geri verilmesi"nin Ölülerin Dirilişi zamanına yapılan bir imasıdır. Draş, açıklamasına göre, Kendisi'ne emanet edilen ruhu (gece boyunca uyurken) bize geri verdiğinden, bize emanet edilen bir eşyayı bir başkasından esirgememeliyiz.

Son olarak, Sod yorumu, ruhun bu "geri verilmesinin", Malkut seviyesinden gelerek, hemen üstündeki sefirayla, Yesod ile birleştiği anlamına geldiğini belirtmektedir.

Artık "Göksel akademiler" ile neyin kastedildiğini ve ruhların daha yüksek dünyalarda nasıl Tora'yı öğrenebileceğini anlayabiliriz.

Bu dünyadaki bir ruh Tora'yı Peşat seviyesinde öğrenir. Ruh, göğe yükseldiğinde, Yetzirah dünyasındaki alt Eden Bahçesi'ne veya Beriyah dünyasındaki üst Eden Bahçesi'ne yükseldiğinde, aynı Tora'yı öğrenebilir fakat Tora'yı o dünyalarda kavranan seviyelerde öğrenebilir. Bu ruh için büyük bir ödüdür. Talmud, "Gelecek Dünya'da elinde Tora ile gelen adama ne mutlu" der. Bunun anlamı, Tora'yı bu dünyada çalışmanın ödülünün, daha yüksek dünyalarda Tora'yı çalışmaya layık olmak anlamına gelmesidir.

Bu açıdan, Tora çalışması tamamen farklı ve canlı bir anlam kazanmaktadır. Örneğin bir kişi, zihninin gayretli çalışmasıyla Mişna'da veya Talmud'daki belirli bir yasayı öğrendiğinde, Aşem'in bilgeliği ve iradesi olan kanunla insan zihni birleşmektedir. İnsan akli ve Aşem'in akli, bütün orantısızlığına rağmen, gerçekten kaynaşmaktadır. Bu akılsal birleşme, en harika ve güçlü birleşmedir.

Artık Zohar'da İsrail, (Yahudi), Tora ve Aşem'in Bir olduğunu açıklayan pasajı anlayabiliriz. Bu, Yahudi'nin Tora yoluyla Aşem'e bağlandığı anlamına gelir. Bir Yahudi Tora'yı çalışırken, zihni Tora'daki konuyu kavrar ve onunla bir olur. Tora öğreniminin Yahudilik'te neden en önde gelen bir yere sahip olduğunu şimdi anlayabiliriz. Bir kişinin Aşem ile yapabileceği en derin bağ budur.

Gerçekte, bir Yahudi'nin Nefeş Elokit'i Aşem'den bir parça ve Aşem'den bir kıvılcımdır. Öyleyse neden Tora yoluyla Aşem'e bağlanmaya ihtiyaç duyuyor? Bu, bilgelerin iki sözü arasındaki çelişkiyi açıklayarak anlaşılabilir. Midraş "İsrail düşüncesinin diğerlerinden önce geldiğini" belirtir. Bu, Aşem dünyayı yarattığında İsrail düşüncesinin Tora'dan önce geldiği anlamına gelir. Öte yandan Zohar, "İsrail, Tora vasıtasıyla Aşem ile bağlantı kurar" der. Bu, Tora'nın İsrail'den önce geldiğini gösterir. Hasidizm, bu görünen çelişkiyi, İsrail'in kaynağının Tora'nın kaynağından daha yukarıda durduğunu söyleyerek ortadan kaldırır. Bununla birlikte, ruhlar aşağıya indikçe, Tora, İsrail'den daha yüksektir ve bir ruhun Aşem ile bağlantısı Tora yoluyla yapılır.

Bu açıklama aynı zamanda bir Yahudi'de var olan iki zıtlığı da açıklığa kavuşturuyor. Bir Yahudi, kaynağında, Tora'dan daha yüksektir ve bu nedenle bir Yahudi ebedidir. Yahudi özünün Aşem ile bağlantısı, Tora'yı ve Mitzvot'a riayet etmesine bağımlı olmadığı için, günahlarının sayısı bir Yahudi'yi "Yahudi" olmaktan çıkarmaz. Öte yandan, ruh bir beden içerisine girdikten sonra, bir Yahudi'nin Aşem ile açık bağlantısı Tora aracılığıyla ve sonuç olarak bir Yahudi'nin özsel,asli, temel bağlantısı, onun Tora ve Mitzvot'a riayetini sağlar.

Bu fikir bir Yahudi'yi sevme emrinde görülebilir. Bu sevginin özü, ruhun kaynağında Tora'nın üzerinde diğer tüm ruhlarla birleştiği içindir. Bu özsel sevgi, bu nedenle Tora'ya uyup uymamanın ötesindedir ve Tora'dan uzak olanlara bile uzanır. Bu seviyede Tsadik ve Raşa arasında hiçbir ayırım yapılmaz. Ayrıca bu sevgi, diğer Yahudilerin manevi, ruhsal durumları ile sınırlı değildir, maddi ihtiyaçlarına da uzanır ve biz ruhu öz, ilk, temel durumunda gördüğümüzden dolayı, diğer Yahudilerin bile maddi esenliği bile sorumluluğumuz altındadır. Bununla birlikte, ruhun Aşem ile bağlantısı, dünyalardan aşağıya indikçe Tora ile yapıldığından, sevginin en büyük gösterimi, başka bir Yahudi'nin Aşem ile olan bağına güçlendirmek olacaktır.

Pratik bir uygulaması olmasa bile Tora çalışmasının neden büyük bir Mitzvah olduğunu şimdi anlayabiliriz. Bu seviyede bir çalışma yapılırsa, buna Tora LiŞmah denir ki - Tanrı'ya bağlı olmak dışında herhangi bir başka amacı yoktur. Fakat yine de, yaratılışın amacı fiziksel dünyanın en üst düzeyde artırılması ve yükseltilmesi olan Dirah BeTachtonim olduğu için, Tora çalışmalarında, fiziksel alanda Mitzvot'un nasıl uygulanacağını öğrenmek için pratik uygulama alanlarına öncelik verilmelidir. Gerçekten de, Yahudi yasası, biri Tora çalışması yaparken bir Mitzvah'ı yerine getirme olanağı doğarsa, Mitzvah'ı yapacak hiç kimse de yoksa, Tora çalışmasının durdurulması gerektiğini söyler.

Önceki birkaç paragrafı özetlersek: Tora ilahi bilgeliktir ve Tora'yı öğrenerek bir Yahudi en derin düzeyde Aşem ile açık bir şekilde bağlantı kurmaktadır. Bir Yahudi zihnini ve düşüncelerini Tora ile doldurmaya ve böylece her zaman İlahi Olan ile birleşmeye çalışmalıdır. Tora, "Evde otururken, yolda giderken, yatarken, kalkarken Tora'nın sözlerini söylemelidir" der. Tora'yı çalışma yükümlülüğü her zaman geçerlidir ve değerli çalışma zamanını boşa harcayan için sert bir ceza vardır. Tora çalışması için herkesin belirli bir zaman ayırma zorunluluğu vardır.

Bu kavrama Kabalistik perspektiften bakarsak, Tora, içinde bulunduğumuz Tzimtzum sonrası durumda, Or Ein Sof'u bu dünyaya indirme mekanizmasıdır. Kabalistik terminolojide, Sovev Kol Almin ve Memale Kol Almin'in "birliğini" (Yichud) 'u somutlaştırır, sağlar, bir araya getirir. Bu nedenle, çalışma sırasında doğru yaklaşım ile çalışılması gerekir.

Tora, entelektüel bir egzersiz biçimi değildir. Onur ya da statü kazanmak için de çalışılmamalıdır. Bunun yerine, derin bir egosuzluk içerisinde, kendini düşünmeden, özverili biçimde, Aşem'in Tora'sını ve bilgeliğini okuduğunun farkında olarak çalışılmalıdır. Bu nedenle, Tora çalışmaya başlamadan önce bir beraha (kutsama) okuyoruz, bizleri ulusların arasından seçip bize Tora'sını verdiği için Aşem'e teşekkür ediyoruz.

Doğru yaklaşım şu olmalıdır: Bu O'nun Tora'sıdır ve biz O'nun bilgeliğini tekrar ediyoruz. Gerçekten de bilgilerimiz şöyle der: Tora'nın sözcüklerini söylediğimizde Yüce Tanrı bizden sonra tekrar eder. Kişi, Tora'nın her gün yeniden verildiğini ve günlük olarak Tanrı'dan bir armağan aldığını düşünmelidir.

Tora, Moşe'ye, Sinay'da bir bütün olarak verildi. Bununla birlikte, tarihin farklı dönemlerinde, farklı yorum seviyeleri ortaya çıktı. Bu, bir ilke ve ayrıntılarıyla karşılaştırılabilir. İlkeler Sinay'da açığa çıkarılmış, detaylar daha sonra farklı aşamalarda, "kutsal ruh" (Ruach Hakodeş) aracılığıyla devam eden ilhamları alan büyük bilginler tarafından açığa çıkarılmıştır. Kabala, Sinay'da alınmış olmasına rağmen, mistik gelenek sadece küçük bir grup içerisinde öğretilmiştir. Daha sonra Rabbi Şimon Bar Yochai tarafından Zohar'ı yazma görevi verildi ve Arizal zamanında Kabala'yı yaymanın bir Mitzvah olduğu belirtildi. Bununla birlikte, ancak Baal Şem Tov zamanından sonra Tora'nın iç boyutunun öğretilmesi yeni bir boyut aldı. Neden? Nistar (Tora'nın iç boyutu) Nigle'den (Tora'nın açık yönü) farklıdır. Mesela, Tora'yı Peşat düzeyinde öğreniyoruz, bu dünyanın konulardan konuşuyoruz ve içindeki Tanrısallık gizlenmiş durumdadır. Bunun bir örneği şudur: Talmud'un medeni hukuk içindeki zararları tartışan bölümlerini çalıştığımızda, bir ineği boynuzlayan bir öküz ve bunun sonucunda meydana gelen hasar ve cezaları hakkında bilgi edinmekteyiz. Her ne kadar bu Tanrısallık bilgeliğinden damıtılıp gelse de bize açık olan şey bu fiziksel, maddi dünyaya ait yasalardır. Bu tartışmanın içinde saklı olanın Aşem'in bilgeliği değil. Bununla birlikte, Kabalistik düzeyde olan Sod seviyesinde öğrenirken, Tanrısallık ile ilgili açık bir bahis vardır ve kişi, Tora'yı Veren'in kim olduğunun tümüyle bilincindedir. Hasidik terminolojisinde belirtildiği gibi, bu dünya, maddi olanın "açık" (BiPşitut) ve Tanrısallığın "alşılmamış" (BeHitchadŞut) olduğu bir dünyadır. Daha yüksek alemlerde, Tanrısallık "açıktır" ve maddi olan "alşılmamış" bir şeydir. Tarihsel olarak materyalizmin ve sürgün karanlığının karışıklığına doğru ilerlediğimizde, Tora'nın İlahi kaynağını ortaya çıkarmak daha da gerekli hale gelmiştir. Sürgün içinde ilerlediğimiz ve Maşiah'ın gelişine yaklaştığımız bu dönemde Kabala'nın çalışmasının bir zorunluluk haline gelmesinin nedeni budur.

Kişinin sürekli olarak İlahi Olan'ın varlığını hissettiği bir seviyede daha fazla çalışması gerekiyordu.

Baal Şem Tov zamanlarında, özellikle de Rabbi Schneur Zalman, Tora'nın daha da derin bir katmanı ortaya çıkmıştı. Daha önce, Tora yorumunun dört seviyesinin Yaratılış'ın dört dünyasına karşılık geldiğini açıklamıştık. ChaBaD liderleri, Ein Sof'un iradesinin bir açığa çıkışına tekabül eden ruhun en öz seviyesi olan Yehidah'a karşılık gelen Torah'nın daha derin bir katmanını ortaya koydu. Bu seviye, Tora'nın beşinci katmanı olarak yorumlanmaz; tıpkı ruhun Yehidah seviyesinin ruhun diğer seviyelerinin üzerinde durup, yine de bu diğer seviyelerine nüfuz eden, diğer dört seviyenin özü olduğu gibi, bu seviye de diğer dört seviyenin özüdür. Yağ benzetmesi ile, yağ diğer sıvıların üzerinde yüzer, ancak bir katı ile karıştırıldığında içine nüfuz eder. Bu gibi, Hasidizm, Ein Sof'un bir açığa çıkışıdır ve yine de diğer tüm seviyelere nüfuz etmekte ve onları aydınlatmaktadır. Nitekim, Hasidizm Kabala'dan oldukça farklıdır.

Genel olarak Kabala, Tora'nın iç boyutunun tüm yönleri için genel bir terim olmasına rağmen, özel anlamıyla Sod seviyesine işaret eder; buna karşın, Hasidizm, Ein Sof'un Yehidah seviyesidir. Bu nedenle, Hasidizm, hem Sod seviyesini hem de diğer Tora düzeylerini aydınlatır. Çok basit terimlerle, Kabala'yı Aşem'in anatomisi ile karşılaştırabiliriz. Farklı dünyaları ve bunlara nüfuz eden İlahi Işığı anatomiye benzer şekilde anlatabilirken, Hasidizm ise Aşem'in psikolojisidir. Kabala'nın kavramlarını kullanır ancak yaratılış yapısının parçalarından çok yaratılışın nedenini daha çok anlatır. Tora'yı bugün çalışırken, Tora çalışmasının tüm diğer yönlerini aydınlatmak ve zihni Aşem'in bilgisiyle doldurmak için Hayat Ağacından -hasidizm'den tatmalısınız. Sağlıklı bir beden ve ruhun olması için, bugün hem bedeni yani Tora'nın Nigleh'ini ve hem de ruhu, Tora'nın Nistar'ını çalışmak gereklidir. Modeh Ani duasının yukarıdaki örneğinde, sadece Hasidizm bu ifadenin nasıl mükemmeliği veya ruhun Yehidah'ını ortaya çıkardığını açıklar. Açıkarsak: Modeh Ani, sabahları yıkama ritüelinden önce söylendiği için (geceden kalan saf olmayanı uzaklaştırır) hiçbir saf olmayan katışıklık bir Yahudi'nin Modeh Ani'sini bozamaz. Onun Yehidah'ı en özüdür ve her zaman bozulmamış ve canlandırıcı olarak kalır.

Artık Şema'da neden "Aşem'i tüm kalbin, tüm ruhun ve tüm varlığın ile seveceksin" ifadesinin hemen ardından Tora'yı öğrenme buyruğunun geldiğini anlayabiliriz. Bir kişi susuzluğunu, Aşem'i tutkuyla severek dindirmek istiyorsa, Tora çalışmasına dalmalıdır çünkü; Tora ve Aşem Bir'dir. Bu, peygamber Yeşaya'nın "Ey susamış olanlar, suya gelin" sözleriyle yankılanmıştır; çünkü Tora suya, ruhsal açıdan susuzluk çeken dindiren ve yaşamı destekleyen suya benzetilir.

Maşiah, Baal Şem Tov'a, Hasidizm öğretileri yaygınlaştığında geleceğine söz vermiştir.

Hasidizm en yüce tanrısal kavramları getirmiş ve onları ortalama aklın kavrayabileceği bir dile tercüme etmiştir. Tanrısallığın kendisi insan zihniyle bütünleşmiştir. Bu tam olarak, Maimonides'in sözleriyle, İnsan'ın Aşem'i yeteneği derecesinde bileceği Maşiah'ın gelişini önceden tatmaktır.

Özetle:

Tora'nın, Dünyaların ve Ruhun Beş Düzeyi

Tora Yorumu	Dünyalar	Ruh
Hasidut	Ein Sof (Sonsuz Olan)	Yehidah (Tek Olan)
Sod (Sırlar/gizler)	Atzilut (Yayınım Dünyası)	Chaya (Yaşayan)
Remez (İma)	Beriyah (Yaratılış Dünyası)	Neşama (Yaşam Nefesi)
Draş (Ders)	Yetzirah (Biçimlendirme Dünyası)	Ruah (Ruh "spirit")
Peşat (Düz)	Assiyah (Eylem Dünyası)	Nefeş (Dirilik ruhu)

Mitsvalar (Emirler)

“Esas olan uygulamaktır.”
(Bilgelerimizin Öğretileri - Pirkei Avot)

Tora çoğunlukla Tora Hayim "yaşayan Tora" olarak adlandırılır. Yahudiliği ve Yahudi halkını tanımlayan Tora, onların yaşamı ve özüdür. Tora'da 613 Mitsva vardır. Bu bölümde Mitsvaların yapısına ve bunların insan için yararına, yaratılışı düzeltmek, arıtmak için bir araç ve Aşem ile insan arasında bir aracı olarak Mitsvaların yapısına yakından bakacağız.

İnsana fayda olarak Mitsvalar

Mitzvaları yerine getirmek bu dünyada iyi yaşama giden yoldur. İnsanoğlunu ve tüm dünyayı Yaratan ve tüm dünyanın Hakimi, kesinlikle insan için ve yaşadığı dünya için neyin iyi olduğunu bilmektedir. Aşem bu bilgiyi bizden esirgememiştir, çünkü Aşem iyidir ve iyinin iyi olması doğası gereğidir. O, sonsuz iyiliği ile, bir kişinin yaşamını belirli bir şekilde yaşadığı takdirde sağlıklı bir vücutta sağlıklı bir ruha sahip olacağını, bu dünyada ve Gelecek Dünya'da kendisi için iyi olacağını bize bildirmiştir. İyi bir yaşam sürmek için insanın Yaratıcısı'nın talimatlarını, bu talimatların bazıları ilk bakışta anlamsız ve kısıtlayıcı gelse de yerine getirmesi sağduyuya uygundur.

Doğrusunu söylemek gerekirse, günlük yaşamda, sorgulayıcı niteliğe sahip oldukça yetenekli bir entelektüel olsa bile, kişinin sorgulamadan kabul ettiği ve izlediği birçok şey vardır. Örneğin, bir kişi uçağa binmenin güvenli olduğunu doğrulamak için aerodinamik araştırması yapmadan bir uçağa biner ve planlanan saatte onu hedefine götürmesini bekler. Benzer şekilde, bir insanda baş ağrısı varsa, aspirin almadan önce biyokimya doktorasını tamamlamayacaktır. Daha ziyade, ilacın sonuçları daha önce doğrulanmış olduğundan dolayı hapı alacak, baş ağrısından kurtulacak ve eğer daha

sonra isterse hapin nasıl işlediğini anlamaya çalışacaktır. Aynı şey ruhsal sağlık için de geçerlidir.

Bir insan, yeterince uzun yaşayıp ve her türlü olayı dikkatli biçimde tecrübe etme kapasiteye sahip olursa, kuşkusuz sonunda, bugün Tora'da bulduğumuz aynı sonuçlara varacaktır; Yahudi yemek yasaları, Şabat vb. Bunun sebebi, Tora'nın hakikat ve insan için nihai iyi olmasıdır. Basitçe belirtmek gerekirse, Mitsvalar, insan özgürlüğünü engellemeye veya kısıtlamaya yönelik verilen bir kurallar dizisi değildir. Aksine, onlar iyi bir yaşama giden yoldur. Aşem'in iyiliğinin yanı sıra insan için faydalardan bir örnek, zorunlu dinlenme gününde bulunur. Haftanın yedi günü çalışan bir kişi ruhsal pillerini şarj etmek için zaman bulamaz. Sınırlı boş zamanlarını vücudunu spor salonlarında veya golf sahalarında fit tutmaya harcarken, ruhunu maalesef ihmal eder. Çoğu insana Şabat'ın görünüşte sert kısıtlamaları sınırlayıcı faktörler gibi görünmektedir. Gerçekte, bu kısıtlamalar, kişiyi, kişisel ve ailenin ruhsal büyümesini artıran tamamen farklı bir dizi koşula izin veren bir ortam yaratır. Aslında, popüler bilim alanında popülerlik kazanan bu kadim görevdeki gibi, yıllarca araştırdıktan sonra keşfedilen şeyler, Yahudilerin binlerce yıldır bildiği konulardır: haftada bir gün dinlenme, beden, zihin ve ruha fayda sağlar .

Bilgeler, "Tora çalışan birinin dışında özgür insan yoktur" der. Bu basitçe Tora'nın kişiyi kişisel engellerden kurtardığı anlamına gelir. İlk bakışta bu şaşırtıcı görünür, çünkü; Tora birçok yerde kişiye kısıtlamalar getirir.

Cevap şu ki, her neslin ve yaşın bir esaret biçimi, "Mısır"ı vardır. Bazıları işlerine, diğerleri ise bedenlerinin arzusuna köledir. Bazıları paraya, bazıları güce tapar. Tora, kişiyi bu köleliklerden kurtaran panzehirdir. İnsanı, bir sonraki dünya kadar bu dünyadaki iyiliği en üst düzeye çıkarabilecek imrenilecek bir konuma getirir. Aşem, anlamsız bir rutini sağlaması için kendi konularını ısrarla emreden acımasız bir diktatör değildir. Aşem iyilikseverdir ve kendi yarattıklarına iyilik vermek istemektedir. İlahi yardımseverliğin en büyük eylemi bize yaşayan bir Tora vermesidir. Bu yol, bizi insanlığın beden ve ruhu için elde edebileceği en büyük iyiye götürür.

Kısacası, eğer bir kişi anne, babası, eşi veya çocukları ile iyi ilişkiler kurmak istiyorsa, Tora'nın talimatlarına uymalıdır. Burada dünyada yaptığımız şeylerin yüksek alemlerde etkili olduğunu bilerek Aşem'in direktiflerini izlemek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Ruhsal olarak, eğer bir sağlıklı bir vücuda sahip olmak istiyorsak Yahudi yemek yasalarını takip etmeliyiz. Evde sağlıklı bir atmosfer yaratmak için, Tora'nın çalışıldığı ve Mitsvaların yerine getirildiği bir ev yaratmak gerekir. Aile içinde diyalog istiyorsak, Tora'nın sözlerinin konuşulduğu bir Cuma gecesine masasına sahip olmamız gerekir. Eğer Aşem'den iyilik istiyorsak, yardıma muhtaç kişilere yardım etmeliyiz. Aşem'in yollarını taklit ederek ve İlahi örneği izleyerek, insan durumunu yükseltir ve yalnızca Gelecek Dünya'da mutluluk değil, aynı zamanda bu dünyadaki anlamlı ve tatmin edici bir hayat için yollar yaratır.

Mitsvalar-Yaratılışı iyileştirmek için

Midraş, Mitsvaların amacının, bu dünyada insan için maddi yararlarına ek olarak, yaratılmışların arıtılması, iyileştirilmesi olduğunu belirtir. Buna Mitsvayı

gerçekleştiren kişi ve Mitsvanın uygulandığı kişi de dahildir. Mitzvanın bunu gerçekleştiren kişiyi nasıl etkilediğini inceleyelim.

Mitsvanın belki de en temel amacı, Nefeş HaBehamit'e bir boyunduruk geçirmek ve onun dikkate değer enerjilerini olumlu yöne yönlendirmektir. Mitsvanın ilk şartı, insanoğlunun Aşem'in kanunlarına, İbranice, "Kabalat Ol Malchut Şomayim" e (Göklerin Egemenliğinin kuralına teslim olmaktır) teslim olmaktır. Bu, Yahudilerin Tora'yı Sinay'da almadan önce, "Naaseh VeniŞma" dediğinde ifade edilmiştir; "yapacağız ve dinleyeceğiz", kabul etmeyi anlamının önüne koymuştur. Bu, aynı zamanda Avodat Aşem kavramını açıklamaktadır. "Avodat" sözcüğünün kökeni, deriler ile bağlantılı olarak tabaklamaya atıfta bulunan Ibud kelimesine benzemektedir. Tabaklama işleminde çok kaba bir cilt alınır ve yumuşak bir deri veya parşömen parçasına dönüştürülür. Kaba olan rafine hale gelir. Hizmet etmek, kaba olan Nefeş HaBehamit'i almak ve rafine etmek demektir. Mitsvalar, insanın güçlü hayvansal yanına boyunduruğu yerleştiren, güçlü enerjilerini Aşem'in hizmetine sokan disiplin kanunudur.

Nefeş HaBehamit daha derin bir seviyede Kelipat Nogah'dan kaynaklanmaktadır. Nogah hafif anlamına gelir ve bu nedenle adından da anlaşılabilirdiği gibi Kelipat Nogah, teşvik edilebilen, aydınlatılabilen ve yükseltilebilen Kelipa'dır. Bir kişi, fiziksel eylem gerektiren bir Mitsva yaptığında, Nefeş HaBehamit'in tamamı Tanrı'nın hizmetinde kullanılır ve böylece yükselir. Bunun en güzel örneği Tsedaka (hayırseverlik-bağış) Mitsvasıdır. Bir kişi geçinebilmek için bütün gün sıkı çalışırken ve kazandıklarının bir kısmını Tsedaka için verince, gerçekte verdiği, o parayı yapmak için ayırdığı enerjidir. Bu açıdan Tsedaka, tüm Mitzvaların mükemmel bir temsilidir.

Üstelik, Tsedaka'yı Kelipat Nogah'dan KeduŞah'a yükselten fiziksel gücün yanı sıra, Mitsvayı yerine getirme gücünü veren yiyecek ve içeceklerin hepsi yükselmiştir. Kabala, 600.000 ruhtan oluşan İsrail topluluğunun, dünya için bir bütün olarak canlılığın genel kaynağı olduğunu, çünkü dünyanın bu ruhların uğruna yaratıldığını belirtir. Bu ruhların her birine (600.000 alt kişiye bölünmüştür), tüm dünyayı rafine etmek ve yükseltmek için altı yüz binde birlik bir bölüm belirlenmiştir. Bu yükselme, biri Aşem'e hizmet için yeyip içtiğinde ve evini kullandığında gerçekleşir. Bu bakımdan dünyanın bu kısmı, bu ruha paylaştırılan bütün bir kısım, gerçek bir Dirah BeTachtonim haline gelir. Bu dalgalanma etkisini Şabat'ta ekmek yemek kadar basit bir eylemde görebiliriz.

Cuma gecesi, bir kişi iki Hallah ekmeğinin üzerine on parmağını koyar (Şabat ve bayramlarda kullanılan ekmek) ve Hamotzi berahasını ("topraktan rızık çıkararak kimdir") söyler. Şunları düşünün: Hallah, büyük bir üretim zincirinin ürünüdür. Çiftçi tahıl eker, sular ve tarladaki otları temizler. Daha sonra tarlayı hasat eder, tahıl ambara kamyonla taşınır ve öğütülüp fırıncıya sevk edilir. Fırıncı, buğday ununu çeşitli diğer maddelerle birleştirir ve Hallah'ı gaz veya elektrikle çalışan bir fırında pişirir. Bu üretim zincirinin her aşamasında yer alan kişi sayısı binlerce kişiye ulaşır. Bir Yahudi iki Hallah'ı kaldırdığında ve ekmeğin sağlayıcısı olarak Aşem'i ilan ettiğinde, tüm bu zinciri yükseltmiştir.

Daha önce belirtildiği gibi sadece Mitzvayı yapan kişi değil, Mitsvanın uygulandığı kişi ve nesne de yükseltilir. Sinay sonrası dönemde, üst ve alt alemler arasındaki bölünme sona erdiğinden, bir ineğin derisini parşömen haline getirerek bir Tora yazması, mezuya veya tefiline dönüştürmek mümkündür. Bu, mitsvalardan yararlananın yalnız insanlar değil, aynı zamanda hayvanlar, bitkiler ve cansız nesnelere de olduğu anlamına gelir.

Yaratılış düzenine gelindiğinde, insan eylemde son, fakat; düşüncede ilktir. Mineral, bitki ve hayvan alemleri kendisinden önce yaratılmış olsa da yaratılış piramidinin tepesinde duran varlık insandır ve tüm yaratımı yükseltmek, daha yüksek bir amaç için dönüştürme kapasitesine sahip olan varlık insandır. Kişi, hayatındaki görevini ve amacını yerine getirdiğinde, yalnızca Yaratılış düzeninde bir kişinin hedefine ulaşmakla kalınmaz; aynı zamanda, dünyanın geri kalanının mükemmelliğe erişmesine de yardımcı olur.

Mitsvalar- Aşem ile bağlantı

Tora ve Mitsvalar insanın yararı ve Yaratılışın iyileştirilmesi için verilmiş olmasına rağmen, Aşem'in Mitsvalara verdiği son derece yüksek bir nitelik daha vardır. Bu nitelik, insan ile Aşem'in birleşmesidir. Aşem insana günlük yerine getirilmesi gereken Mitsvalar kümesi vererek, insan'ın kendisini Yaratıcı'sına bağlaması ve zaman ve mekan sınırlamalarını aşmasına imkân vermiştir. Daha önce tüm dünyaların Aşem'in iradesinin ürünü olduğunu açıklamıştık. Mitsvalar Aşem'in isteğidir. Aşem'in isteği bu dünyanın sebebidir ve bu nedenle Mitsvalar yaşam kaynağıdır.

Tora ve Mitsvalar, Yaratıcı'yı yaratılmış olandan ayıran uçurumu aşan köprüyü oluşturur ve insanın yükselerek kendini Tanrısallığa bağlamasını sağlar. Bu köprü Aşem tarafından tasarlanmıştır, çünkü sadece O bu uçurumu aşabilir. Sınırlı, sınırlandırılmış bir varlığın kendisini Sonsuz Olan'a bağlaması mümkün değildir. Çünkü, nasıl bir köprü inşa ederse etsin, ne kadar ruhsal olsa da, yaratılmış bir zihnin özelliklerine göre inşaa edildiği için hala sınırlı olacaktır. Bu, neden bir kişinin Tora ve Mitsvalardan bağımsız olarak Aşem'e giden kendi yolunu yaratamayacağını açıklar.

Tora ve Mitsvaların güzelliği, normal bireylerin ulaşabileceği basit günlük eylemler yoluyla, her insanın İlahi Olan ile bağlantı kurabilmesi ve bu dünyayı Aşem için bir mekana dönüştürebilmesidir. Tora göklerde değildir, "size çok yakındır; uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir (Devarim 30:14)." Aşem, insanı maddi dünya içinde, ona nüfuz edip, onu Mitsvalar aracılığı ile Tanrısallık ile yükseltmek için yaratmıştır. Daha önce de belirtildiği gibi, Mitsva kelimesi, "emir" anlamına ek olarak, "bağlantı" anlamına gelir. "Bağlantı" yakınlığı, buna karşın "emir" uzaklığı belirtir. İlginçtir ki, bu iki boyut, Mitsvanın yerine getirilmesinde kendini gösterir. Bir taraftan, Mitsvaları yerine getiren bir kişi efendisine huşu içinde hizmet eden bir hizmetkar gibiyken aynı zamanda, babasına sevgi ve duygular ile hizmet eden sevilen bir çocuk gibidir.

Bir önceki bölümde Tora'yı İlahi bilgelik olarak, Tora ve Aşem'in birliği ve Mitsvaları İlahi irade olarak ele aldık. Aşem'in özü, iradesi ve bilgeliği birdir.

Dolayısıyla, Tora'yı çalıştığımızda ve Mitsvaları yerine getirdiğimiz zaman Aşem ile mutlak birlik içindeyiz. İlahi irade, fiziksel olan ile sarsılabilir da, Aşem ile olan birlik bu fiziksellikten etkilenmez. Hasidizm, Mitsvaları ruhun giysileri, Tora'yı ruhun gıdası olarak adlandırır. Tıpkı fiziksel gıdalar ve kıyafetlerin vücudun iyiliği için gerekli olduğu gibi, ruhun iyiliği için de ruhsal yiyecek ve giyecekler gereklidir. İnsan, mitsvaları fiilen yerine getirdiğinde, mitsvaları konuşmalarında dile getirdiğinde, aklının kavrayabildiği kadarı ile Tora'yı anlar ve dikkatini verirse, o zaman insan Mitsvaları tümüyle giyinmiş olur ve Aşem ile mükemmel bir birlik içindedir.

Dahası, bir insan Mitsvaları gerçekleştirdiğinde, İlahi irade için bir araç olur ve kendisi ve dünya için İlahi iyiliği harekete geçirir. Tikkunnei Zohar, 248 emirin Aşem'in 248 "organı" olduğunu belirtmektedir. Nasıl ki insan vücudundaki her organ, o organa sahip belirli ruh yetisi için bir kaptır (örneğin göz, görme yetisi için haznedir ve işitme yetisi için kulaktır), her emir de İlahi irade için bir kanal ve bir kaptır. İlahi irade, her bir emir ile giydirilir ve ifade bulur. Bir kişi bir Mitsvayı gerçekleştirirken, Tanrısal yaşamı ve gıdayı tüm dünyalara çeker ve Mitsvalar sayısına karşılık gelen insan vücudundaki organlar bir Mitsva gerçekleştirdiklerinde, İlahi irade için bir vasıta olurlar. Genel olarak Mitsvalar Aşem'in iradesini temsil eder ve her bir emir bu iradenin belirli bir yönünün bir ifadesidir. Her Mitsva, bu emire karşılık gelen belirli bir yanıtı uyandırır. Hayırseverlik yaptığımızda, Aşem dünyaya iyilik getirmek için elini uzatır. Bahtı pek açık olmamış birine şefkatle baktığımızda, Aşem de bize ve çevremizdeki dünyaya merhametle bakar. Aslında, Aşem'in bize Tora'da yapmamızı emrettiği şeyi, Aşem Kendisi'ne yapar. Benzer bir İlahi tepki, yasaklanmış fiillerden kaçındığımızda harekete geçirilir. Örneğin, bir kişi dedikodu yapma isteğini bastırıldığında, kötülük kuvvetleri bastırılır. Sitra Achra'nın en küçük boyun eğdirilmesi bile tüm dünyalarda İlahi Işık'ın büyük ölçüde yayılmasına neden olur.

Mitsvanın yerine getirilmesi ile insanın kendisine çektiği İlahi Işığa Şekinah denir. Biri Tora'yı çalıştığında, ruhu, konuşmanın ve düşüncenin iki iç kıyafeti İlahi Işık içine katılır. Şekinah'ın, İlahi ruhuna bağlanmasını sağlar. Fakat Şekinah'ın bedenine ve Nefeş HaBehamit'ine bağlanması için, Dirah BeTachtonim'in amacını yerine getirmesi için, bedenın kendisi tarafından Mitsvaların yerine getirilmesi gerekir. Bu şekilde, bu eylemi gerçekleştiren bedenın gerçek gücü İlahi Işık'a katılır ve O'nunla mükemmel bir birlik içinde birleşir. Daha önce de belirtildiği gibi, eğer emir başkaları tarafından yapılamıyorsa Mitsvayı yerine getirmenin Tora öğrenmekten niye öncelik taşıdığı açıklar.

Mitsvaları yerine getirmenin en derin seviyesi, Nefeş Elohit'in doğal bir arzusu olan Aşem'e yapışmak ve O'nun yollarını taklit etmek değil, İlahi iradenin kendisiyle tam bir bağlantı eylemidir. Hasidik terminolojide, iradenin ayrıntılarından ziyade Baal HaRatzon'a "iradenin yazarına teslim olma" ifadesi geçerlidir.

Rabbi Schneur Zalman, bu noktayı şöyle özetler: Aşem, Yahudiler'den bütün gün odun kesmesini istemiş olsaydı, o zaman odunculardan oluşan bir ulus haline gelecektik. Bu açıklamanın anlamı, odun doğramak maddi veya manevi bir fayda sağlamayacak olsa bile odunu keseceğimizdir, çünkü önemli olan şey, bizden yapmamız istenen değil, Aşem'in bizden yapmamızı istediği gerçeğidir. Bu seviyede, mitsvaları yerine getirmek için gerekli olan motivasyon, herhangi bir maddi ya da

manevi ödül değildir. Basitçe, Aşem'in isteğini basit bir hizmetkar gibi yerine getirmektir. Bu hizmet seviyesinde, bir kişi belirli bir mitsvayı onu yerine getirmeye doğal olarak eğilim gösterdiği için yapmaz, fakat İlahi isteği yerine getirmek ister. Bir kişi doğal olarak çalışkan, gayretli olabilir ve oturup Tora'yı çok uzun süre çalışmak ona kolay gelebilir. Bir gözlemci, bu bilginin çalışmalarına olan bağlılığından şaşkına dönebilir.

Bununla birlikte, gerçekte, bu onun Aşem'e bağlılığının gerçek bir göstergesi olmayabilir. Aynı bilgin, örneğin misafir ağırlamakta zorlanabilir. Avodat Aşem'in gerçek ifadesi, bir kişinin "Doğal olarak eğilimi olmayan" alanda da aynı derecede heyecan ve şevkle Aşem'e hizmet etmesidir. Eğer bilgin, çalışması gibi aynı itaat, bağlılık ve sevinçle, zor ve külfetli bulduğu misafir ağırlamayı yaparsa, sadece Aşem'in isteği bu olduğu için Mitsva'yı yerine getirmiş olur.

Bu nokta, Koşer hayvanın işaretlerinde gösterilebilir.

Bir hayvan, ancak; çift tırnaklı ve geviş getiriyorsa koşerdir. Manevi alanda bu, kişinin Aşem'e hizmetinin koşer olması için çift tırnaklı yani yalnızca doğal eğilimi olan alanda değil, kendisine zor gelen alanda da eşit derecede yapılması anlamına gelir.

Dahası, bu sadece tek bir sebebe dayalı olmamalıdır. Geviş getirmek gibi, doğal olarak eğilimi olduğu için değil, Aşem'in isteği bu olduğu için Mitsva sürekli olarak yerine getirilmesidir. Böyle bir hizmet, gerçek fedakarlıktır.

Tanya'da, Rabbi Schneur Zalman, eski günlerde öğrencilerin çalışmalarını 100 kez gözden geçirmesinin standart olduğunu belirtir.

Dolayısıyla, 100 kez inceleyen bir öğrenci yükümlülüğünü yerine getirmiştir, ancak bu, onun gerçek bir bağlılık, özveri gösterdiğini kanıtlamaz.

101 kez inceleyecek öğrenci, Aşem'in gerçek bir hizmetkârıdır. Öğrencinin alışkanlığını kırarak doğal olanın ötesinde harcadığı fazladan zaman, yaratılışın ötesine, Yaratıcı'ya atılan bir adımdır. Bu gerçek hizmettir.

Ahavat Yisrael

"Komşunu kendin gibi seveceksin."

Vayikra (Levililer) 19:18

Rabbi Akiva: "Bu, Tora'nın en önemli ilkesidir."

Kutsal Kitap yorumları "Komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz" ifadesini anlamaya çalışmaktadırlar. İnsan, doğası gereği benmerkezlidir ve kendi varoluşu ile meşguldür. Her kişi kendi güdüleriyle, amaçlarıyla ve doğasıyla kendisine has bir varlıktır. Nasıl

olur da kendi kimliğini inkar ederek, başka bir varlığı kendisi kadar önemseyebilir, kendisi gibi sevebilir? Dahası, başka birine yardım etme sözü, taahhüdü kişinin büyük zaman ve enerji harcamasını, büyük fedakarlığı gerektirmektedir.

Kendini kişisel meşguliyetlerden uzak tutmak ya da kendi menfaatlerinin yalıtılmış kozasını kırmak kolay değildir. Dahası, başkalarına ayrılan zaman, mali, sosyal gibi, kendi konumunu iyileştirmek için kullanılabilir. Daha saf, naif uğraşılarda bile, bir kişi kendi benliği ile ilgilenmektedir. Tora çalışması ise hiç bitmeyen, kişinin kendi manevi seviyesini yükseltme zorunluluğudur. Bir Yahudi'ye yardım etmek için harcanan zaman, kişinin ruhsal gelişimine kolayca adanabilir. Üstelik, hakiki bir şekilde başkalarının ihtiyaçlarının karşılanmasına dahil olmak, sadece zaman ve bilgi paylaşımından öte, kişinin kendisi için yaptığı bir yatırımdır. Bir Yahudi'ye gerçek bağlılık, onun sevincini kendi sevinci, üzüntüsünü kendi üzüntüsü ve sıkıntısını kendi sıkıntısı yapmaktır. Tora'nın "Komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz" emrini verdiği zaman talep ettiği bu bağlılıktır. Böyle tamamen egosuz bir seviyeye nasıl erişilebilir?

Tora, bir başkasını daima "kendin gibi" sevmeye zorlar. Aşem'in bir duyguyu emretmesi nasıl mümkün olabilir? Birbirimize saygı göstermemiz, birbirimize karşı nazik davranmamız emredildiğinde bu kolayca anlaşılabilir ve eyleme geçirilebilir. Ancak bir başkası için zorla başka bir duygu oluşturmak çok daha zordur. Hoşlandığımız bazı insanlar ve hoşlanmadığımız bazı insanlar vardır. Bir insan hoşlanmadığı birini nasıl sevebilir?

Rabbi Schneur Zalman, klasik eseri Tanya'nın 32. bölümünde gerçekten parlak bir cevap verir. Önceki bölümlerde değindiğimiz gibi, önce her Yahudi'nin iki ayrı ruha sahip olduğunu açıklar. Birincisine Nefeş HaBehamit, diğerine Nefeş Elokit denir. Bu iki ruh, zihne hakim olmak için birbiriyle yarışır ve hangi ruhun zihne hakim olduğu o kişinin Tsadik veya Raşa olmasını belirleyecektir.

Nefeş Elokit, Tanrısallığın bir parçası olan "ilahi ruh" tur. Dolayısıyla, ilahi ruhun kaynağı Aşem'dir. Bu anlamda bu ruhlar gerçek kardeşlerdir ve yalnızca bedenleri birbirinden farklıdır. Nefeş Elokit, her Yahudi'nin özü olduğu için, bir Yahudi'yi sevme emri, başka bir Yahudi'nin özüne odaklanmak ve onun özü ile kendi özünün bir olduğuna odaklanmak demektir. Böylece, başkasını kendiniz gibi sevmek emri, kelimenin tam anlamı ile anlaşılabilir.

Bir Yahudi'yi sevmenin gerçek yolu, fiziksel olanın, görünen örtülerin ötesine geçmeyi öğrenmek, onun gerçek varlığına odaklanmaktır. Bedenler ayrıktır, ancak ruhlar birdir. Başka birinin ruhu kendi ruhunuzla birdir, hepimizin bir Babası olduğuna göre, kardeşimizi nasıl olur da sevmeyiz? Bu açıdan bakıldığında, tüm farklılıklar ortadan kalkar ve her bir Yahudi diğer Yahudi ile birleşir.

Bir Yahudi'yi bu açıdan sevmek demek, kişinin kendi egosunu silme çalışmasıdır. Bu durum, ancak kişinin kendi bedenini ikincil, ruhunu ise birincil görme seviyesine ulaşması ile mümkündür.

Bedeni birincil, ruhunu ise ikincil olarak gören bir kişi, asla bir başkasına duyulan gerçek sevgiye ulaşamaz; yalnızca dışsal bir faktöre dayanan bir sevgiye ulaşabilir. Bu tür sevgi, Bilgelerimizin Etiği'nde "bağlı sevgi" olarak adlandırılır. Eğer birinin bir başkasına olan sevgisi, bir başkasından kazanabileceklerine veya dışsal herhangi bir niteliğe bağlı ise bu şartlı, bağlı bir sevgidir. Şartsız sevgi, herhangi bir bağlılık etkenini aşan sevgidir. Bir Yahudi için bir başka Yahudi'nin bir Nefeş Elokit'e sahip olduğu gerçeği, onu sevmek için yeterli bir sebeptir. Bu iki ruh kaynağında bir iken, bu dünyaya inerken ayrı bedenlerde ayrı görevler alırlar. Bununla birlikte, tüm Nefeş Elokit'in toplamı topluca bu dünyadaki Şekinah'ı temsil etmektedir.

Dolayısıyla, Yahudiler arasında çekişme ve sebepsiz nefret olduğunda, özlerine odaklanmazlar ve bu nedenle Şekinah'ın sürgünde olduğu söylenir. Yahudiler arasında gerçek sevgi olduğu zaman, Şekinah ortaya çıkar. Artık, Talmud'un neden İkinci Tapınak'ın sebepsiz nefret yüzünden yıkıldığını ve Maşiah'ın şartsız sevgiyi gösterdiğimizde geleceğini söylediğini anlayabiliriz.

Arizal, İsrail'in bütün ruhlarının tek bir büyük beden olarak görülebileceğini yazar. Vücudun "başı" olan ruhlar ve vücudun "ayakları" olan ruhlar vardır. Vücudun her bölümünün belirli bir görevi olduğu gibi, her ruh kendine özgü görevini yerine getirirse de, son analizde tümü aynı bedenin bir parçasıdır. Ayrıca, bütün ruhlar tek bedeni oluşturduğu için, herhangi bir parçanın bir Mitsva'yı, görevi yerine getirmesi tüm vücut için sağlıklı olacaktır. Yeruslayim Talmud'u, bir Yahudi'yi sevme Mitsva'sını bir mesel ile açıklar: Eğer bir adam bir et parçasını bıçakla keserken, yanlışlıkla bıçak elini keserse, kesilen el, bıçak kullanan eli azarlamak için ona vurur mu? Her Yahudi diğerini aynı bedenin bir parçası olarak görmelidir. Bütün Yahudilerin aynı bedenin parçaları olduğunun her gün farkında olarak yaşamak, bu Mitsva'nın gerçek anlamda yerine getirilmesidir.

Baal Şem Tov, bir Yahudi'nin hiç tanışmadığı bir Yahudi'yi bile sevmesi gerektiğini söylemiştir. Bu sadece coğrafi anlamda değil manevi anlamda da geçerlidir. Diğer Yahudi ruhsal açıdan uzak olsa da onu sevmelidir. Tora'yı yerine getirmeyen kimseye, sevgi ve şefkatle davranılmalıdır; çünkü yalnızca böyle sevgi dolu bir yaklaşım onu Tora'ya ve Mitsva'ya çekebilir. Bugünkü nesil Tinok ŞeniŞbah'ın neslidir. Bu, Talmud terimi, annesinden, babasından ve mirasından erken yaşta kaçırılan bir çocuğu tanımlamak için kullanılır. Bugün Yahudilerin büyük çoğunluğu Tora'nın gözetilmediği bir çevrede yetişmektedir. Dolayısıyla, bir Yahudi'nin diğerini Tora'yı gözetmediği için azarlaması yanlıştır.

Doğru yaklaşım, Tanya'nın sözleriyle, onları sevgi ipleri ile sarmak ve miraslarına geri getirmek olmalıdır.

Böyle bir yaklaşım, eğer caka ve yerme olmadan, nezaket ile yapılırsa mutlaka iyi sonuçlar verecektir.

Hillel'in sözleri takip edilmelidir: "Aaron'un öğrencilerinden biri olmalı, barışı severek, barışın peşinde koşarak, yaratıkları severek ve onları Tora'ya çekerek" Bu talimat iki yönlüdür. Bir Yahudi'nin Tora yoluyla Aşem ile açık şekilde bağlantı kurduğunu açıklamıştık. Dolayısıyla Ahavat Yisrael'in (başka bir Yahudi'ye olan sevgi) en büyük

eylemi, başka bir Yahudi'yi Tora'ya yaklaştırmaktır. Bu yolla Tora vasıtası ile Aşem ile bağlantı kurulabilir. Aynı zamanda Hillel, canlıların Tora'ya doğru çekilmeleri gerektiğini, bunun tersinin olmaması gerektiğini söylemiştir. Tora değerleri, Tora'yı gözetmeyenleri rahatlatmak için sulandırılmamalı, seyreltilmemelidir.

Baal Şem Tov, Aşem'in avlusuna açılan ilk kapının diğer Yahudi kardeşleri sevmek olduğunu söylemiştir. Bu, Zohar'ın "Aşem, Tora ve İsrail birdir" öğretisine dayanır. Dolayısıyla, Aşem sevgisi, Tora sevgisi ve İsrail sevgisi birdir. Aşem, Tora ve İsrail'in özü bir ve bölünemez olduğundan, bu nedenle, özün bir parçasını kavramış olan, tüm öze sahip demektir. Bu nedenle, bir kardeş Yahudi'ye olan sevgi, kişinin Aşem sevgisi için mükemmel bir göstergedir. Eğer bir kişinin Ahavat Yisrael'de eksikliği varsa, o kişide Ahavat Aşem'de (Aşem sevgisi) de eksikliği vardır, çünkü; babasını seven çocuklarını da sevecektir.

Baal Şem Tov şunu da öğretir: Bir ruh dünyaya inip, maddi dünyada tüm ömrünü sadece bir Yahudi kardeşine bir iyilik yapmak için geçirebilir. Eğer durum buysa, manevi alanda diğer Yahudilere olan sorumluluklarımızı nasıl görmezden gelebiliriz? Lubavitcher Rebbe bir zamanlar bu öğretiyi ilgili konuşmuş ve şu etkili soruyu sormuştu: Ruhun görevinin (bu dünyaya geliş nedeni olarak yapması gereken iyilik) hangi iyiliği yapmak olduğunu kim bilebilir? Şöyle cevapladı: Bilemez. O halde, kişi, her olası iyiliği onun bu dünyaya geliş nedeni gibi görmeli ve buna göre davranmalıdır.

Tikkun HaMiddot (Karakterin Düzeltilmesi)

Her Yahudi, iki ruhtan oluşan bir öyküdür. Daha önce açıklandığı gibi, her kişi Nefeş Elokit ve Nefeş HaBehamit'in bir bileşimidir. Bu iki yönün, gök ile yeryüzünün, ruh ve beden, manevi ve fiziksel olanın arasında süren mücadeleleri ve dalgalanmaları, bir Dirah BeTachtionim (tüm dünyaların en alt katmanında Aşem için bir konut) yaratmak, yaratılışın amacının merkezini oluşturur. İnsani terimler ile açıklarsak, "iki ruhlu" olan insan içerisinde bir konut yapmak, bu iki taraf arasında bir uzlaşmaya aracılık ederek, birbirleri ile uyumlu biçimde yaratılma amaçlarını gerçekleştirmektir.

Bu fikir, Tora'nın dünyada barışı sağlamak için verildiğini belirttiklerinde bilgilerimiz tarafından dile getirilir.

Tora, Tora'nın insana kendi alt doğasının üstesinden gelebilme yeteneği kazandırması anlamında "güç" ve "kurtuluş" olarak tanımlanır ve Talmud, kişinin kendi kötülük eğilimi ile karşılaştığında "onu eğitim evine sürüklemesini" söyler. Tanrı, kötülük eğilimimizin üstesinden gelmemize yardım etmeseydi, bunu hiçbir zaman gerçekleştiremeyecek olmamız bir gerçektir.

Tora ile silahlanmış olan kişi, kendi karanlık doğasına karşı savaş açabilir, önce onu kontrol altına alır, sonra dönüştürür ve bu gücü kanalize eder. Nefeş HaBehamit bir boğaya benzetilebilir; kaba ve hayvansaldır. Yine de doğru şekilde kanalize edilirse son derece yapıcı olma gücüne sahiptir. Tora, bu güçleri dizginleyen ve onları ilahi hizmete sokan boyunduruktur

Talmud, iyi ve kötü eğilimden bahseder. Hasidizm, iyi eğilimin Nefeş Elokit'in zeka yetisi olduğunu ve kötü eğilimin Nefeş HaBehamit'in duyguları olduğunu öğretir. Tüm olumsuz karakter özellikleri Nefeş HaBehamit'in duygularından kaynaklanır. Nefeş HaBehamit'in zekası sadece duygularına hizmet eder, zihni arzuyu yerine getirmenin bir yolunu bulur. Örneğin, Hesed'in duygusunu ele alalım. Nefeş Elokit'te, Hesed Sefirası, ruhun Tanrı'ya duyduğu sevgiyi temsil eder. Nefeş HaBehamit'te bu, maddi olanı sevme kapasitesidir. Bu sevgi şehvete dönüşebilir ve çok yıkıcı olabilir. Herkesin Tzaddikim gibi Nefeş HaBehamit'in duygularını tamamen dönüştürüp, yükseltme yeteneğine sahip olmadığını açıklamıştık. Benoni kişilerin içlerinde her zaman mücadele olacaktır ve onlar bu amaç için yaratılmışlardır. Kötü eğilimin ne kadar güçlü olabileceğini bilmek, Nefeş HaBehamit'in duygularına nasıl gem vurabileceğini bilmek olabilir mi?

İlk aşama, yorumlama olmalıdır. Ne zaman zihne veya kalbe bir uyarı, dürtü gelirse, önce bu dürtünün hangi taraftan kaynaklandığını belirlemelidir. Örneğin, bir kişi yasak bir ilişki için bir tutku duyuyorsa, o zaman bu arzu açıkça Nefeş Elokit'ten değil, Nefeş HaBehamit'ten geliyor demektir. Ama Tora çalışması gibi ilk başta iyi gibi görülebilecek bir konu hakkında ne söyleyebiliriz? Bir kişi, doğru nedenlerle, doğru motivasyonlarla çalışıp çalışmadığını nasıl anlayabilir? Bu dürtünün kaynağından emin değilse, o zaman bunu bulmak için basit bir test vardır. Basitçe sormalıdır: Sonuç nedir? Sonuçta Avodat Aşem açısından olumlu bir sonuç varsa, o halde bu itki Nefeş Elokit'ten kaynaklanmaktadır. Ancak sonuç olumsuz ise, Nefeş HaBehamit'ten kaynaklanmaktadır. Tora çalışmasının amacı, Tanrı'nın iradesini nasıl yerine getireceğini öğrenmek için ise, o zaman bu çalışma kutsaldır. Eğer başka bir kişiyi aşağılamak ya da kendi egosunu beslemek için çalışıyorsa, o zaman kutsal değildir. Bu tanım, en azından, kişinin dürtünün nereden geldiğini anlamasına izin vermesi açısından çok yararlıdır. Her ne kadar bu itkinin üstesinden gelmeye yardımcı olmasa da, en azından kişi kendini bu dürtünün kaynağı konusunda kandıramaz. İlk aşama tanı koymaktır. Eğer kişi kendini iyi hissetmiyor ve doktora gidiyorsa, hastalığın sebebini bulmak ilk desteği oluşturur. Neden tespit edildikten sonra, doğru ilaç uygulanabilir.

Kaynağın saf olmadığına karar verilirse, o zaman kişi kendi niyetlerini yeniden değerlendirmeli ve buna göre hareket etmelidir. Aşağıdaki tedavi Mezmurlar Kitabı'na dayanır: **“Kötülükten sakının, iyilik yapın; Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.”** Teşhisten sonra kişinin “kötülükten sakınması” gerekir. Bu, kötülükten yüz çevirmenin yanı sıra, aynı zamanda, kötülüğün ortaya çıkmasına yol açabilecek durumlardan da kaçınmayı ifade eder. Bir kişi asla kendini denemeden geçirmemelidir (Nisayon).

Talmud, Kral Davut'un kendini denemeden geçirdiğini ve başarısız olduğunu söyler. Eğer bir sınav veya dert, İlahi Kader (HaŞgochah Pratit) tarafından size gelirse, bunun üstesinden gelmeniz sizin kaderinizdir.

Her şey İlahi Kader ile belirlenir ve böyle bir sınavın sizin yolunuza çıkması, sizin bunun üstesinden gelmek için gerekli enerjiye ve yeteneğe sahip olduğunuz anlamına gelir, çünkü Tanrı sizden asla baş edemeyeceğiniz bir şey istemez, Tanrı hiç bir benliğe, yaratılış kapasitesinin üstünde bir yük yüklemeyiz. Tanrı, Kendi yarattıklarından haksız, adaletsiz taleplerde bulunmaz. Birinden bir şey istediğinde, bunu sadece o kişinin yetenekleri çerçevesinde ister. Bu, kendi içinde çok rahatlatıcı ve huzur veren bir kavramdır. Bu kavramın temeli, Tanrı'nın iyi olması ve sonuçta meydana gelen her şeyin iyilik için olmasıdır. Bu iyilik bazen açığa çıkmıştır, bazen ise gizlenmiştir.

Bir felaket geldiğinde, kişi kavrayamasa da, nihayetinde olup bitenin iyilik için olduğunu bilmelidir. Bu kavram, sadece aniden ortaya çıkan trajediler için değil, aynı zamanda günlük olarak karşı karşıya kaldığımız ayartılar ve sınavlar için de geçerlidir. Böylesi bir yaklaşım - her ayartı ve felaketin en büyük iyilik için olduğu inancı - büyük bir inanç eylemidir ve büyük bir "güven"e sahip olmayı (Bitakon) gerektirir. Tanrı'nın ne yaptığını bildiğini ve her ne yapıyorsa sonuçta iyilik için yaptığını olan büyük güveni gerektirir. Büyük Tzaddikim, en büyük trajedilerin ortasında bile böyle bir inançla yaşardı.

Bir kişi günlük olarak test edildiğinde, testin verilme amacına uygun olarak davranmalıdır. Tutum şu olmalıdır: Bu sınavın, kişinin kendi kendini kontrol etme, kötü duygularını boyunduruk altına alma ve kontrol etmesi için bir fırsat olduğunu bilmelidir. Zohar, ne zaman kötü bir dürtü boyunduruk altına alınsa, "Tanrı'nın ihtişamı tüm dünyalara yayılır" diye belirtmektedir. Bu, bir insanın kötü eğilimini düşünce düzeyi de dahil olmak üzere, bir defa bile olsa boyunduruk altına almasının muazzam değerini hafife almaması gerektiği anlamına gelir. Bugün çok keyfi ve gelişigüzel bir toplumda yaşıyoruz ve genel olarak müthiş bir tevazu eksikliği bulunmaktadır (Tzniut). Bugün, Tora'yı gözetmeye çalışan bir Yahudi'nin, sokakta alçakgönüllülükten uzak bir davranışla karşılaşmadan yürümesi zordur.

Böyle bir dünyada nasıl davranmalıdır? İlk olarak, kişi, bunun bir sınav olduğunu ve yoldan sapmama mitzvasını yerine getirmek için mükemmel bir fırsat olduğunu anlamalıdır. Kişi, bir NefeŞ HaBehamit ile yaratıldığı için, aşağı düşünce ya da arzulara sahip olduğu için kötü hissetmemelidir. Bunun yerine bu dürtüyü izin verilen biçime kanalize etmeli ve kötülükten yüz çevirme fırsatı için sevinç duymalıdır. Eğer bir kişi "kimin umurunda?" veya "neden olmasın" duygusuyla bu savaştan vazgeçerse, bu tür dürtülerin doğrudan NefeŞ HaBehamit'ten geldiğini ve sonunda günaha giden kaygan zemini oluşturduğunu anlamalıdır.

Bir kişi, bunaltıcı ve baskın kötü eğilimin etkisiyle veya savaştaki yorgunluktan dolayı zihinsel olarak savaşı kaybettiğini hissederse, NefeŞ HaBehamit'e zihinsel olarak bağırması, hayvani dürtülerinin kendisini serbest bırakmasını talep etmelidir. Gerçek şu ki, olumsuz düşünceler boş akla girer. Akıl, her zaman olumsuzluklarla mücadele edecek biçimde Tora düşüncesiyle meşgul olmalıdır. Bu nedenle, dindar Yahudiler

Tora bölümlerini sokakta yürürken, alışverişte ya da metroda yürürken yüreklerinde gözden geçirirler. Tora sözlerinin insanın zihninde kelime kelime kazınmış olması daima büyük erdemdir. Bir kişi sokakta yürürken yasak bir şey gördüğünde zihnini hemen Tora düşüncesine yönlendirirse, bu Avodat Aşem'in yüce bir eylemidir ve en yüksek haliyle bir Dirah BeTachtonim yapmaktır. Bu yapıldığında Tanrı'ya verilen sevinç muazzamdır.

Eğer bir kişi, kötü eğilimin hala daha da ilerlediğini hissederse, kişi kendini Tanrı'nın önünde zihinsel olarak secde etmesi, yere kapanması ve İlahi merhameti dilemesi gerekir. Nefeş Elokit'in ne kadar aşağıya düştüğünü, günah çukurlarına battığını tefekkür etmelidir. Bu dünyaya gelmeden önce Ruh, Or Ein Sof'un ışığında ısınıyordu. Şimdi, bazı bedensel zevkleri deneyimleyen bir beden içerisinde çamurda yuvarlanmaktadır. Bu noktada, sorun, üstesinden gelinebilecek bir durum olsa da, Tanrı'ya yardım ve merhamet için yalvararak üstesinden gelmesi gerektiği açık olmalıdır. Böyle rahatsız edici bir düşüncenin, dua ederken veya öğrenirken bir kişinin zihnine gelme ihtimali vardır. Bu gerçekleşirse, derhal zihinlerini yönlendirmeli ve bir an bile bu düşüncüyü akıllarında bulundurmamalıdır. Bütün bunlar konuşma için de geçerlidir. Ne yazık ki, bugünün toplumunda, "dedikodu" (LaŞon Hara veya Rechilut) konuşmamak zorlu bir görevdir. Bir kişi, böyle yasak bir tartışmaya dahil olması ayartısı ile karşılaştığında, bunun yalnızca kötü eğilimin tuzakları olduğunu ve kişinin çöküşüne yol açacağını fark etmesi gerekir.

Kişi, "kötülükten sakındıktan" sonra, "iyilik yapmaktan" sorumludur. Bu, kişinin olumlu eylemler ile o kadar meşgul olması gerekir ki, olumsuz eylemler için zamanı olmaması anlamına gelir.

Zihinleri mitsvaları yerine getirme ve kardeşlerine Hesed- iyilik yapma konuları ile doludur. Erdemli olanlar, gece ve gündüz kardeşlerinin iyiliği ile ilgilenirler ve kendilerinden daha kötü durumda olanların ihtiyaçları karşılanmadıkça bir an bile rahat etmezler. Bu yaklaşım ve eylemler, tüm enerjinin olumlu yönde kullanılmasını sağlar ve olumsuzluk için hiçbir şey kalmaz. "Boş zamanlar" daima Tora ve mitsvalar için kullanılır, başka bir şeyin gizlice içeri girmesi için boşluk bırakılmaz.

Son olarak, üçüncü aşama, "esenliği aramak ve onun ardınca gitmektir" dir. Bu, bir kişinin Nefeş Elokit'inin Nefeş HaBehamit'le oturması ve onunla iletişim kurması anlamına gelir. Nefeş Elokit'in, Nefeş HaBehamit'e, enerjilerini ve kabiliyetlerini boş şeyler için harcamak yerine, enerjilerini Tanrı'nın hizmetine yönlendirmesinin çok daha yararlı olmasının nedenlerini anlatacağı bir sohbet yapmaları gerekir.

Hasidik topluluklarda bu konuşma, halka açık bir şekilde Farbrengen olarak adlandırılan bir hasidik toplantıda gerçekleştirilirdi. Farbrengen'de "manevi lider" (MaŞpia) konuşmayı yönlendirir, kendini geliştirme ve kendini düzeltme ile ilgili konuşurdu. Kendisinden başka hiç kimseyi işaret etmez, çoğunlukla kendi kusurlarını ve bunların nasıl düzeltileceğini anlatırdı. Hayatta, kişinin üç şeyi bilmesi gerekir: nasıl olması gerektiği, nasıl olduğu ve nasıl olabileceği. Nasıl olması gerektiği Yahudi Kanunu'nda belirtilmiştir. Nasıl olduğu, aynada görülebilir. Bir Farbrengen, nasıl olabileceği ile ilgilidir, nasıl olduğu durumundan, nasıl olması gerektiği durumuna

nasıl gidileceği ile ilgilidir. Farbrengenler düzenli olarak yapılmalıdır, çünkü; insan doğası sürekli olarak cesaretlendirilmeye ihtiyaç duyar.

“Esenliği ara ve onun ardınca git” demek, sonunda Nefeş HaBehamit ve Nefeş Elokit arasında barışı sağlamak demektir. Savaşmak yerine, yaratılışın amacının gerçekleştirilmesi için güçleri birleştirmeleri gerektiğinin kavranmasıdır. Bu, Nefeş Elokit'in, bu dünyanın Atzmut'a bağlanabileceği bir arena olmasının büyük avantajını anladığı ve Nefeş HaBehamit'in de İlahi Olan'a bir vasıta olmaktan gurur duyması anlamına gelir.

Simchat Tora bayramında, onunla dans eder, Tora okuma yıllık döngüsünü yeniler ve “Tora ile seviniriz”. Bir önceki Lubavitcher Rebbe, Rabbi Yoseph Yitzchak Schneerson, bir keresinde şöyle demişti: Gerçekte, Tora tomarının kendisi, Ehal'den atlamak ve dans etmek ister, ama temel bir sorunu vardır- ayakları yoktur. Tora, Yahudilerin Tora'nın ayakları olmasını ister. Bu örnek, bu dünyada Yahudilerin rolünü; hem Nefeş Elokit'in hem de Nefeş HaBehamit'in gücünden faydalanarak, Tanrı'nın iradesini ve bilgeliğini yaymakla sorumlu olduğumuzu göstermektedir.

Tanrı'yı "tüm kalbinle sevmek" demek, Tanrı'ya kalbin her iki kısmı ile, Tanrısal ve hayvansal yönleri ile hizmet etmek demektir.

Her olumsuz karakter özelliği, bir kişinin o özelliğin yararsızlığını yansıtmaya izin veren, ona bağlı bir tefekkür anına sahiptir.

Örneğin; öfke çok yıkıcıdır ve birçok insan kötü huylardan muzdariptir. Bu alanda da, bir kişinin mevcut durum veya diğer insanlar nedeniyle hayal kırıklığına uğraması veya öfkelenmesi durumunda, bu durumun Avodat Hašem için altın bir fırsat olduğunu fark etmeliyiz. Örneğin, önemli bir toplantıya gittiğinizi ve yolda beklenmedik bir trafik sıkışıklığına yakalandığınız bir durumu düşünün. Böyle bir sıkışıklıkta oturmak, değerli zamanlarınızı bu şekilde harcamak sizi çileden çıkarabilir.

Bu gibi durumlar insanları öyle tedirgin edebilir ki, çoğu zaman günün geri kalanı için onları öfkeli bir ruh haline sokar. Doğru yaklaşım, aşağıdakileri düşünmektir: Her şey, yoğun trafik de dahil olmak üzere İlahi kader tarafından belirlenir. Biri toplantıya geç kalıyorsa, bırakalım öyle olsun - böyle bir durum kişinin kontrolünün ötesindedir. Biri bu duruma çok öfkelenirse, bu, o kişinin İlahi kadere inanmadığı - ki bu putperestliğe benzer - anlamına gelir. Tanrı, hepimizin hayal kırıklıkları ve denemeler karşısında sakin kalmamızı ve kişisel hüsrانlarımızı yakınlarımıza ve sevdiğimizlere yansıtılmamızı ister. Trafik sıkışıklıkları ya da başka sinir bozucu, karmaşık durumlar, kendimizi kontrol etmeyi öğrenmemiz ve dünyanın kontrolünün bizim elimizde olmadığını itiraf etmemiz için bir fırsattır. Bazı insanlar, denemelere karşı saldırgan bir şekilde meydan okumaya çalışırken, diğerleri tembel ve kayıtsız olabilir. Bu uyuşukluk hali, bu dünyada bize sunulan muazzam değerler ve günlük fırsatlara karşı derin bir duyarsızlıktan ileri gelmektedir. Bu da, nihai amacımızın yerine getirilmesinde zararlı olabilecek bir tepkidir. Hasidizm ve Mussar eserleri, geniş çaplı manevi hastalıklarla nasıl başa çıkılacağı konusunda tavsiyelerde bulunur. Genel prensip, zihnin kalbe hakim olması gerektiğidir. Meditatif ve tefekküre ilişkin

teknikler kullanarak, bir kişi olumsuz karakter özelliklerini dizginlemeyi, sonra bunları kanalize etmeyi öğrenebilir ve bunları olumlu yönde kullanabilir.

Kabalistik bir bakış açısıyla, Tikkun HaMiddot olarak adlandırılan “karakterin iyileştirilmesi” kavramı, yaratılıştaki ilahi amacın çok önemli bir parçasıdır. Küçük gelişmeler bile Tanrı tarafından çok takdir edilmektedir. Her bir “iyileştirme” ya da “düzeltme”, Maşiah'ın geleceği zaman hızlanacak olan küresel “Dünya'nın Düzeltmesi - Onarılması” na (Tikkun Olam) katkıda bulunur.,

Bazı insanlar Tanrı'nın, bir insanın bir günaha karşı koyup koyamadığı gibi küçük bir detay ile ilgilenmediğini düşünür. Bu bir hatadır. Tanrı, Tora aracılığıyla bize neyin önemli ve neyin önemli olmadığı hakkında bilgi vermektedir. Tanrı, bize Kendisi'ne tüm kalbimiz, tüm ruhumuz ve tüm gücümüzle hizmet etmemiz gerektiğini açıkça belirtmektedir. Tanrı, her bireyi destekler ve her bireyin O'na nasıl hizmet ettiğini görmek için kalbini araştırır.

Tanrı, her bireyin içinde bulunduğu durumunun her detayını - manevi, fiziksel, duygusal vb. - hesaba katar. Gerçekte, Tanrı, tüm üst alemleri terk eder ve Kendisi'ne olan hizmetini görmek için egemenliğini genel olarak İsrail üzerinde ve bireysel olarak her Yahudi üzerinde gösterir.

Her hareket, samimi her his, düşünce ve eylem önemli sayılır ve değer verilir

Teşuva

Teşuva kelimesi genellikle tövbe olarak tercüme edilir. Teşuva Günleri'nde söylenen iyi bilinen bir duaya göre Teşuva, Tefila ve Tsedaka – ki bunlar Tövbe, Dua ve Hayır yapmak olarak tercüme edilir- Tanrı'nın olumsuz hükmünü ortadan kaldıracaktır.

“Tövbe” çevirisi tamamen doğru değildir. Teşuva'yı “geri dönmek” olarak tercüme etmek daha doğrudur. Bu kelime orijinal-asıl duruma geri dönüşü ifade eder.

Klasik olarak Teşuva üç maddeden oluşur: Kötü davranışlardan pişmanlık, değişim kararı ve kişinin günahlarının sözlü itirafı. Teknik olarak, biri günah işlediğinde, Teşuva yapması zorunludur. Bununla birlikte, Roş Aşana ve Yom Kippur arasındaki On Teşuva günü, özellikle teşuva yapmak için ayrılmıştır ve bu günlerde tövbe ve dua kapıları yılın diğer günlerine göre daha açıktır.

Kabalistik olarak Teşuva, daha kozmik bir dinamiğe sahiptir.

İbranice'deki Teşuva kelimesi, “teşuv hey” biçiminde okunabilir. Bu kelimenin tam karşılığı “hey harfini geri çevirmek” anlamına gelir. Tetragrammaton'un son harfi olan hey harfi, Malkut'a karşılık gelir. Malkut, Şekina ile eş anlamlıdır ve Tanrı'nın yaratılış içerisinde Kendisi'ni egemen olarak nasıl dışavurduğu, ortaya koyduğu anlamındadır.

Kutsal başkent Kudüs'ün karşılığı olan İbranice kelime Yeruslayim'dir. Bu kelime, aslında iki kelimeden oluşan bir bileşik kelimedir: Yirah Şalem. Bu iki kelime "mükemmel huşu hali" anlamına gelir. Yahudi milletinin, Şekina'nın Yeruslayim'de kaldığından, ikamet ettiğiinden tamamen emin olduğu zamandır. Ancak, Yahudi halkı Tanrısallığa olan kayıtsızlıkları nedeniyle günah işlediklerinde, bu durum Şekina'nın oradan çekilmesini ve bunun devamında Yeruslayim'in yıkılması sürecini hızlandırmıştır. Tanrı'nın ismi "parçalanmış", son harf olan hey sürgüne gitmiştir. Teşuva süreci, -sürgüne giden hey harfinin geri dönmesi- Tanrı'nın isminin yeniden tamamlandığı ve bir kez daha Şekina'nın yeniden inşa edilmiş olan üçüncü Tapınak'ta, Yeruslayim'de tekrar ikamet etmesi sürecidir. Yeruslayim'in fiziksel inşası ya da yıkımı, Yeruslayim'in (mükemmel huşu hali'nin) ruhsal hali ile doğrudan bağlantılıdır. Yahudi halkı bir kez daha mükemmel huşu haline duyarlı olacak ve "...O gün Tanrı Bir ve O'nun adı Bir olacaktır (Zekeriya 14:9)."

Her birey Teşuva yapmalıdır. Talmud, bir kişinin tüm günlerini Teşuva yaparak geçirmesi gerektiği söylemektedir. Zohar daha da ileri gider ve Maşiah'ın geleceğini, böylece Tsadikim'in Teşuva yapacağını söyler. Bu ifade şu soruyu beraberinde getirir: Niçin kötü eğilimini boyunduruk altına almada usta bir Tsadik'in Teşuva yapması gerekiyor?

Tsadik ile Baal Teşuva arasında bir fark vardır.

Bir Tsadik yanılığa düşmemiştir; sürekli olarak Tanrı'nın isteğini yerine getirir. Baal Teşuva ise yoldan sapmıştır. Daha sonra, Tanrı ile mesafesinden dolayı hayal kırıklığına uğramış hisseder ve O'nunla yakınlık kurmak için sabırsızlanır. Onun yukarı doğru gitme çabası, Tsadik'inkinden çok daha güçlüdür. Her ne kadar günahın içine inışı, dış görünüşte kötülük eğiliminden kaynaklanmış olsa da, gerçekte içsel amaç, yükselme amacını içinde taşıyan bir inıştır. Bir kişi Tanrı'ya olan gerçek sevgisinden dolayı Teşuva yaparsa, önceki günahları erdemlere dönüştür.

Günahtan dolayı iniş, Baal Teşuva'yı karanlıktan maneviyatın yükseklerine doğru fırlatan bir sıçrama tahtası haline gelir. Tsadik, Baal Teşuva'nın hasretlik gücüne sahip değildir. Maşiah geldiğinde, Tsadik, kasıtlı olarak günah işlememiş olsa bile, hizmetinin bir şekilde coşkunluktan yoksun olduğunu görecektir ve Baal Teşuva'nın çektiği hasretliğe sahip olacaktır.

Maşiah'ın gelişi, sürgün zamanındaki bizim eylemlerimize bağlıdır. Maimonides, Teşuva'nın kurtuluş için bir ön şart olduğunu belirtir. Onun sözleriyle "Tora, sürgün günlerinin sonunda Teşuva yapacaklarını ve hemen kurtulacaklarını vaat etmektedir." Bizim neslimiz için bunun anlamı, içinde yaşadığımız kaotik dünyanın ortasında, içindeki tüm oyalanmalarıyla birlikte, kendimizi ve çevremizdeki dünyayı Şekina'ya tekrar duyarlı hale getirmemizin zorunlu olduğudur. Lubavitcher Rebbe'in "Maşiah ile yaşamak" dediği şey budur. Modern dünyada, tüm rahatlık ve kolaylıkları yaşayabiliyor olsak da, Tanrısallığın açık bir şekilde ortaya çıkmadığı konusunda kırgın kalmamız gerekir. Tüm dünyevi faaliyetlerimiz, Tanrı'yı, O'nun tüm yollarıyla bilme arzusu ile dolu olmalıdır. Gerçekte, sıradan dünyevi bir eylemin, İlahi amaç ile dolu bir eyleme dönüşümü en yüksek Teşuva seviyesidir. Tanrısallığın belirli dini toplantılar ile kayıtlı kalmadığı, belirli zamanlara indirgenmediği, fakat; İlahi olan ile bağlantının hayatın tüm kademe ve alanlarına, en dünyevi olanlara bile yayılması bunun en açık göstergesidir.

Bugün, Teşuva'ya muazzam neşenin eşlik etmesi gerektiği pekiştirilmelidir. Kötülük Eğilimi'nin en büyük silahı, çaresizlik ve ümitsizlik durumunun bir kişinin ruhunu ele geçirdiği, iç gözlem ve kendini geliştirme için gerekli olan muazzam enerjiyi bulmanın çok zor olduğu depresyon halidir. Her ne kadar birçok kişi sınırı ağır şekilde geçmiş olsa da, neslimizde çoğu insanın ruhları için uzun süreli veya aşırı üzüntü sağlıklı değildir. Teşuva, büyük Simha (simchah) ile, şevkle, sevinç ve hisler ile yapılmalıdır. Tanrı'nın bir kişiye verebileceği en büyük armağan, günahın batağından saf ve ebedi bağlantıya yükselme olanağıdır, fırsattır.

Yazar: Nissan Dovid Dubov

Çeviri: Gökhan Duran